

největší
český
poskytovatel
služeb
na cestách

meridian

3/2017

Zákaznický magazín JLV, a.s. • JLV Customer Magazine

*Pěvecká hvězda aneb
Život mezi Německem
a Českem*

Dagmar Pecková

*Star singer
Living Between Germany
and the Czech Republic*

Kiel – perla
německého severu

Kiel – Pearl of German North

Historie: 200 let
od vynálezu kola

History: 200 Years Since Bicycle Invention

Po přečtení časopis prosím vraťte!
Please return after reading!

Získejte výhody

s věrnostním programem ČD Body!

www.cd.cz/cdbody

jízdenky
a aplikace
na In Kartu

předplatné
časopisů

divadelní
představení

zážitkové
výlety

a řadu
dalších

Zaregistrujte se do ČD Body

Stačí navštívit www.cd.cz/cdbody.

Body získáte **za každý on-line nákup** jízdenek ČD a svoji odměnu si můžete **sami vybrat**.

Lepší cesta každý den

Editorial

Vážení cestující,
letošní horké léto pomalu končí, a tak nezbyvá nic jiného než se připravit na podzimní období, které nám přinese kromě barevných lesů a strání také delší večery a tím i možnost se více věnovat svým koníčkům a městské zábavě. Naše nové číslo MERIDIANU Vám přinese jistě mnoho inspirace.

Jako první volba se nabízí návštěva divadelní scény. Pozvánku od Dagmar Peckové asi nelze odmítnout. I když třeba nejste pravidelnými posluchači vážné hudby, živá vystoupení Vás určitě zaujmou.

Procházka Prahou, která slaví 25 let v UNESCO, Vám po koncertě dodá ještě další pozitivní zážitky. Určitě stejně jako Vy se pár století před Vámi po premiéře jistě procházeli i sami skladatelé hudebních děl. A pražské baroko bylo za Mozarta stejně krásné jako dnes.

Další podzimní možností jsou muzea a výstavy, a to nejen v Praze, ale například i v Liberci. Jízdní kolo je už 200 let naší často každodenní součástí a dopravní možností. Historické exponáty jsou z dnešního pohledu neuvěřitelné a první cyklisté museli mít notnou dávku odvahy. Pokud je Liberec pro Vás daleko, navštivte Národní technické muzeum v Praze. Vidět celé kolo z bambusu byl zážitek i pro mou vnučku Natálii, která o historii kola psala domácí úkol.

Posledním tipem, jak strávit podzim, je věnovat se více jídlu a připravit své tělo na zimu. Pečené kachní stehno s brusinkovým zelím a žemlovým kneclíkem je tou správnou volbou z naší sezonní nabídky. Určitě si ji nenechte ujít.

Přeji Vám šťastnou cestu a dobrou chuť!

Bohumír Bárta
Generální ředitel

Dear passengers,
This year's hot summer is coming to an end so we should get ready for the autumn season, traditionally full of colourful forests and meadows, and also longer evenings during which you will have a chance to devote more time to your hobbies and joys both in and out of town. The new issue of our Meridian magazine is bringing you a lot of inspiration in this respect.

The first choice is going to the theatre, and the invitation by Mrs. Dagmar Pecková is difficult to refuse. Even though you might not be into classical music, live performances will definitely enchant you.

A walk through Prague in the year when it is celebrating 25 years on the UNESCO list will fill you with other positive experiences, too. Composers of classical pieces surely did the same after premieres of their would-be gems, only some centuries ago. And Prague Baroque was certainly as beautiful in Mozart's times as it is today.

Another typical autumn tip is going to a museum or an exhibition, both in Prague and in Liberec, for example. A bicycle has been of part everyday life and a means of transport for 200 years. Historic velocipedes are stunning, and prove that the first cyclists had to be really brave. If Liberec is too far, you can go to the National Technical Museum in Prague instead. Seeing a bicycle made solely from bamboo was a surprise even for my granddaughter Natálie who had to do homework about the history of cycling.

The last but not least autumn tip is to devote more time to food and prepare your body for the winter season – roast duck leg with red sauerkraut with cranberries and bread dumplings is the right choice from our seasonal menu. It is certainly not to be missed.

I wish you a happy journey and bon appetit!

Bohumír Bárta
General Director at JLV

Zákaznický magazín JLV, a. s.
JLV Customer Magazine

3/2017

Vychází v září 2017
September 2017 Edition

Vydává / Issued by
JLV, a. s., Chodovská 3/228
141 00 Praha 4-Michle
Generální ředitel
General Director
Bohumír Bárta
IČ: 45272298
DIČ: CZ45272298
Tel.: +420 271 003 213
Fax: +420 272 765 592
www.jlv.cz

MK ČR E 17561
ISSN 1802-7857

Šéfredaktor / Editor in Chief
Aleš Pohořal
a.pohoral@space4u.cz

Grafická úprava
Graphic Design
Bohumír Golda

Redakční rada
Editorial Board
Jan Valeš, Karolína Slezáková,
Petr Pospíšil, Martin Janura

Vydavatelský servis
Publishing Service
Space 4U s. r. o.
Jankovcova 1345/61
170 00 Praha 7
Jednatel
Company Director
David Mikula
IČ: 26122511
DIČ: CZ26122511
Tel.: +420 272 107 111
Fax: +420 272 107 100
www.space4u.cz

Inzerce / Advertising
d.travnickova@space4u.cz
+420 606 631 091

DTP
Růžolící chrochtík, s. r. o.
Jenišovská 2, Praha 5

Vydavatel neručí za obsah
PR článků a inzerátů
The publisher does not
guarantee the contents of PR
articles and advertisements

Fotografie na titulní straně
Cover photo
David Turecký

Volně neprodejně / Not for sale

6 Spontánní hvězda
Dagmar Pecková

10 Spontaneous Star
Dagmar Pecková

22 Vynález, který sblížil svět

26 Invention That Brought
the World Together

52 V Praze se bude psát
tenisová historie

54 Prague Will Enter
the History of Tennis

20 Vlakem za regionální kuchyní

21 Pursuing Regional Cuisine
by Train

36 Konečná stanice, vystupte:
jste ve městě na vodě

40 Terminal Station, Please
Get Of the Train: You Are
in the City on Water

Pravidelné destinace lůžkových,
lehátkových a jídelních vozů JLV

Regular destinations of JLV
sleeping cars, couchettes
and restaurant cars

- jídelní vozy JLV
JLV restaurant cars
- SuperCity
(Pendolino)
- railjet
- sezonní spoje JLV
JLV seasonal destinations
- lehátkové a lůžkové vozy JLV
JLV couchettes and sleeping cars

Dagmar Pecková

Spontánní hvězda

Česká pěvkyně Dagmar Pecková vystupovala na koncertních a operních pódii rozestých po celém světě. Její hlas zněl v Berlíně, Drážďanech, Stuttgartu, Madridu, Londýně, Salcburku, Tokiu, Montrealu, Praze, San Francisku a v dalších městech. Zpívala i ve slavné newyorské Carnegie Hall. Pokud je možné vyjmenovat nějaké její charakteristické vlastnosti, potom je to spontánnost a upřímnost, které ji provázejí po celý život a projevíly se i v našem rozhovoru, který se netýkal jen její pěvecké činnosti, ale i mnoha dalších oblastí života.

Na začátku jsme vyjmenovali jen malou část měst, kde jste vystupovala. Vždy však v člověku zůstane nějaký mimořádný zážitek. Jaký byl ten váš?

Hodně lidí si mne zaškatulkovalo v souvislosti s operou, ale já se cítím převážně jako koncertní zpěvačka. Koncertní činnost je pro mne prioritou. Mahlerovy a Wagnerovy písně – v nich jste jakýmsi médiem, přenášíte na diváka všechno to krásné. V opeře spíše předvádíte sama sebe, svůj hlas. Ale i tak jsem objela opery po celém světě. Abych se však vrátila k původní otázce: Samozřejmě že je pro každého nezapomenutelné

vystoupení v Carnegie Hall, to se nedá s ničím porovnat, ale úžasná atmosféra byla i v San Francisku. Měla jsem tam takový úspěch, který jsem nikdy předtím ani nikdy potom na operní scéně nezažila. To ve mně zůstane po celý život.

Netoužila jste se ještě jednou do San Franciska vrátit, anebo vyznáváte přísloví nevstoupíš dvakrát do téže řeky?

Spíše to druhé, nevím, jestli by se to ještě jednou opakovalo. A navíc tento svět je i o tom, jak vám přejí intendant divadla, jestli ve vás věří anebo ne. Takže se může stát, že máte sice fantastický úspěch, ale pak

se změní vedení divadla a to si prosazuje jiné zpěváky, které má v oblíbě. Tak to prostě chodí. Například pan Mortier byl dlouholetým ředitelem salcburského festivalu, a tak jsem tam vystupovala každý rok. Když ale tuto funkci opustil, už byli na radě jiní zpěváci. Pan Mortier si mne ale zval na další „štace“ na dalších scénách, kde později působil. Vůbec jsem měla kolem sebe lidi, kteří ve mne věřili... Kromě již jmenovaného pana Mortiera to byla moje první švýcarská manažerka a hodně mi pomohl také dirigent Jiří Bělohlávek.

Jiří Bělohlávek – velká světová dirigentská osobnost. Nedávno však zemřel... Můžete na něj prosím vzpomenout podrobněji?

Jiří ve mne věřil, prosazoval mne doma i v zahraničí a já jsem mu za mnoho věcí vděčná. Byla to velká osobnost.

Žijete v Německu. Plánovala jste to, anebo to tak prostě život přinesl?

Je to ryze praktická záležitost. Můj manžel je první pozounista orchestru v Německu, kde má velmi dobrou pozici, a tak bych ho asi těžko mohla v této situaci přesvědčovat, aby žil v Česku. A já jsem se o to ani nepokusila. V Česku a na Slovensku jsem známá i mimo koncertní sály a operní pódia, tady v Německu mne znají převážně fanoušci vážné hudby. A upřímně řečeno mi to tak vyhovuje. Když jsme se nastěhovali sem, kde nyní žijeme, ani sousedé nevěděli, kdo a co jsem vlastně zač...

Začalo jim to docházet až poté, kdy od nás slyšeli zpěv, a tak začali startovat traktory. Ale to říkám žertem, mám s našimi sousedy výborné vztahy.

Pocítujete rozdíl života v Česku a Německu?

Rozdíl je zde značný, nemyslím tím teď materiální stránku. Je to především v tom, že v Německu když někdo něco má a dokázal to získat svou pílí a prací, tak mu lidé nejen nezávidí, ale váží si ho. Kdyby to bylo možné, ráda bych tohle přenesla do Česka, ale to bude asi ještě velmi dlouho trvat, než z myslí některých Čechů vymizí závist, nevraživost a nepřejicnost. Každý má dvě ruce a mozek. Každý má šanci něco dokázat. Tím se celý život řídím a vychází mi to. Žiju sice v Německu, ale jsem srdcem stále Češka, často sem jezdím nejen za prací.

Máte syna a dceru. Vychováte je spíše tak, že musí jít ve vašich šlépějích, anebo jim dáváte větší volnost?

Zaplátánbůh už jsou velcí a začínají žít svůj vlastní život. Synovi je dvacet a dceři šestnáct. Dceřina puberta byla

ale dost divoká. Copak já, sbalila jsem kufr a jela třeba na koncert, ale tatínek si to pěkně „užíval“. Vlastně ze dne na den se stal z milovaného otce člověkem, který ničemu nerozumí a nic nechápe. To my holčičky takhle prostě máme.

U vás to proběhlo podobně?

Abych byla upřímná, dcera maminku v tomto směru ani nedohonila.

Vraťme se však k otázce výchovy...

Syn má zájem o auta, no a co, tak se nebude živit hraním na violoncello. Dcera má přehršlí zájmů, umí tři světové jazyky, je chytrá, dovede s lidmi komunikovat, chová doma koně, prostě široká škála zájmů a ještě k tomu je krásná. Na klavír hraje sice výborně, ale žít se tím asi nebude. Víte, je to tak trochu malá tragédie, když rodiče dětem dupají rytmus nebo klepou tužkou do píána a ony musejí hrát na nástroj, i když je to ne baví. Takový člověk, až vyroste, tak se z něj stane muzikant z donucení – a dělejte práci, která vás ne baví, celý život... Tito rodiče pak vlastně svým dětem dají danajský dar.

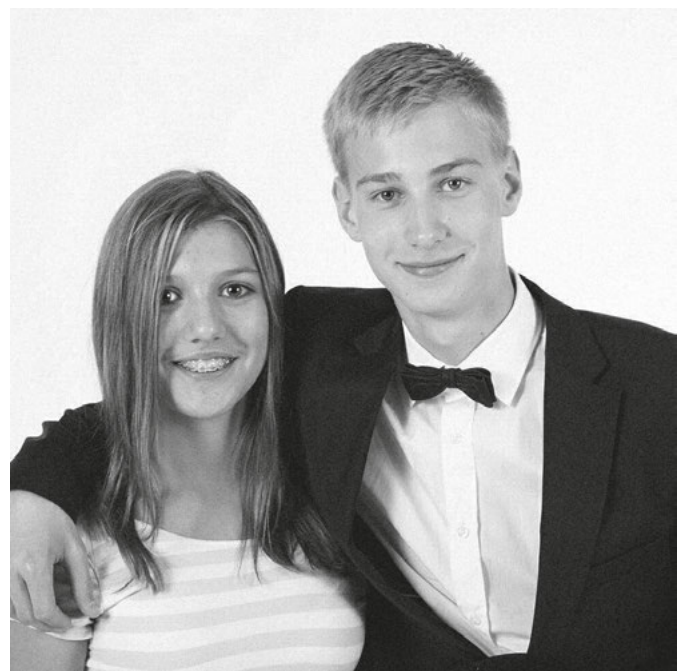
Nevěřil byste, kolik takových nešťastných muzikantů jsem za svůj život potkala a ještě určité potkám. Tak takhle to opravdu nechceme.

Jsmo tak trochu v kulinářském časopise a o vás se traduje, že pečete dorty, po jejichž

ochutnání nechtějí chodit hosté už nikdy do cukrárny...

Spíše by byl namísto minulé čas. Teď už pečou pouze při velmi výjimečných příležitostech. A to má svůj reálný základ. Potřebovala jsem hlavně kvůli sobě i kvůli projektu Wanted shodit nějaké

Děti Dagmar Peckové Dorothea a Theodor. Dagmar Pecková's children: Dorothea and Theodor.

to kilo, což se mi podařilo. Ale když jsem nějaký takový dort upekla, tak si vzal každý kousek, takže už byl plný a já to ve finále snědla sama, což se projevil opět na váze. Tak ať si teď „trhnou nohou“.

Zmínila jste se o projektu Wanted, jaký jste s ním měla úspěch?

U publika obrovský úspěch, jen česká kritika s tím měla problém. My jsme takový brouci pytlíci, všechno jsme viděli, všechno známe... Já jsem studovala Kurta Weilla víc než dva roky, a tak mne trochu zarazilo, že kritika přicházela i od těch, kteří znají tuto problematiku okrajově, a ještě jen z YouTube. Říkám tomu vědecký doktorandský rychlokurz na YouTube. Připadá mi, že se očekává, že

Každý z nás mívá v životě těžké období. Vy jste si jím prošla nedávno a nebylo to nic příjemného...

Připadala jsem si vyhořelá, toužila jsem se vším praštit a byla jsem blízko definitivního rozhodnutí – už už se blížil konec kariéry. A najednou jsem si uvědomila, že když to udělám, že už nebude cesty zpět. A říkala jsem si, že bych tím popřela sama sebe, že je to moje životní náplň. Nakonec jsem se k práci vrátila. Ale jak to v životě bývá, všechno zlé je pro něco dobré. Na druhé straně se ukázalo, že nejsem jen tupá zpěvačka, jak si někteří lidé myslí. Dokázala jsem sestavit sama koncertní programy, sehnala jsem lidi i peníze na projekt Wanted

tak jsme vše odehráli v klášterních zahradách v Chrudimi. Kromě toho jsou tam krásné koncertní sály, vedu tam své mistrovské kurzy. A tak jsem z legrace řekla, že by se tam mohl konat festival Zlatá Pecka, to že tady chybí, neboť Chrudim je známa především loutkářským festivalem. No a pak se chvíli nic nedělo, a když jsem tady za dva roky slavila své narozeniny, starosta mi povídá: „Tak jak to bude s tou Zlatou Peckou?“ A pak už to všechno nabralo velkou rychlost, byl vytvořen dramaturgický plán, sehnali jsme peníze na deset let dopředu. Začíná se Carmen a končí světovou premiérou – představením Carmen y Carmen, kde vystupují s Bárou Hrzánovou. Jen to vyšlo ve známost, bylo už první představení vyprodané. Přidali

Často je slabé slovo. Pokud nejedu do vedlejší vesnice autem nakoupit nebo jedu na místa, kam se dostanete jen letadlem, potom po Německu jezdím vlakem skoro pořád. A jsme zase u té praktičnosti. Z Freiburgu se dostanete vlaky ICE do Berlína za něco přes šest hodin a to prostě autem neuděláte. Navíc zácpy na dálnicích, nehody, které způsobili řidiči svou nepozorností, dejte pokoj. A samozřejmě je velkou výhodou, že si tam můžu číst knížku anebo se učit. A nejen po Německu jezdím, dvakrát či třikrát jsem využila lůžkového vozu pro cestu do Čech. Doufám, že se dočkám rychlejších vlaků z Německa do Čech, než umřu.

Co zajímavého vás čeká do konce roku a na co se mohou diváci i posluchači v souvislosti s vámi těšit?

Mám naplánováno spoustu koncertů, ale také chystám knížku, kterou se mnou píše muzikant, publicista a také hudební kritik Lukáš Kuta. Nebude o tom, jak to často u podobných knížek je, ...že jsem se narodila a tak..., ale bude obsahovat moje názory na svět kolem hudby. V knížce bude spousta zajímavých fotografií a její vydání se plánuje na vánoční trh. Ted natáčím CD Mahlerovy Písně o zemi s Richardem Samkem, což je vynikající tenorista, u nás nepříliš známý. V Německu o něm vědí víc. Je opravdu výborný, proto jsem si ho také osobně vybrala. A na Vánoce chystáme s panem Krčkem a souborem Musica Bohemica CD se světovými koledami jednotlivých evropských národů. Myslím, že mnoho z nich naši posluchači nikdy ani neslyšeli. Kromě již zmiňované Zlaté Pecky chystám v Čechách například koncert 26. září s áriemi z Bizetovy Carmen v Hradci Králové při příležitosti 40. sezony tamní filharmonie, v Kutné Hoře pak vystoupím spolu se Spirituál kvintetem 16. října.

Text: Aleš Pohořal

Foto: Ilona Sochorová,

František Renza,

Kateřina Bláhová a archív

Dagmar Peckové

Při zkoušce hry Carmen y Carmen – Dagmar Pecková a Bára Hrzánová
The Carmen y Carmen rehearsal – Dagmar Pecková and Bára Hrzánová

budu jako někdo... – s osobnostmi si u nás v Čechách evidentně nevědí rady. U nás jsme zvyklí na Mackieho Messera v legendárním podání Miloše Kopeckého, pak z tvorby Hany Hegerové a já to prostě dělala jinak. Ale zadostiučnění přišlo. Ačkoli jsem o to nijak neusilovala, dostalo se mi pozvání na mezinárodní festival Kurta Weilla v Dessau. Asi právě proto, že jsem to zpívala a dělala jinak než ti přede mnou. A to je myslím asi dobře. Navíc v Sunday Times vyšla recenze, která CD Wanted, které jsme natočili, velmi pochválila. Takže si udělejte obrázek sami.

a zařídila spoustu dalších věcí. Takže jsem dokázala, že bych se mohla žít i něčím jiným. Ale přesto jsem ráda, že to dopadlo tak, jak to dopadlo.

Probíhá festival Zlatá Pecka, který se odehrává ve vaší rodné Chrudimi. Jak tato myšlenka vznikla a jaká je budoucnost festivalu?

Tak trochu spontánně, jak je to u mne obvyklé. Se Štefanem Margitou jsme vystupovali na litomyšlském festivalu s představením Začínáme končit. Protože už v Litomyšli v tom termínu nebylo místo,

jsme druhé a to bylo vyprodané znovu okamžitě. Kdyby Bára neodjížděla na dovolenou, mohlo být vyprodaných představení ještě víc. Takže mne to všechno potěšilo. Chtěla bych ještě říci, že Chrudim je opravdu umění zaslíbená – nádherné sály, Divadlo Karla Pippicha a spousta dalších míst vhodných pro koncerty. Samo město se od dob socialismu velmi změnilo. Z šedivého „designu“ se stalo barevné, žijící... Mimochodem můžete sem dojet i vlakem.

Zmínila jste se o vlacích, používáte je ve svém životě často?

KRONABY
SWEDEN

Introducing connected watches

kamenné prodejny

Brno, Hodinářství Strnad, Veveří 36
České Budějovice, Klenotnictví N. Mocková, Kanovnická 76/2
Chrudim, VIVANTIS a.s., Školní náměstí 14
Hradec Králové, Klenoty Buráň, OC Futurum, Brněnská 1825
Hradec Králové, Hodinky Dušek, Aupark, Gočárova třída 1754
Liberec, Klenotnictví Sofie, OC Géčko, Sousedská 599
Kaplice, Klenotnictví N. Mocková, Náměstí 46
Mariánské Lázně, Hodinářství Růžičková, Hlavní třída 486/124

Náchod, 4PM showroom, Příkopy 95
Olomouc, Klenoty Buráň, Olomouc City, Pražská 255
Praha, Obchodní pasáž Oasis Florenc, Sokolovská 394/17
Praha, Klenoty Angelo, OC Chodov, Rozstýlská 2321/19
Praha, Klenoty Angelo, Metropole Zličín, Řevnická 1
Praha, Klenotnictví Présence, OC Smíchov, Plzeňská 8
Banská Bystrica, Klenoty Trend, Európa SC, Na troskách 25
Trenčín, Klenoty Trend, OC Laugaricio, Belá 7271

internetový prodej

www.4pm.cz - www.hodinky.cz - www.alza.cz - www.timeland.cz

[kronaby.4pm.cz](mailto:info@kronaby.cz) - info@kronaby.cz

Dagmar Pecková Spontaneous Star

Czech opera diva Dagmar Pecková has performed on stages and in opera houses around the whole world. Her voice resonated in Berlin, Dresden, Stuttgart, Madrid, London, Salzburg, Tokyo, Montreal, Prague, San Francisco, and other cities. She even made it to the famed Carnegie Hall in New York. If we were to mention some of her characteristic qualities, spontaneity and honesty would definitely be high on the list – they have been typical for her for the whole life, and they came to the surface also during the interview that was not focused solely on her career, but on other aspects of life as well.

We have mentioned just a short list of cities that you performed in. An extraordinary experience is something that everyone remembers for a long time. Which one would be yours?

A lot of people perceive me as an opera diva, but I rather feel like a concert singer. Concerts are certainly my priority. Songs by Mahler or Wagner – you are a kind of medium and you convey all the beauty to the audience. In opera, you present just yourself and your voice. Anyway, I have been on opera stages in the whole world. Let's return to the question, though: Of course, a performance in

the Carnegie Hall is an unforgettable experience and nothing can match it.

A stunning atmosphere was at San Francisco, too. It was such a success that I have never experienced anything like that on an opera stage. This is what will remain on my mind for the rest of my life.

Would you like to return to San Francisco at least once more, or is it like “never step into the same river twice”?

I would rather not dare to do so as I am not sure if anything like that can be repeated. Moreover, this world is about how much theatre intendants favour you, trust you. This means that you may enjoy enormous success, but the theatre management changes and pushes other singers forward. That's life. I can give you an example: Mr. Gerard Mortier had been the director of the Salzburg Festival so I performed there each year. Then he left the position, and other singers were invited. Honestly, Mr. Mortier invited me to other stages that he was in charge of. I have always had people who put some trust in me around... As well as Mr. Mortier, it was my first manager in Switzerland, and conductor Jiří Bělohlávek also helped me a lot.

Mr. Jiří Bělohlávek – a great personality of a composer. Unfortunately, he died a short time ago...

Could you spare some more words for him?

Jiří believed in me, he promoted me both at home and abroad. I am grateful for all he did for me. He was a great personality indeed.

You live in Germany. Did you plan moving there, or did it just happen?

It is purely practical stuff. My husband is the first trombonist of an orchestra in Germany and he is in a very good position so I would hardly succeed in persuading him to live in the Czech Republic. I have never even tried it. I am generally recognized even outside concert halls and opera stages in the Czech Republic and Slovakia while in Germany it is mostly classical music fans who know about me. And to be honest, I am quite happy about that. When we moved to our current place, our neighbours had no idea who I was... They gradually came to understand that when they heard singing from our windows – and immediately started their tractors. It is a joke, of course. We have excellent relations with our neighbours.

Can you feel the difference between the life in the Czech Republic and in Germany?

The difference is huge, and I am not talking about the material side of life. In Germany, if someone has

something and has achieved it by work and enormous effort, the others don't envy, they hold him/her in high esteem. If it was possible, I would transfer this attitude to the Czech Republic, but it will take a long time before envy, rancour, and spite disappear from some people's minds. Everyone has two hands and a brain, and therefore a chance to achieve something good. This is my driving force, and I can say that it works. I live in Germany, but I am proud to be Czech – I often come home, not only to work here.

You have a son and a daughter. Is the upbringing aimed so that they should follow in your footsteps, or is it kind of freer?

Thank God that they are big now, and they can live their own lives. My son is 20 and my daughter is 16. Her teenage years have been on the wild side. Well, in my case – I just packed my things and went to a concert or something like this, but my dad received it in full. He suddenly changed from my beloved daddy to a person who understood nothing. But that is quite typical for girls...

Was it similar in the case of your daughter?

To be honest, my daughter is only a shade of her mother.

Let's return to upbringing...

My son is interested in cars – well, he will not make his living by playing cello, but it is not the end of the world, is it? My daughter has loads of interests, she can speak three languages, she is clever and communicative, she has a horse – simply she has a wide palette of interests, and she is a beauty at that. She plays the piano excellently, but she will most probably not make her living in this field. You see, it is a little tragedy if parents push their offspring and they have to play an instrument even though they don't like it. Such people become musicians only because of all the force – and imagine doing a job that you don't like! Then it is not a gift by the parents, but rather a torture. You would never believe how many unhappy musicians I have met in my

life, and definitely will meet some more in the future. And this is exactly what we don't want to happen.

Our magazine is partly focused on good food, and you are rumoured to bake excellent cakes – your guests never want to buy one at a confectioner's once they taste one of them...

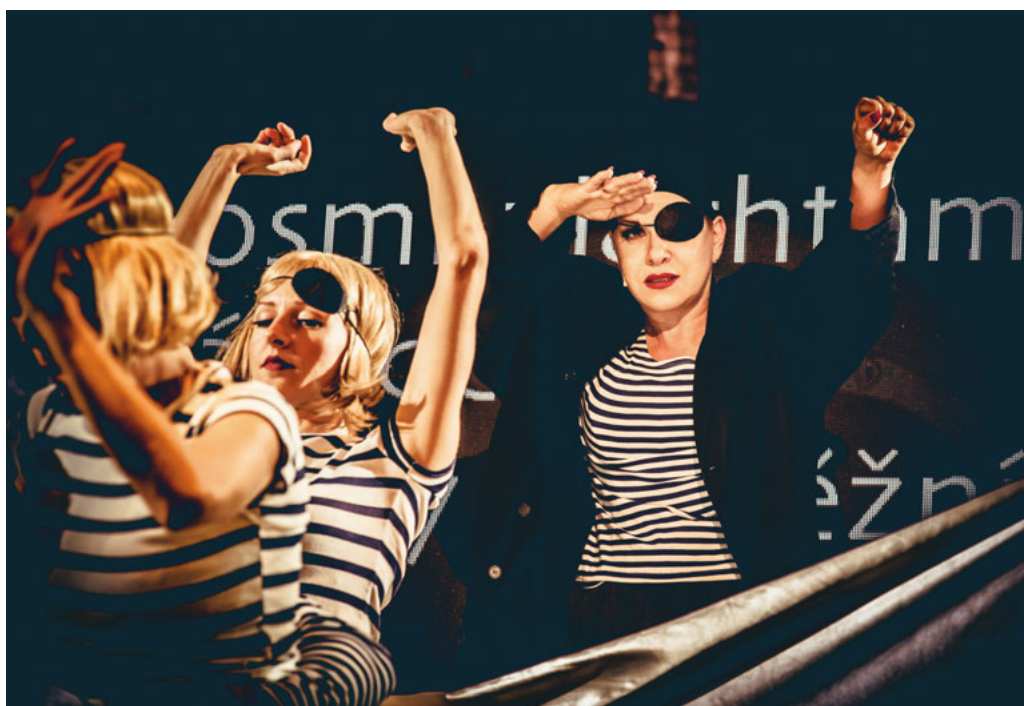
Well, it is rather the music of the past. I bake at really exceptional occasions these days. And I will tell you why. I had to lose some kilos, particularly because of the Wanted project. And I did it. However, when I baked one of my cakes, everyone took just a piece, and I had to finish the rest myself – which had some impact on my weight, of course. So I basically “called baking a day”.

You have mentioned the Wanted project. Was it a success?

It was a huge success with people, only reviewers didn't like it much. We are like know-alls... I studied Mr. Kurt Weill over two years so I was quite stunned that the criticism came from those who knew the topic only marginally, and from YouTube videos at that. I called it a fast doctor's degree YouTube course. It seemed to me that they expected me to be like someone... personalities have a difficult life in the Czech Republic. We are used to Mackie Messer as sung and performed by Mr. Miloš Kopecký, Ms. Hana Hegerová was also appreciated, but I approached it differently. In fact, I got my satisfaction in the end. I didn't even make any effort in this respect, but I was invited at Kurt Weill's International Festival at Dessau – probably because I approached it differently than those before me. And I think it is good. There was also a very favourable review of the Wanted CD published in the New York Times. So, it is up to you to decide where it is at.

Everyone goes through a difficult time now and then. You went through it not a long time ago, and it was far from pleasant...

I felt burnt out, I longed to make at least a long pause, and

the ultimate decision – finish my career – was pretty near. Then I suddenly realized that there would be no way back. And I said to myself that I would deny myself, my whole life. So I returned to my work in the end, and I have to say that everything bad is good for something – it became obvious that I was not only a dumb singer as some people might think. I managed to put together concert agenda myself, I persuaded people and got money for the Wanted project, and I managed a lot of other stuff so I proved that I would be able to make my living even without singing. Still, I am happy that everything ended the way it ended.

The Zlatá Pecka (Golden Kernel) Festival is taking place at Chrudim, where you were born, right now. Where did the idea come from, and what will be the future of the festival?

It was a little spontaneous as usual in my case. We performed at the Litomyšl Festival with Mr. Štěpán Margita. Our performance was called We are beginning to finish. And as there was no space available at Litomyšl at that time, we moved the performance to the monastery gardens in Chrudim.

Moreover, there are beautiful concert halls there – I teach my masterclass students there. I said that the Zlatá Pecka Festival could be organized at the place because Chrudim was known for a marionette festival, but a music one was missing. I was not serious, though. Nothing happened for two years, but when I celebrated my birthday in the town, the mayor came up to me and asked: “How far are you with that festival of yours?” Everything went really fast then – a festival plan was put together and we managed to get funding for the upcoming ten years. The festival begins with Carmen, and finishes with the world premiere – the Carmen y Carmen performance in which I am on stage with Mrs. Bára Hrzánová. It was sold out immediately after it was announced so we added one more and it was also immediately sold out. If Bára was not going on holiday, there would be many more sold out performances. All this pleased me a lot. I would like to add that Chrudim is a kind of a promised land – stunning halls, the Karel Pippich’s Theatre, and a lot of other places suitable for concerts. The town itself has changed over the past 27 years. It has transformed from the grey “Socialist” design into a colourful, lively place. By the way, you can get there by train...

As you mentioned the train – do you often use this means of transport?

Often is an understatement. If I am not going to the neighbouring village to buy something or travelling to places where you have to fly, I always travel by train, especially in Germany. We are back at the practical side of life. You can get from Freiburg to Berlin by ICE train in slightly over six hours, and this is simply impossible by car. Add to it congestions of motorways, accidents due to thoughtlessness – come on! There is one more advantage as you can read a book or learn something on board. I also went by a sleeper to the Czech Republic two or three times. I hope that I will be able to travel by faster trains from Germany to the Czech Republic before I die.

What interesting is planned in the final months of the year, and what can your fans look forward to?

I have lots of concerts planned, but I am also about to publish a book. I am working on it with a musician, publicist, and music reviewer Lukáš Kutta. It will not be a biography (“she was born etc.”), but it will contain my opinion about and insights into the world of music. It should be published shortly before Christmas. I am recording a CD with Mahler’s songs called Písňe o zemi (Songs about a country) – together with Mr. Richard Samko who is an excellent tenor, unfortunately better known in Germany than at home. He is really great, that is why I chose him. We are also preparing a CD with carols of various European nations with Mr. Jaroslav Krček and Musica Bohemica. I guess that our listeners have never heard some of them. And apart from the Zlatá Pecka Festival, I will appear in concert at Hradec Králové with arias from Bizet’s Carmen on 26th September. The concert will mark the 40th season of the local philharmonia orchestra. And I will appear on stage with Spirituál Kvintet at Kutná Hora on 16th October.

Text: Aleš Pohořal
 Photos: Sagl production archives, Ilona Sochorová, David Turecký and Dagmar Pecková’s archives

Hlavní město Praha Vás zve na venkovní výstavu
u příležitosti 15. výročí od povodně 2002

2002-2017

15 LET OD POVODNĚ

Výstava bude přístupná ve dnech
10. 8. 2017 - 30. 9. 2017
v parku Kampa, U Sovových mlýnů

PRA HA
PRA GUE
PRA GA
PRA G

Jezdíte vlakem? Ušetřete na povinném ručení!

Jsou lidé, kteří se cestování nevyhýbají a najedou ročně až desítky tisíc kilometrů. Mnozí z nich, přestože mají před domem zaparkované auto, preferují veřejnou dopravu a autem najedou nejvýše do deseti tisíc kilometrů ročně. Právě takoví řidiči mohou výrazně ušetřit za autopojištění. Allianz jim vychází vstříc, protože pojistné počítá právě na základě najetých kilometrů.

„Chceme, aby se motoristé, kteří toho tolik nenajezdí, zamysleli nad svým povinným ručením. Dáváme jim příležitost, aby si sami svoji sazbu korigovali,“ říká ředitelka autopojištění Allianz pojišťovny Veronika Hašplová. Doposud řidiči platili

pojišťovně hlavně podle toho, jaké měli auto a jaký měli bonus. „Teď jim říkáme, že u nás už cenu povinného ručení neurčuje jenom typ vozu a prostředí, ve kterém se s ním pohybují, ale hlavně to, kolik v tomto prostředí stráví času. Jinak řečeno – kolik

najedou kilometrů,“ vysvětluje V. Hašplová.

Řidiči, kteří pravidelně nejezdí na daleké cesty, ale třeba jenom o víkendy na chalupu nebo na nákup či k příbuzným, na svém

odhadu ujetých kilometrů si nastaví každý řidič hned na počátku sám a podle ročního zúčtování pak na ní buď nebude nic měnit, nebo mu Allianz peníze vrátí, pokud najede méně, či pojišťovně

povinném ručení bezpochyby ušetří. A servis jim zůstane na stále stejně vysoké úrovni. Součástí pojištění totiž zůstávají nejen asistenční služby, ale i pojištění skel. Další výhodou, kterou občasní řidiči získávají, je měsíční placení pojistného formou inkasa či sporožira bez cenové přírážky. Majitelé aut tak nemusejí přemýšlet, zda mají pojištění zapláceno či nikoli.

Kvůli povinnému ručení od Allianz si nikdo nemusí do auta pořizovat žádné sledovací zařízení. Variantu podle

doplatí, protože toho najezdí více. Důkazem bude fotografie tachometru nebo návštěva pobočky.

Před každým výročním pak Allianz požádá řidiče aut o vyplnění stejných údajů a odeslání aktuální fotografie, aby zjistila skutečný stav tachometru.

„Autem jezdím jen pro velké nákupy a o víkendech na chatu. Platil jsem povinné ručení 3265 Kč. Za rok nenajedu více než 5000 kilometrů, a tak jsem nyní dostal 40% slevu a za další období zaplatím už jen 1959 Kč. Ušetřím 1306 Kč,“ říká dvaapadesátiletý Martin.

Allianz pojišťovna is a member of the world's biggest insurance group of Allianz that protects the lives and property of 80 million people in over 70 countries. Allianz has been present in the Czech Republic since 1993. We have generated over 9 million policies since then, which keeps us at the position of the Czech Republic's 3rd biggest insurer. We provide insurance to more than 700 thousand Czech drivers, property owners and tourists. Our mission is to provide the most extensive cover with superior client care.

Cash: CZK or EUR

VISA

27x

POHODLNÝ OBCHOD V KAŽDÉ DŮLEŽITÉ STANICI
CONVENIENT STORE IN EVERY MAJOR STATION

www.ponty.cz

Historické centrum Prahy oslaví 25 let na Seznamu UNESCO

Rok 2017 je pro Prahu výjimečný z několika důvodů. Nejenže Karlův most oslaví výročí 660 let od položení svého základního kamene, ale v letošním roce také uplyne 25 let od zápisu Historického centra Prahy, jedné z největších a nejucelenějších městských památkových rezervací v Evropě, na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO.

Oslavy výročí takto významné události, která v podstatě znamenala oficiální potvrzení výjimečnosti historického centra Prahy v celosvětovém měřítku, bude doprovázet řada odborných, kulturních i společenských akcí.

Odbor památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy ve spolupráci s Národním památkovým ústavem, Českým vysokým učením technickým v Praze, Institutem plánování a rozvoje hl. m. Prahy a dalšími partnery při té příležitosti připravuje konferenci zaměřenou na řešení otázek spojených s životem v památkově chráněných územích. Na tuto dvoudenní mezinárodní odbornou konferenci budou pozváni zástupci českých i evropských měst, která jsou na Seznamu UNESCO, významné české i zahraniční osobnosti společenského, politického a kulturního života, ale také odborníci z oblasti památkové péče, architektury, urbanismu a historie, aby sdíleli své poznatky z oblasti péče, využití a ochrany památek UNESCO. Oficiální zahájení konference je

plánováno na úterý 5. prosince 2017 a hlavní program bude probíhat 6.–7. 12. 2017 v Nové budově Národního muzea. Odborné konferenční příspěvky domácích i zahraničních expertů i otevřená diskusní platforma by měly zhodnotit dosavadní úroveň péče o Pražskou památkovou rezervaci, reflektovat současný stav, shromáždit náměty na její možnou proměnu a naznačit potenciální limity i možnosti budoucího rozvoje této problematiky v kontextu působnosti hlavního města Prahy.

Základní program konference bude doplňovat celá řada doprovodných akcí, např. společenský večer s koncertem, vydání odborné publikace, venkovní výstava na Václavském náměstí věnovaná stavebním proměnám centra hlavního města v uplynulých desetiletích nebo malá výstava k historii Nové budovy Národního muzea, v níž se bude konference odehrávat. Bližší informace pro zájemce i potenciální návštěvníky budou v dohledné době zveřejněny na chystaných webových stránkách.

Na území hlavního města Prahy je v současnosti evidováno přes 2000 souborů státem chráněných nemovitých kulturních památek a tisíce staveb, které se nacházejí v historicky významných lokalitách, památkově chráněných rezervacích a zónách. Přestože je Praha moderní metropolí 21. století, nezapomíná na své jedinečné kulturní dědictví a pravidelně a systematicky podporuje vlastníky památek, kteří se o tyto hodnoty starají. Každý rok hlavní město Praha přispívá na záchranu a údržbu hmotného kulturního dědictví

reprezentantů vývoje urbanismu a architektury v Evropě. Především její historická část, která zahrnuje unikátní prostředí Pražského hradu a Hradčan, odkud je krásný výhled na další chráněné čtvrti, tedy Malou Stranu včetně Karlova mostu, Staré Město, Josefov čili Židovské Město, Nové Město a Vyšehrad, je jednou z nejatraktivnějších destinací, kterou jezdí obdivovat návštěvníci z celého světa. Důvod je jasný – všichni chtějí poznat její jedinečnou atmosféru a krásu. Letošní, 25. výročí zápisu Historického

v řádech desítek milionů korun. Díky této grantové pomoci a aktivní spolupráci vlastníků se stav památkového fondu města Prahy významně zlepšil.

Praha se v průběhu 1100 let své existence stala jedním z nejvýznamnějších

centra Prahy na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO nám tedy připomene, jak jsou pro nás tyto hodnoty významné a jak důležité je jejich zachování pro budoucnost.

PRAŽSKÁ PAMÁTKOVÁ REZERVACE V ČÍSLECH

Pražská památková rezervace, ustanovená v roce 1971, je **největší městskou památkovou rezervací v České republice** a jednou z největších a nejucelenějších městských památkových rezervací v Evropě. Rozkládá se na **8,95 km²**, což představuje **1,8 % rozlohy celého města**, její ochranné pásmo má celkovou rozlohu **90,16 km²**, žije v ní cca **44 200 stálých obyvatel** a jejím nejvyšším bodem je vrch **Petřín** s výškou **325 m n. m.** Na jejím území se nachází **26 národních kulturních památek** a **1368 nemovitých kulturních památek**. Taková koncentrace je zcela unikátní a jistě i proto je Pražská památková rezervace nejnavštěvovanějším místem České republiky. Území Pražské památkové rezervace bylo pod názvem **Historické centrum Prahy** v prosinci roku 1992 zapsáno na **Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO** a v roce 2017 si připomínáme **25. výročí** tohoto pro hlavní město Prahu významného okamžiku. V roce 2010 pak byl k Historickému centru Prahy na Seznam UNESCO připsán nejvýznamnější krajinný prvek jihovýchodně od Prahy – **Průhonický park**, založený již v roce 1885 –, který se pyšní mnoha unikáty – sbírkou **rododendronů s 8000 keři** a **jedním z největších přírodních alpin** v České republice.

The Historic Centre of Prague Will Celebrate 25 Years on the UNESCO List

The year of 2017 is exceptional for Prague for a few reasons. Charles Bridge will celebrate the 660th anniversary since the year when its cornerstone was laid, and this year will also mark 25 years since the Historic Centre of Prague has been inscribed into the UNESCO World Heritage List as one of the largest urban historic reserves in Europe.

The celebrations of this event that basically meant the official confirmation of the exceptional nature of the Prague centre in global context will be supported by lots of expert, cultural, and social events.

The Heritage Department at Prague City Hall, in cooperation with the National Heritage Institute, the Czech Technical University in Prague, the Prague Institute of Planning and Development, and other partners, prepares a conference focused on solving issues connected with the life in historic conservation areas on this occasion.

Representatives of Czech and European cities and towns on the UNESCO World Heritage List, important personalities of social, political, and cultural life from the Czech Republic and other countries, and experts from the fields of historic preservation, architecture, urbanism, and history will be invited to the two-day expert conference to share their knowledge about the care, use and preservation of UNESCO sites. The official launch of the conference is planned for 5th December 2017, and its main

programme will take place in the New Building of the National Museum on 6th and 7th December 2017. Expert presentations by Czech and international participants as well as an open discussion platform should evaluate the care given to Prague Heritage Reserve so far, map its current state, collect suggestion for possible changes, and hint on potential limits and possibilities of development in the context of Prague administration's available tools.

Besides the basic programme of the conference, there will be a whole range of supporting events, e.g. an event with a concert, an expert publication issue, an outdoor exhibition in the Wenceslas Square dedicated to building changes in the centre of the capital over the past decades, and a little exhibition on the history of the New Building of the National Museum where the conference will take place. Detailed information for potential visitors will soon be published on the website of the event that is currently being prepared.

There are over 2,000 ensembles of state-protected

cultural monuments and thousands of buildings located in historically significant locations, in historical reserves and zones on the territory of the capital city of Prague at present. Even though Prague is a modern metropolis of the 21st century, it never forgets its unique cultural heritage, and therefore historical monument owners who take care of these values are regularly and systematically supported. Prague administration contributes tens of millions crowns to salvaging and maintenance of cultural heritage every year. Thanks to all these grants and active cooperation by the owners, the state of historical monuments in Prague has significantly improved lately.

In 1,100 years of its existence, Prague has become one of the most important

representatives of urbanistic and architectural development in Europe. Namely its historical part embracing the unique environment of Prague Castle and Hradčany, from where there are beautiful views of other protected quarters, i.e. Lesser Town (including the Charles Bridge), the Old Town, Josefov (Jewish Quarter), the New Town, and Vyšehrad, is one of the most attractive destinations – tourists from the whole world come to admire it. The reason is quite clear – everyone wants to indulge in its unique atmosphere and beauty. This year's 25th anniversary of inscribing the Historic centre of Prague on the UNESCO World Heritage List of Cultural and Natural Sites will remind us how much these values matter and how important their preservation is for the future.

PRAGUE HERITAGE RESERVE IN FIGURES

Prague Heritage Reserve was declared in 1971, and it is the **largest urban heritage reserve in the Czech Republic** as well as one of the largest and most complex urban heritage reserves in Europe. It is situated on **8.95 square km**, which represents 1.8% of the whole city's area, and its protective (buffer) zone has the area of **90.16 square km**. The number of **permanent inhabitants in the zone is 44,200**, and its highest peak is the **Petřín Hill (325 m above sea level)**. There are **26 national cultural monuments and 1,368 cultural monuments** within the reserve. Such a concentration is absolutely unique, and this is one of the major reasons why Prague Heritage Reserve is the most visited place in the Czech Republic. The area of Prague Heritage Reserve has been inscribed into the **UNESCO World Heritage List of Cultural and Natural Sites** under the name of Historic Centre of Prague back in December **1992** – it means that we are celebrating the **25th anniversary** of the moment of utmost importance for the capital city of Prague in 2017. The year of 2010 saw adding the most significant landscape element south-east of Prague to the UNESCO World Heritage List – the **Průhonice Park** that was founded already in 1885 and that can boast lots of unique features – a collection of **rhododendrons with 8,000 bushes** within **100 taxa and cultivars**, and **one of the largest natural alpine rock gardens** in the Czech Republic.

Vlakem za regionální kuchyní

Sezonní nabídky ČD Restaurant se v letošním roce nesou ve znamení regionální kuchyně – postupně jsou představovány zajímavé regiony České republiky se zaměřením na jejich typickou gastronomii.

Zelnice s uzenou píseckou klobásou.
Cabbage soup with smoked sausage from Písek.

Pečené kachní stehno s červeným brusinkovým zelím, žemlové knedlíky.
Roast duck leg with red sauerkraut with cranberries and bread dumplings.

Nejen Magdaleně Dobromile Rettigové, velké ženě českého obrození a autorce mnoha kuchařských knih, vzdal ČD Restaurant hold svou letní sezonní nabídkou zaměřenou na východočeský region. „Naši hosté mají nejraději

českou kuchyni, proto jsme se rozhodli, že jim v rámci střídání sezon postupně nabídneme různé regionální recepty. Ne náhodou jsme začali ve východních Čechách, kde žila nejznámější česká kuchařka,“ přibližuje nový koncept

nabídky JLV v jídelních vozech a bistrovozech Českých drah ředitel pro obchod a marketing JLV, a. s., Jan Valeš. „I tentokrát pro nás nové menu připravují nejlepší kuchaři z Asociace kuchařů a cukrářů ČR, se kterou úspěšně spolupracujeme

už druhým rokem. Jejich úkolem je dohlížet nejen na chuť, ale také na kvalitu a pestrost jídel, která servírujeme zákazníkům.“

Rozhodující slovo při přípravě menu má vždy oficiální garant sezonní nabídky, člen regionální pobočky AKC ČR.

V letní nabídce specialit východočeského regionu mohli cestující ochutnat například krémovou česnekovou polévku s medovou šunkou a krutonky nebo kuřecí roládu se špenátem a slaninou.

V aktuální podzimní sezoně nahlédnou pod pomyslnou pokličku kuchyně jižních Čech. A co ochutnají? Netřeba dlouze lákat na pečené kachní stehno s červeným brusinkovým zelím a žemlovým knedlíkem, ani na pravou jihočeskou zelnici s uzenou píseckou klobásou. Výraznou stopu jižních Čech najdeme i v sezonním sendviči – s vepřovým trhaným masem a nakládanými okurkami.

Ať už se letos cestující s vlaky národního dopravce vydají kamkoli, v jídelních vozech objeví kouzlo známých i méně známých dobrot naší regionální kuchyně. Kuchaři a stevardi JLV jim budou na jejich cestách za poznáním těmi nejlepšími průvodci.

Text: JLV
Foto: archiv JLV

Pursuing Regional Cuisine by Train

ČD Restaurant's seasonal offers are in the name of regional cuisine this year – interesting regions of the Czech Republic are presented one by one, and the focus is on their typical meals and beverages.

Krémová tarhoňa s petrželí a opečenými houbami
Cream tarhonya with parsley and roast mushrooms

The ČD Restaurant paid homage not just to Mrs. Magdalena Dobromila Rettigová, a great personality of the Czech national revival and the author of quite a few cookbooks, by its summer menu focused on the region of East Bohemia. "Our guests like Czech cuisine best of all, and therefore we have decided to introduce various regional recipes in various seasons of the year. It is no coincidence that we have started with East Bohemia where the best-known Czech cook lived," introduces Mr. Jan Valeš, JLV manager for business and marketing, the

new menu concept in České dráhy (Czech Railways) dining cars and bistro cars. "The new menu has been prepared by the best chefs from the Association of Chefs and Pastry Chefs of the Czech Republic again as we have been cooperating with them for over one year now. Their task is to oversee the taste, and also the quality and variability of meals that are served to our customers."

The final decision is the responsibility of the guarantor of the seasonal menu – a member of a regional branch of the Association.

Švestkový koláč s vanilkovou omáčkou
Plum cake with vanilla dressing

In the summer, specialties of the East Bohemian region were offered. Passengers could taste, among other specialties, cream garlic soup with honey-glazed ham and croutons, and chicken roll with spinach and bacon.

The current autumn season will bring about the scent and

South Bohemian trace in felt also in the sandwich of the season – the one with pork and pickles.

No matter where passengers head on board of the Czech national carrier's trains this year, they will always be enchanted by the magic of

taste of South Bohemia and its delicious cuisine. What will be on plate? Well, roast duck leg with red sauerkraut with cranberries and bread dumplings or genuine South-Bohemian cabbage soup with smoked sausage from Písek don't need to be introduced at all as even the names make one's taste buds dance. A clear

both well-known and lesser-known delicacies of Czech regional cuisines in the dining and bistro cars. Both chefs and stewards will be their best guides on their journeys of discovery.

Text: JLV
Photos: JLV archives

Ve vlaku zavoní jihočeské pochoutky

Oldřich Pítra je kuchařskou osobností. Převážně vařil v Čechách, jeho umění mohli ochutnat třeba hosté hotelu Šumava v Srní atd. Působil i v Rakousku, Německu, Thajsku. Je členem poroty významných kuchařských soutěží. Nyní se s jeho uměním setkají i ti, kteří pojedou vozem ČD Restaurant se servisem JLV.

Regionální jihočeskou kuchyni jste představoval na mnoha akcích, ale co pro vás znamenalo učinit tak i ve vlaku?

Hodně, je to zajímavá výzva a myslím, že je to i vynikající nápad představit regionální kuchyně cestujícím z mnoha zemí, kteří navštěvují jídelní vůz. Myslím, že to je propagace nejen jídel, ale i regionu jako takového. V jídelním lístku se objeví regionální pochoutky a já bych doporučil všechny. Ale kdybych měl jednu vybrat -- tak zelnici, tradiční českou polévku, která se podává v mnoha variantách – ta naše bude s uzenou píseckou klobásou, tak doufám, že bude hostům hodně chutnat.

Jste členem porot nejrůznějších soutěží. Jak jste spokojen s vývojem české gastronomie?

Víte, právě z titulu své funkce komisaře se zúčastňuji pestré palety soutěží na nejrůznějších úrovních. A tak si myslím, že to mohu dobře posoudit.

**Kuchař Oldřich Pítra
Chief Oldřich Pítra**

A jednoznačně říkám, že úroveň české gastronomie udělala obrovský krok dopředu. Samozřejmě že ne všude se daří tak, jak bych si to představoval, ale ten posun je opravdu značný. A navíc jsem rád, že tento trend není jen u dospělých, ale na velmi dobré úrovni jsou také juniorské kategorie. Projevuje se to na všech místech, i ve „vlakové gastronomii“.

A Scent of South-Bohemian Will Fill Up the Train

Mr. Oldřich Pítra is a personality of a chef. He has spent most of his cooking career in Bohemia – his mastery was the signature point at the Šumava Hotel, at the Srní Hotel and other facilities, and he spent some time of his professional career in Austria, Germany, and Thailand, too. Mr. Oldřich Pítra is a member of jury at important cooking competitions. Now, his art of

cooking can also be appreciated by passengers at ČD Restaurant cars serviced by JLV.

You presented South Bohemian cuisine at lots of events, but what kind of challenge is it to do so on rails?

In fact, it is a very interesting challenge, and I think that the

idea to present regional cuisine to passengers from various countries who come to have a meal in the dining car is certainly excellent. In my opinion, it is not just promotion of regional meals, but also of the region itself. The menu features regional delicacies, and I would recommend all three of them. If I was to highlight one, it would be the cabbage soup – traditional Czech soup that is served in lots of variations. Ours is served with smoked sausage from Písek, and I hope that guests will find it really tasty.

You are a member of jury at various cooking competitions. How satisfied are you with

the situation in Czech gastronomy and its development?

Well, I take part in various competitions at different levels as a member of jury so I guess I can assess the overall situation and trends quite well. I can clearly state that the Czech gastronomy has made a great leap forwards, even though not everything and everywhere is exactly what I would expect. Still, the change is undebatable. I am also glad that the trend is not felt only in adult categories as junior categories are on a pretty good level, too. You can see it everywhere, even in the “gastronomy on rails”.

1. místo
Web Top 100
za rok 2015

Aplikace MŮJ VLAK

vám usnadní cestování

STAHUJTE ZDARMA
www.cd.cz/mujvlak

 České dráhy
Národní dopravnice

Vynález, který sblížil svět

Titulek jsme si vypůjčili z knihy Pavla Eliáše k 200. výročí jízdních kol. Od autora knížky a vášnivého sběratele tohoto dopravního prostředku jsme také čerpali většinu informací v tomto článku. Právě autorova sbírka je základem výstavy, která je otevřena při příležitosti tohoto výročí v libereckém Technickém muzeu.

Sopka urychlila vynález kola

Tohle tvrzení se možná zdá přehnané, ale něco pravdy na něm je. Podle životopisce Karla

von Draise, kterému se vynález kola připisuje, k němu přispěl právě výbuch indonéské sopky v roce 1815. Ten vychrlil do atmosféry velké množství popela, což ovlivnilo

významným způsobem úrodu v Evropě a v Severní Americe. Následný nedostatek potravin byl tak velký, že lidé museli jíst i své koně, tehdy nejběžnější dopravní prostředek. A tak se Karl von Drais zamyslel, jak by se dali koně nahradit, a vymyslel říditelný stroj podobný kolu, který se ovšem uváděl do pohybu odrážením. Předvedl ho poprvé v roce 1817, tedy před dvěma sty lety. I když neměl jeho patentovaný stroj dlouhou životnost, přinesl zásadní poznatek jízdy na jednošlapákové stroji. Po napoleonských válkách se na

odstrkovadlo zapomnělo, ale navázal na ně výrobce kočárů Pier Michaux. Tento velociped měl stále dřevěný rám, ale nově využil k pohonu předního kola šlapacích klik.

Počátky cyklistiky v Čechách

Jako všichni průkopníci to neměli lehké ani ti, kdo začali s koly na českém území. Více než zvědavost nad novinkou lidé spíše cyklistům nadávali, a to v tom lepším případě.

V tom horším po nich házeli kameny, a to zvláště na venkově anebo v chudších čtvrtích. Začalo to v roce 1867, kdy se Josef Pecháček, strojník z Hořic, vydal na Světovou výstavu do Paříže a obdivoval tam Michauxovy velocipedy. Po návratu domů si podobný stroj vyrobil a spolu s bratry Antonínem a Františkem zkoušeli první jízdy. Už o rok později se objevil velociped ve slavnostním průvodu při položení základního kamene k Národnímu divadlu. Ale jak už bylo v úvodu řečeno, nezměnilo ani to na cyklisty názor a za rozmařilost ve stylu bohatých Angličanů je kritizoval i sám Tyrš a sokolové.

Nejvzácnější české kolo Slavia

Snem každého sběratele je nejvzácnější české kolo Slavia, které vzniklo v továrně Laurin & Klement. Zachovaly se čtyři

Pestrou paletu historických kol si můžete prohlédnout v libereckém Technickém muzeu. A palette of various bicycles is on display in the Technical Museum in Liberec.

exempláře, ačkoli jich údajně bylo vyrobeno pět tisíc. Je dodnes záhadou, kam se kola poděla a že se zachovala jen v mízivé počtu. Kolo Slavia je samozřejmě i lákadlem již zmíněné výstavy v libereckém Technickém muzeu.

Vysoké kolo vydrželo dvacet let

Jezdci na strojích, jejichž přední kola byla neúměrně vysoká, jsou často zobrazováni na dobových fotografiích, takže pro běžného čtenáře vzniká dojem, že jejich éra byla hodně dlouhá. Ale opak je pravdou, trvala zhruba dvacet let. Nechme vyprávět Pavla Eliáše, již zmiňovaného autora knihy. „Stroje s vysokým předním kolem byly spíše kratochvílí pro bohatou mládež, prakticky ostatní vrstvy na nich jezdily jen sporadicky anebo vůbec. A navíc to bylo hodně nebezpečné a připomínalo to spíše dnešním jazykem řečeno adrenalinový sport. A ještě jedna věc byla důležitá. Kolo bylo nesmírně drahé – pro představu jeho cena odpovídala zhruba osmnáctiměsíčnímu běžnému platu! Velký a masový rozvoj cyklistiky nastal, když bylo kolo zmenšeno, přešlo se na řetězový převod a začalo se vyrábět v milionových sériích. Například dělníci na nich jezdili do práce. Nemuseli už hledat bydlení blízko fabrik anebo chodit za prací pěšky často i dvacet kilometrů. Kolo je k práci přiblížilo rychle, a tak začali vývoj velocipedů podporovat i podnikatelé. Traduje se, že se zvýšil i počet lidí, kteří si vzali děvče za

Velociped, takzvaný kostitřas, který byl v Paříži představen v roce 1867. The velocipede, also called "boneshaker", that was presented in Paris in 1867.

vzdálenější vesnice, kam by se nebýt kola za svou milou dostávali jen sporadicky a to by vztah narušilo či mnohdy i ukončilo. To samozřejmě umožnilo, že kolo výrazně zlevnilo a jeho koupi si již mohli mnozí lidé dovolit.

Fenomén Favorit

Výroba kol v Rokycanech začala v roce 1922 a trvá dodnes. Po druhé světové válce začala být cyklistika v Československu velmi populární, a tak bylo rozhodnuto vyrábět kola doma. A byly zvoleny právě Rokycany, které měly pro jejich výrobu všechny předpoklady. Roli hrálo i to, že zde měli s výrobou kol dlouholeté zkušenosti. Navíc v roce 1950 byl založen cyklistický oddíl TJ Favorit, kde

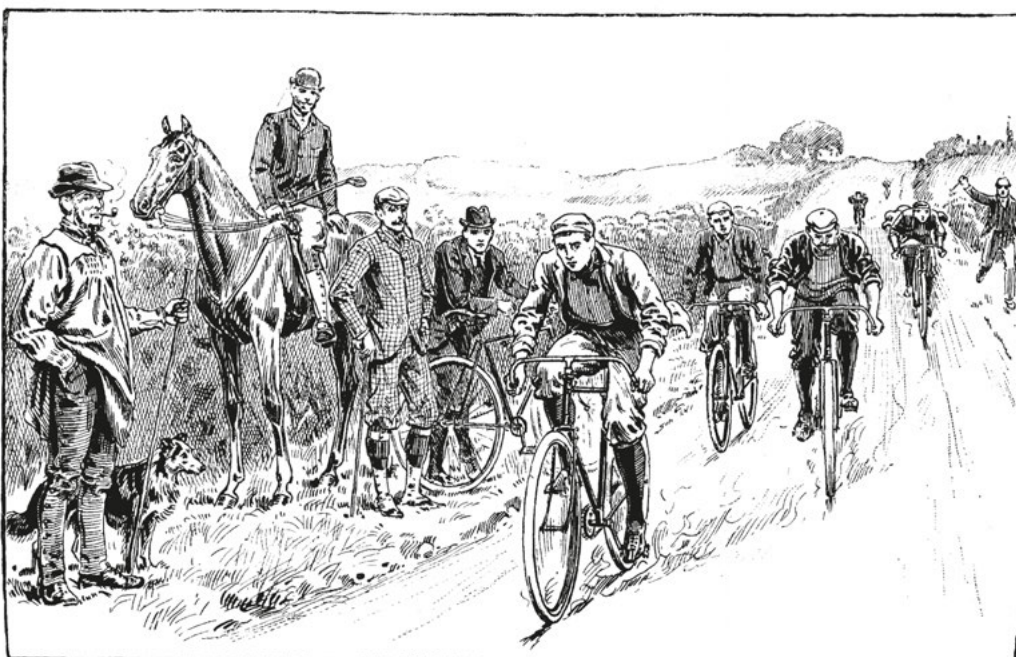

byla kola pro různé sporty testována. Protože českoslovenští reprezentanti získávali na těchto kolech medaile ze světových soutěží, dělali skvělému výrobku

nejlepší reklamu. Vlastnit opravdové kolo Favorit bylo v šedesátých letech skutečně výsadou. Většina těchto výrobků putovala na export, což jasně vyjadřovalo kvality tohoto stroje. Favorit, kolo, které se dá jen těžko sehnat – toto přirovnání o favoritu vyslovil jeden šťastný vlastník, když přes známé nového favorita přece jen nakonec získal. Nebylo to jen pro samo vlastnictví stroje, ale také proto, že tehdy sportumilovná děvčata považovala chlapce, který toto kolo sežene, za zvláště významného. Nakonec se mu podařilo přes kolo získat i srdce milované bytosti. V dnešních časech skoro pohádkový příběh z dávné minulosti, i když ona tak dávná není. I dnes je Favorit uznávanou značkou.

Neuvěřitelný závod Vídeň–Berlín 1893 (citace z knihy)

Slavný závod, který přivedl národy Rakousko-Uherska

**Model s unikátním opačným převodem Hirondele byl poprvé představen veřejnosti v roce 1903.
The model with the unique Hirondele reverse gear was introduced in public in 1903.**

a národ německý ke kolům. Vavříny dálkových jezdců na koních, chodců či běžců nedaly cyklistům spát. A tak se zrodil závod na trase Vídeň-Berlín, který měřil 582,5 kilometru. Spojily se tehdy Německý svaz cyklistů, Všeobecná unie, Saský svaz cyklistů a vypsalý tento závod. Ne všichni však závodů přáli. Na jeho neúspěch čekali rakousko-němečtí důstojníci, neboť při jejich dálkovém závodě uhynulo třicet koní a cyklistický časopis napsal o neuvěřitelném týrání zvířat a poznamenal, že jejich „oceloví

oři“ jsou ušlechtilí, rychlejší a patří jim budoucnost. Závod startoval od stanice Florisdorf u Vídně 29. června ráno a prezentovalo se na něm 117 z původně přihlášených 150 závodníků. Celá Vídeň byla na nohou a ke startu přišly tisíce diváků. Už tehdy věřili Němci ve svého favorita Augusta Lehra z Frankfurtu nad Mohanem, který však skončil u Mladé Boleslavi, kde nešťastně havaroval a jeho kolo už nebylo schopné další jízdy. Závod měl na tehdejší dobu i skvělé zázemí. Kromě stravy měli

**Detail části modelu Stadion Two Speed z Rakovníka.
A detail of the Stadion Two Speed model from Rakovník**

**Styl Bauhaus se promítl i do výroby kol...
The Bauhaus style found its reflection in bicycle production, too...**

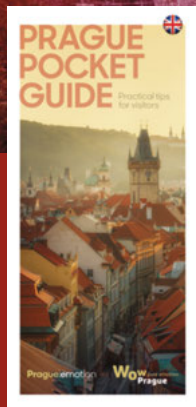
Rychlý průřez historií

Samozřejmě historie výroby kol přinesla i mnoho dalších zajímavostí. I na českém území byla celá plejáda jejich výrobců a měli jsme i řadu vynikajících reprezentantů. Ne všechno o cyklistice šlo v rámci našeho článku postihnout. Více najdete právě v uvedené knize Jízdní kolo – vynález, který sblížil svět a více se můžete dozvědět také na www.historickekelo.cz anebo pokud pošlete svůj e-mail na: antiquebicyclebook@gmail.com. Výstava ke 200. výročí vynálezu jízdního kola potrvá v libereckém Technickém muzeu do 30. září.

**Text: Aleš Pohořal
s přispěním Pavla Eliáše
Foto: Radim Pánek, archiv**

ENJOY PRAGUE TO THE FULLEST!

Where to go? What to see? What to do?

Get inspired by **Prague City Tourism** guidebooks and maps.

Pick up your free copy in any **Prague City Tourism** information centre or visit www.prague.eu.

Prague will feel like home in no time.

Prague:emotion

Prague
City Tourism

PRA
PRA
PRA
GAG

Oooh
Prague pure emotion

Invention That Brought the World Together

The headline is a kind of restatement of Pavel Eliáš's name of his book dedicated to the 200th anniversary of bicycle invention. We also got most of the information about this means of transport from the author of the book and enthusiastic collector of everything around bicycles. And the author's collection forms the core of the exhibition that is taking place at the Technical Museum of Liberec on this occasion.

A volcano speeded up the way to bicycle invention

This statement may look a little over the top, but it has a real foundation. According to Mr. Karl von Drais, inventor of velocipede that was the direct predecessor of a bicycle, the invention was facilitated namely by the eruption of a volcano in Indonesia in 1815 when a huge cloud of dust came up into the air, and that had a significant impact on harvest both in Europe and in North America. The subsequent shortage of food was so bad that people had to kill and eat their horses, the most common means of transport at the time. So Mr. Karl von Drais contemplated what could be used instead of horses, and he came up with a vehicle resembling a bicycle that could be steered, but the rider had to push along the ground with feet as in regular running. It was first introduced in 1817, i.e. 200 years ago. This patented vehicle didn't last long, but it brought about an important experience that it was possible to ride a two-wheeler. In fact, the "running machine" was

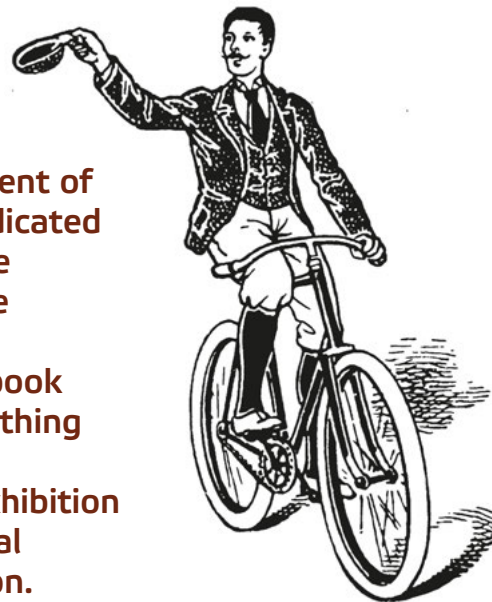
The beginning of cycling in Bohemia

No pioneers have ever had an easy life, which applies to those who tried to break through with velocipedes on the territory of Bohemia. Those pursuing cycling were not admired, but rather abused – and "it was the better case; in the worse case people threw stones on them, particularly in

returning home, he made a similar machine and tried to ride it with the help of his brothers – Antonín and František. The velocipede appeared in public already one year later in the parade on the occasion when the cornerstone of the National Theatre in Prague was laid. Alas, as it was mentioned, the opinion about cyclists remained unchanged, and they were criticized for being profligate in the style of wealthy Englishmen – these were the words of Mr. Miroslav Tyrš, head of the all-age gymnastics organization called Sokol.

The most precious Czech bicycle – Slavia

Getting the most precious Czech bicycle – Slavia that was made in the Laurin & Klement factory – is a collector's dream. Only four of them have survived till this day, even though some 5,000 bikes had been made. Where all the rest has gone is a mystery. The Slavia bicycle is, of course, one of the attractions of the exhibition mentioned at the beginning.

K dobovému kolu z Liberce (Jeschken Rad) patřilo i příslušné oblečení. The Jeschken Rad bicycle from Liberec was matched with apparel.

forgotten after the Napoleon Wars, but the idea was further finessed by Mr. Pierre Michaux, producer of carriages, who still used a wooden frame, but added cranks and pedals to the front wheel.

the country or in poorer quarters of towns". It began in 1867 when Mr. Josef Pecháček, machinist from Hořovice, went to the World Exhibition in Paris where he took a liking of Michaux's velocipedes. After

High bicycle was all the rage for 20 years

Period photographs often show riders on velocipedes with enormously high front wheels so a reader who is not exactly

V knize Pavla Eliáše (o jejím překladu do cizích jazyků se reálně uvažuje) najdete nepřeborné množství zajímavostí. The book by Pavel Eliáš contains lots of interesting information (it is in Czech only, but its translation into other languages is probable).

in the know has to think that their era was very long. However, it was quite the opposite – it lasted for a mere 20 years. Well, let's give floor to Mr. Pavel Eliáš: "Velocipedes with a high front wheel represented rather a pastime for the wealthy youth, people from other tiers of society used them very seldom or not at all. Moreover, riding them was really dangerous, and – using today's words – it was rather an adrenaline experience. There was also one more important thing. The velocipede was very expensive – to give you an idea, its price represented about 18 average monthly salaries! Great and mass growth of cycling came about when the bicycle got smaller, chain gear mechanism was introduced, and mass production started – bicycles were produced in million-piece series. At that time, workers began to use bicycles for going to work. They no longer had to look for houses or flats near factories or walk to work some 20 kilometres. Bicycles were a chance to get to work quickly on longer distances. Therefore, entrepreneurs also supported the cycling development. It is even rumoured, that the number of chaps who married girls from faraway villages also increased – without bikes, couples in love would meet just from time to time and the

relation would come to an end sooner or later. All this was certainly possible thanks to the fact that the price of bikes decreased so more people could afford one."

The phenomenon called Favorit

Production of bicycles at Rokycany started in 1922, and it has never stopped. Cycling

Bicyklová romantika starých časů.
A romantic moment with a bike in the old times.

became so popular in post-war Czechoslovakia that it was decided that bicycles would be produced domestically. Rokycany was an obvious choice as there were all necessary prerequisites for bicycle production there. Of course, the pre-war experience in the field also played an important role. Moreover, the TJ Favorit cycling team was established in 1950, and it

difficult to get": these were the words by a lucky owner who managed to get one in the end. It was not just about the ownership – girls considered chaps who managed to get one as better than average. The way to the chosen girl's heart was often easier if the chap had that bike. It may sound as a weird story from the past, but the past behind the Iron Curtain was not that long ago.

Občerstvení během jízdy řešila i takto upevněná láhev...
A fixed bottle for resreshing during the ride

tested all possible bikes for various sports. As Czechoslovak national teams won medals at international competitions on these bikes, it served as the best promotion of their quality. The ownership of a Favorit bike was really something in the 1960s. Most of them were exported which clearly mirrored the quality of the bike. "Favorit – a bike that is

Anyway, Favorit has remained a renowned brand.

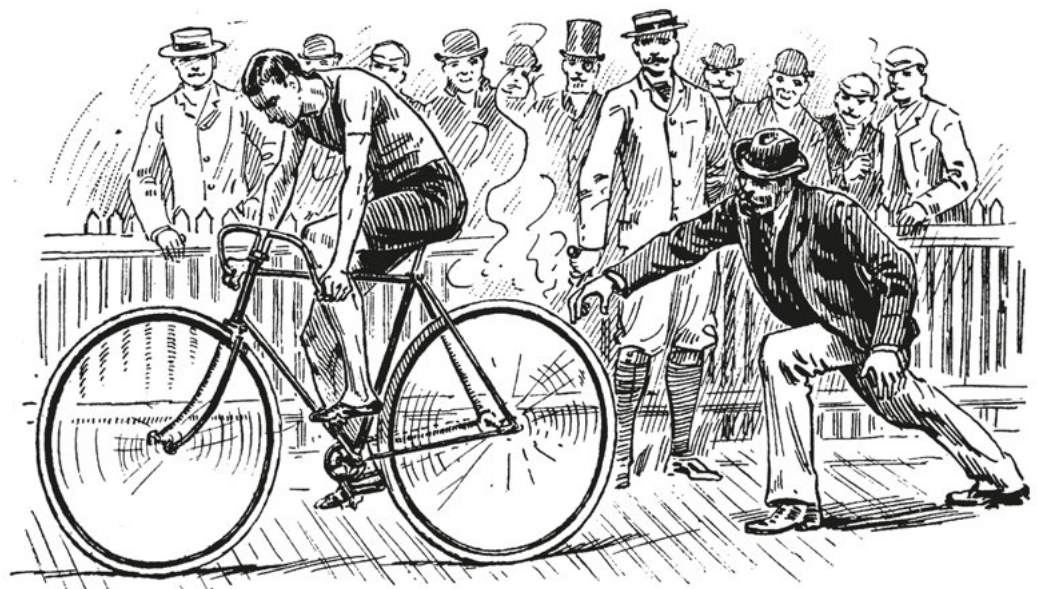
The unbelievable Vienna – Berlin race in 1893
(excerpt from the book)

A famous race that raised interest of the Austria-Hungary nations as well as of the German nation in cycling.

**Legendární favorit z r. 1964.
Legendary Favorit, 1964 model.**

Laurels of long-distance horseback riders, runners and walkers urged people pursuing cycling to come up with something of that kind for the cycling world. And the Vienna – Berlin, 582.5-kilometre-long race was born. German Cycling Association, General Union, and Saxon Cycling Association put efforts together and organized the race. Alas, not everyone was in favour of the event. Austrian and German army officers wished the cyclists the worst of luck as 30 horses had died during their long-distance race and a cycling magazine reported the incredible torture of animals – noting that the “steel horses” were pure-bred, faster, and that the future would definitely be theirs. The race started at the Florisdorf railway station (near Vienna) on 29th June in the morning, and 117 out of originally 150 registered racers set off. The whole Vienna was up and

about, and thousands of people came to see the heroes. The Germans put all faith in their favourite – Mr. August Lehr from Frankfurt on Main.

**Takhle se „skákal na kole“ v Drážďanech už v roce 1889!
“Bike jumps” took place in Dresden already in 1889!**

Unfortunately, he had an accident at Mladá Boleslav and his bicycle WAS so damaged that the racer had to call it a day. The race had an excellent support for the time. Cyclists always got something to eat, and they could have a bath, massage, and doctors were also available along the route. Even though the condition of roads in Austria was very bad and the cyclists ran into storms in Bohemia (and a lot of them could not continue because of that), the race had its winner after all. There was a triumphal arch erected at the Tempelhof Field in Berlin, and the gathered crowds could welcome the winner – Mr. Josef Fisher from Munich who raced on the Opel Blitz Victoria bicycle. The 28-year-old blacksmith finished

the race on 30th June after noon so he needed 31 hours, 1 minute, and 22 seconds for getting to the destination (19 kmph on average). His performance is particularly stunning if you compare it to other efforts – Count Stromberg came though the same route on horseback in 71 hours and 41 minutes, an express train needed 18 hours and 10 minutes, and a passenger train 18–19 hours to cover the same distance.

History at a glance

The history of bicycle production has brought about a lot of other interesting stories and facts. There were quite a few producers on the territory of Bohemia and Moravia, and lots of excellent sportsmen and sportswomen in the Czech national team. Of

course, this article cannot cover all details. More information is available in the recently published book called *Jízdní kolo – vynález, který sblížil svět* (Bicycle – Invention That Brought the World Together, in Czech only) and at www.historickecolo.cz. You can also send an e-mail to antiquebicyclebook@gmail.com. The exhibition on the occasion of the 200th anniversary of this invention is open in the Technical Museum of Liberec until 30th September.

**Text: Aleš Pohořal with the contribution of Pavel Eliáš
Photos: Radim Pánek, archives**

STEAKHOUSE BURGER

**STÁHNĚTE SI
NAŠI
MOBILNÍ APLIKACI
ZDARMA**
VYUŽIJTE
EXKLUZIVNÍCH
NABÍDEK!

- S SPECIÁLNÍ NABÍDKY
- B NAJDETE RESTAURACI
- H NAŠE NABÍDKA

**BURGER KING
ČESKÁ REPUBLIKA**
www.burgerking.cz

PRAHA 1 – OC PALLADIUM
nám. Republiky 1
Otevírací doba:
PO – SO 08:30 – 23:00
NE 09:30 – 23:00

PRAHA 1 – 28. ŘÍJNA 12
Otevírací doba:
PO – ČT 07:00 – 01:00
PÁ – SO 07:00 – 07:00
NE 07:00 – 1:00

PRAHA 1 – VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ 52
Otevírací doba:
PO – ČT 09:00 – 01:00
PÁ – SO non stop
NE non stop do 01:00

PRAHA 2 – HLAVNÍ NÁDRAŽÍ
Wilsonova 300/8
Otevírací doba:
PO – NE 08:00 – 22:00

PRAHA 4 – CHODOVSKÁ
Chodovská 3
Otevírací doba:
PO – NE 08:00 – 01:00

PRAHA 5 – OC METROPOLE ZLIČÍN
Řevnická 1
Otevírací doba:
PO – NE 09:00 – 22:00

PRAHA 6 – VÁCLAV HAVEL
Aviatická
Otevírací doba:
PO – NE 08:00 – 20:00

**PRAHA 8 – AUTOBUSOVÉ
NÁDRAŽÍ FLORENC**
Křížkova 210/2B
Otevírací doba:
PO – NE 06:00 – 23:00

PRAHA 9 – OC LETNANY
Veselská 663
Otevírací doba:
NE – ČT 09:00 – 22:00
PÁ – SO 09:00 – 22:30
NE 09:00 – 22:00

PRAHA 9 – GALERIE HARFA
Českomoravská 2420/15a
Otevírací doba:
PO – NE 09:00 – 22:00

**PRAHA – HORNÍ POČERNICE,
DÁLNIČE D11**
Olomoucká, odpočívadlo na D11 –
3. km směrem na H. K.,
Otevírací doba:
PO – NE 07:00 – 22:00

KLADNO – OC CENTRAL
Perta Bezruč 3388
Otevírací doba:
PO – NE 08:00 – 20:00

BRNO – OC OLYMPIA
U Dálnice 777
Otevírací doba:
PO – ČT 09:00 – 22:00
PÁ – SO 09:00 – 22:30
NE 09:00 – 22:00

OSTRAVA – OC NOVÁ KAROLINA
Jantarová 3344/4
Otevírací doba:
PO – ČT 09:00 – 21:30
PÁ – SO 09:00 – 22:00
NE 09:00 – 21:30

Pražské zkušenosti získané v Tel Avivu

Pražská delegace získávala zkušenosti v oblasti bezpečnosti a Smart City v izraelském Tel Avivu.

Primátorka Adriana Krnáčová
Adriana Krnáčová, Mayor of Prague.

Adriana Krnáčová, primátorka hl. m. Prahy, Martin Gillar, generální ředitel Dopravního podniku hl. m. Prahy, Michal Fišer, předseda představenstva společnosti Operátor ICT, a. s., a Daniel Barták, vedoucí oddělení krizového managementu Magistrátu hl. m. Prahy, ve dnech 23.–26. července 2017 navštívili pracovní Izrael. V Tel Avivu se zúčastnili jednání

zaměřených zejména na bezpečnostní a kamerové systémy ve veřejné dopravě, na krizový management a na Smart City agendy.

První den delegace navštívila dvě dohledová bezpečnostní centra provozovaná předními bezpečnostními společnostmi, jež nejen pro Tel Aviv zajišťují nepřetržitý monitoring, prevenci a reakci na bezpečnostní rizika všeho druhu. Týž večer zástupci Prahy jednali se společnostmi,

které mají na starosti správu projektu Smart City pro izraelskou vládu a patří ke klíčovému společenstvem v procesu jednání o projektu Smart City.

„Izrael velmi těží ze silné startupové scény. I my jsme se vydali podobnou cestou, otevřeli jsme Prague start-up centrum a hodláme je rozšiřovat. Chceme vytvářet takové podmínky, abychom do Prahy dál lákali nejen české start-upy, ale i ty světové. V tom je obrovský potenciál,“ uvedla primátorka Adriana Krnáčová.

Druhý den se uskutečnilo významné jednání s místostarostkou, radní pro dopravu Meital Lehavei, na něž navázalo setkání s ředitelem

Davidem Aharonym, do jehož gesce spadá centrum krizového řízení.

Další velmi přínosnou částí programu bylo setkání s ředitelkou IT pro Smart City Tel Aviv Liorou Shechter, která informovala o tom, jak je v Tel Avivu řešena agenda Smart City (Tel Aviv byl oceněn titulem nejlepší Smart City na světě při Smart City Expu World Congressu v Barceloně v roce 2014).

„Je vidět, že Tel Aviv je tahounem mezi tzv. chytrými městy, a jsem proto ráda, že jsme na této cestě načerpali množství inspirace a zkušeností, které nám pomohou při realizaci projektů Smart Prague,“ řekla Adriana Krnáčová.

Pracovní návštěva Smart Cities v Tel Avivu.
The Smart Cities working stay in Tel Aviv.

Martin Gillar – generální ředitel Dopravního podniku Praha.
Martin Gillar, Director General of Prague Public Transit company.

Neméně důležité a přínosné bylo fórum organizované Izraelsko-českou obchodní komorou, konané v budově české ambasády s firmami zabývajícími se mobilitou, krizovým managementem či bezpečnostními kamerovými systémy v rámci agendy Smart City. Zejména zaujala prezentace, která se týkala

navigace na volná parkovací místa prostřednictvím mobilní aplikace a využívající městský kamerový systém.

„Viděli jsme mnoho konkrétních řešení, u kterých si dovedu velmi dobře představit, že by skvěle fungovala i v našich podmínkách. Některá z nich chceme v rámci pilotního provozu vyzkoušet v Praze

k řešení bezpečnostních a kamerových systémů. Jsem proto rád, že jsem během této pracovní cesty mohl načerpat zkušenosti od špičkových odborníků,“ uvedl Martin Gillar, generální ředitel a předseda představenstva Dopravního podniku hl. m. Prahy.

„Klíčem k úspěchu chytrých řešení v Praze je jednoznačně inspirace ze zahraničí a samozřejmě spolupráce s odbornou veřejností. Tel Aviv, který je znám jako město s vysokou koncentrací start-up společností, nás nesporně inspiroval zejména v přenosu zkušeností a v tom, jak co nejlépe a nejefektivněji převést myšlenku projektu do reality,“ okomentoval návštěvu Tel Avivu Michal Fišer, generální ředitel a předseda představenstva společnosti Operátor ICT, a. s.

Pražská delegace si s izraelskými odborníky

Diskuse při pracovní návštěvě Smart Cities v Tel Avivu.
A discussion during the working stay in Tel Aviv.

dokonce již v blízké době a jedním z těch projektů je právě třeba chytré parkování,“ dodala primátorka.

Poslední den delegace završila pracovní cestu v Izraeli setkáním s jedním z klíčových dopravců, jehož cílem bylo zjištění bezpečnostních opatření ve vztahu k hromadné dopravě v Izraeli.

„Bezpečnost v městské hromadné dopravě a projekt Smart Cities jsou pro nás zásadní a aktuální témata. Spolu s hlavním městem usilujeme o to, aby byla veřejná doprava tzv. chytrá. Dlouhodobě se snažíme obyvatelům i návštěvníkům Prahy včetně zahraničních turistů veškeré procesy ulehčit a cestování jim zpříjemnit. Chytré chceme přistupovat také

vyměnila mnoho užitečných informací, doporučení a rad v souvislosti se zajištěním bezpečnosti a agendy Smart Cities v hlavním městě Praze a v budoucnu ráda uvítá hosty z Izraele.

Text: redakce
Foto: Petr Hejna (DPP),
ZÚ Tel Aviv

Prague Gained Experience in Tel Aviv

The delegation from Prague gained experience in the areas of safety and Smart City approach in Tel Aviv, Israel.

Společné foto při pracovní návštěvě Smart Cities v Tel Avivu.
A group photo during the working stay Smart Cities in Tel Aviv.

Primátorka Adriana Krnáčová.
Adriana Krnáčová, Mayor of Prague.

Mrs. Adriana Krnáčová, Mayor of Prague, Mr. Martin Gillar, Director General of Prague Public Transit Company, Mr. Michal Fišer, Chairman of the Board of Directors, Operator ICT company, and Mr. Daniel Barták, Head of the Crisis Management Unit of the Prague City Hall visited Israel on 23rd–26th July. They took part in meetings focused mainly on security and camera systems in public transportation, crisis management, and the issue of Smart Cities.

On the first day, the delegation visited two security surveillance centres operated by leading security companies that ensure a 365/24/7

monitoring, prevention, and responses to security risks of all kinds for Tel Aviv and other places. In the evening, the delegation met representatives of companies that manage the Smart City programme for the Israeli government and that are key players in the procedure of Smart City project negotiations.

“Israel benefits from its strong start-up scene. We decided to take a similar route – we opened a start-up centre in Prague and we are going to expand it. We would like to create such conditions that would attract not just Czech, but also international start-ups to Prague. We can see an enormous potential in it,”

stated Mrs. Adriana Krnáčová, Mayor of Prague.

The second day of the visit saw an important meeting with Mrs. Meital Lehavi, Deputy Mayor of Tel Aviv responsible for transportation, and with Mr. David Aharony, director responsible for the centre of crisis management operations. Another worthwhile part of the programme was a meeting with Ms. Liora Shechter, IT Manager for Smart City Tel Aviv, who informed the Czech delegation about the solutions of the Smart City agenda (Tel Aviv was awarded the Best Smart City title at the Smart City Expo World Congress in Barcelona in 2014).

our conditions. We would like to test some of them as a part of the pilot operation in Prague in the near future, and one of these projects is smart parking,” the mayor added.

The last day witnessed the meeting of the Czech delegation with representatives of one of key transport companies in the country. The aim of the meeting was to find out which security measures are used in public transport in Israel.

“Security in city public transport and the Smart Cities project play crucial role and present topical issues for us. We collaborate with the capital to achieve smart public transport. In the long term,

**Pracovní návštěva Smart Cities v Tel Avivu.
The Smart Cities working stay in Tel Aviv.**

Directors, Operator ICT company, commented after the Tel Aviv visit.

The Prague delegation exchanged a lot of useful information and advice related to security measures and Smart City agenda in Prague with Israeli experts and Prague will gladly welcome guests from Israel in the future.

Text: the editors

Photos: Petr Hejna (PPTC),
Embassy in Tel Aviv

**Martin Gillar – generální ředitel Dopravního podniku Praha.
Martin Gillar, Director General of Prague Public Transit company.**

“It is quite clear that Tel Aviv is a driver of Smart Cities, and I am glad that we have drawn a lot of inspiration and experience that will help us with the implementation of Smart Prague projects,” Mrs. Adriana Krnáčová said.

The delegation also attended a forum organized by the Israeli-Czech Chamber of Commerce that was important and beneficial. It was held at the Czech embassy and companies dealing with mobility, crisis management and security camera systems in the framework of the Smart City agenda took part in it. A presentation on the navigation to free parking places via a mobile application, and using a urban CCTV system was of particular interest.

“We have seen many real-life solutions, and I can imagine that they would work well in

we try to make travel easier and more pleasant for both inhabitants and visitors of Prague, including foreign tourists. We also strive to approach security and camera systems in a smart way. Therefore, I am glad that during this working trip I could draw experience from top experts in the field,” Mr. Martin Gillar, Director General of Prague Public Transit Company, said.

“The key to the success of smart solutions in Prague is clearly drawing inspiration from abroad and cooperation with the professional public. There is no doubt that Tel Aviv, which is known as a city with a high concentration of start-up companies, has inspired us, especially in the way of how to transform ideas of the project into real-life solutions in the best way,” Mr. Michal Fišer, Chairman of the Board of

Zajímavá místa na trati Praha–Kiel

Při cestě vlakem do Kielu, která trvá bez deseti minut osm hodin, můžete navštívit jídelní vůz, a to i vícekrát. Vyrazíte z Prahy ve 12.28 h, a proč jít do vlaku s plným žaludkem, když si můžete dát oběd třeba výběrem některých jídel z regionálních kuchyní? A přitom za okny vlaku budete míjet známá česká i německá města Děčín, Drážďany, Berlín... My vám chceme představit ta méně frekventovaná, ale přesto zajímavá, na trati, v nichž vlak zastavuje.

Praha–Wittenberge Čas jízdy 5 hodin 42 minut

Tady pozor, jste ve Wittenberge, nikoli ve známějším Wittenbergu, městě, kde působil reformátor Martin Luther, ale i tohle město se může mnohým pochlibit. Mezi jeho nejvýznamnější pamětihodnosti patří gotická kamenná brána se strážní věží postavená ve 13. století, pozornost turistů přitahuje také věž kostela obnovená v roce 2012 (když byla v roce 1945 zničena bombardováním), jejíž věžní hodiny jsou druhými největšími věžními hodinami v Evropě. Nezaměnitelné panoráma města pak dotváří mohutná vodárenská věž.

V historickém seznamu čestných občanů najdeme i zápis z roku 1933, kdy jím byl jmenován tehdejší říšský kancléř Adolf Hitler. Poválečné vedení města samozřejmě toto jmenování zrušilo. Mosty silniční a železniční přes Labe jsou nejdelšími mosty postavenými v bývalé NDR. Ocelový železniční most jihovýchodně od Wittenberge,

**Zámek v Ludwigslustu.
Ludwigslust Palace.**

dokončený v roce 1987, měří 1030 metrů, jeho silniční „bratříček“ uvedený do provozu v roce 1978 je o 80 metrů delší.

Wittenberge– Ludwigslust Čas jízdy 17 minut

Už v hamburské metropolitní oblasti leží dvanáctitisícové městečko Ludwigslust, zkráceně nazývané Lulu. Jeho nejznámější pamětihodností je v severním Německu ojedinělý komplex stejnojmenného barokního zámku vévodů z Meklenburska-Pomořanska, postavený v letech 1772–1776, který je

někdy nazýván též jako Versailles severu. Zámek je obklopen rozsáhlým – 120hektarovým – parkem v anglickém stylu. Městečko samo vlastně vzniklo společně se zámekem z původní vsi Klenow. O té, respektive o statku Klenow, existují nejstarší doložené zmínky již z roku 1333.

V roce 1765 se Ludwigslust stal nakrátko hlavním městem vévodství, ale v roce 1837 velkovévoda Paul Friedrich přesídlil zpět do Schwerinu. Centru města – Zámeckému náměstí (Schlossplatz) – dominují velkolepé vodní kaskády vybudované v letech 1780–1785, jejichž autorem je sochař Rudolf Kaplunger, původem z Čech. Kaskády i sochy na nich byly v roce 2008 kompletně zrenovovány. Vodu pro barokní vodní hrátky v parku, ale i pro kaskády, zajišťuje 26 kilometrů dlouhý umělý kanál vybudovaný v letech 1756–1760 jako spojnice řeky Rögnitzu a kanálu zvaného Störkanal.

Koncem druhé světové války zřídili nacisté ve dva kilometry vzdáleném Wöbbelnu pobočku koncentračního tábora Hamburk-Neuengamme. Jakožto důležitý železniční uzel byl Ludwigslust dvakrát cílem velkého spojeneckého náletu

kostela, uvidíte velkou krychli, pak vězte, že to je památník obětem koncentračního tábora, zřízený na místě, kam byly po osvobození tábora přeneseny stovky jeho obětí z masových hrobů. Jeho autorem je Herbert Bartholomäus.

Ludwigslust–Büchen Čas jízdy 26 minut

Historie této obce sahá až do roku 1230. Do zdejšího Mariánského kostela, postaveného již kolem roku 1200, mířila často procesí za velkým obrazem Panny Marie (obraz se ovšem za třicetileté války ztratil).

Za druhé světové války bylo zdejší nádraží, sousední letiště i budované skladiště leteckého paliva cílem několika silných spojeneckých náletů.

Téměř stejně dlouhá je i historie kanálu Stecknitz vedoucího z hansovního města Lübecku do Lüneburgu na Labi, jehož stavba začala již v roce 1390 a v roce 1398 se po něm uskutečnila první přeprava soli z Lüneburgu do Lübecku. Plavba trvala pět týdnů a do Lübecku sůl dorazila 22. července 1398. V šestnáctém století proplouvalo kanálem 800–1500 naložených prámů ročně. Na trase původní pozemní „solné stezky“ byl na počátku 20. století vybudován dnešní kanál Labe–Lübeck. V roce 1846 byla vybudována železniční trať Hamburk–Berlín, na níž se v roce 1851 napojila v Büchenu trať na Lübeck, čímž se z Büchenu stal významný železniční uzel.

V nedalekém Geesthachtu působil švédský chemik Alfred Nobel a v Büchenu byla v roce 1915 postavena továrna na výbušniny. Avšak továrna Dynamit Nobel zde vydržela jen do roku 1931, kdy byla uzavřena a její budovy strženy (resp. odstřeleny). Za zhlédnutí určitě stojí i lanový přívoz (přes kanál) v nedalekém Siebeneichenu, který byl vybudován už při výstavbě kanálu v roce 1900. Do roku 1960, kdy bylo do provozu uvedeno nové plavidlo s diesellovým motorem (jezdí dodnes), jej poháněly jen svaly převozníků. V roce 2016 hrozilo zrušení přívozu (jak jinak než z finančních důvodů), ale místní občané se postavili proti a provoz na něm zůstal zatím zachován (jízda stojí zhruba 1 € na osobu).

**Text: Daniel Noska,
Aleš Pohořal
Foto: Pixabay.com**

Interesting Spots on the Prague – Kiel Route

The journey from Prague to Kiel is ten minutes short of eight hours so it presents a good chance to visit the dining car (even several times). You set off from Prague at 12.28, and why would you board the train with full stomach when you can taste some of the regional specialties for lunch – and look out of the window on the motley crew of Czech and German cities – Děčín, Dresden, Berlin... We are about to present the less often visited towns where the train stops on the way to Kiel.

Prague–Wittenberge Travel time 5 hours 42 minutes

Just a note – we are talking about Wittenberge, not better-known Wittenberg where reformer Martin Luther lived and worked, but this town also offers some interesting places.

Its most important sights include the stone Gothic gateway with a watchtower that was built in the 13th century, and tourists also admire the church tower that was renovated in 2012 (it was destroyed during the bomb attacks in 1945) – the clock on it is the second largest tower clock in Europe. A mighty water tower completes the unmistakable panorama of the town.

The list of honorary citizens includes a record from 1933 when Wittenberge made German Chancellor Adolf Hitler its honorary citizen. Of course, post-war town management withdrew the citizenship. Road and railway bridges over the Elbe River in the town are the

longest ones built in the former German Democratic Republic. The steel railway bridge, south-east of Wittenberge, was finished in 1987, and it is 1,030 metres long. Its road “brother” was put into operation in 1978, and it is even 80 metres longer.

Wittenberge– Ludwigslust Travel time 17 minutes

Ludwigslust, nicknamed Lulu, is a town with about 12,000 inhabitants that is situated in Hamburg Metropolitan Region. Its best-known sight is a complex of the namesake Baroque palace, built by the Dukes of Mecklenburg-Schwerin in 1772–76. It is absolutely unique in the north of Germany, and it is sometimes called “Versailles of the North”. The palace is surrounded by a large (120 ha) park in English style. In fact, the town basically originated together with the palace in the place of former Klenow village – the oldest records of which,

more exactly of the Klenow Estate, date back to 1333.

In 1765, Ludwigslust became the capital of the duchy for a short period of time, but Grand Duke Paul Friedrich moved back to Schwerin and returned the town to its capital status in 1837. The centre of Ludwigslust is the Castle Square (Schlossplatz) with spectacular water cascades that were built in 1780–85. Their designer Rudolf Kaplunger came from Bohemia, by the way. The cascades and statues on them were completely renovated in 2008. Water for both Baroque joys in the park and the cascades is brought by the 26-kilometres-long canal that was built in 1756–60 as a connection between the Rognitz River and another canal, called Störkanal.

Shortly before the end of WWII, the Nazis opened a subcamp of the Hamburg-Neuengamme concentration camp in Wöbbelin, two kilometres from Ludwigslust. The town also suffered from results of a double grand bomb attack by the Allies (22nd February and 18th March 1945) as it was a strategic railway hub. The above-mentioned concentration camp was first liberated by British troops. They handed it over to the Americans who established a point of command in the palace. After several months, the town and the whole Mecklenburg Region were handed over to the Soviets due to the Yalta Agreement. And the Soviets troops set up their headquarters in the palace where they stayed until 1992. The former, 34-ha military complex was deserted then so a brand new town quarter with residential and office buildings and a shopping centre was built there in 1995–2006. If you happen to spot a kind of large cube in the town centre, on the connection between the palace and the main town church, it is undoubtedly the memorial to the victims of the concentration camp. It was erected in the place where remains of victims from mass graves were taken after the liberation. The author of the memorial is Herbert Bartholomäus.

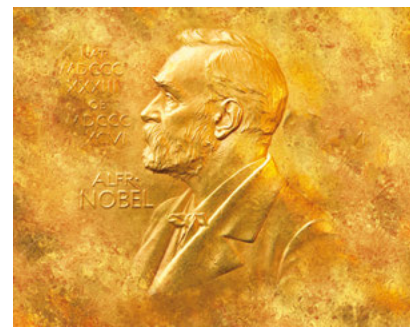
Ludwigslust–Büchen Travel time 26 minutes

The history of this settlement reaches back to 1230. It

St Mary's Church (built around 1200) was often the destination of pilgrimages as it featured a large painting of Virgin Mary, which was lost during Thirty Year's War.

The local railway station, adjacent airfield and storage of kerosene were targets of several bomb attacks by the Allies during WWII.

The history of the Stecknitz canal leading from Lübeck to Lüneburg on the Elbe River is almost as long as the history of the town itself. Its construction started in 1390 and the first vessel with salt went through it (from Lüneburg to Lübeck) in 1398. The cruise took five weeks, and the salt arrived at Lübeck on 22nd July 1398. The 16th century saw some 800–1,500 rafts with cargo pass through the canal every year. And the Elbe–Lübeck canal as we know it today was built in the place of the original land “salt path” in the early 20th century. The Hamburg–Berlin

Alfred Nobel

railway line was built in 1846, and the branch to Lübeck was connected to it at Büchen in 1851 – this made the town an important railway hub.

Nearby Geestahacht is the place where Swedish chemist Alfred Nobel worked for some time, and a dynamite factory was opened at Büchen in 1915. It was called Dynamit Nobel, but it did not last long as it was pulled down in 1931. The ferry over the canal at Siebeneichen is definitely worth seeing – it was built already when the canal was launched in 1900. Today, there is a diesel-engine boat in operation, but it was man-powered until 1960. The ferry was facing closing down in 2016 (due to financial reasons), but local people were against the decision so it is still in operation (tickets cost € 1 per person).

Text: Daniel Noska,
Aleš Pohořal
Photos: archives

Konečná stanice, vystupte: jste ve městě na vodě

Přístavní německé město Kiel, konečná zastávka vlaku Porta Bohemica, který vyjíždí z Prahy, se může pochlubit mnoha zajímavostmi. My jsme pro vás z tohoto města na vodě, jak se mu občas říká (ve spolupráci s tiskovým odborem tamní radnice), vybrali některé zajímavosti.

Pohled z výšky 67 m

Zajímavá kielská radnice, jejíž věž připomíná benátskou Campanellu u baziliky sv. Marka, byla slavnostně

otevřena v listopadu 1911 císařem Wilhelmem II. Její předchůdkyně totiž počátkem 20. století přestala stačit potřebám rychle rostoucího přístavního města, a proto byla

Noční město.
City at night.

V Kielu se můžete setkat i s těmito obřími plavidly. You can see such giant vessels in Kiel.

v letech 1907–1911 na tehdejším předměstí postavena radnice nová, která byla jako „Nová radnice“ také celá léta označována. Ovšem dnes je za „Novou radnici“ považována bývalá budova Vrchního policejního komisařství, kam byla roku 2008 přestěhována většina odborů správy města. Ve zvonici je zvonkohra, která hraje každou čtvrt hodinu a v celou hodinu melodie pokračuje další částí. Věž, jejíž špiče sahá do výšky 106 metrů, je možno navštívit. Na vyhlídkovou plošinu ve výšce 67 metrů, která nabízí výhledy jak na centrum města, tak i na

kielský přístav a hlavní nádraží, vyveze návštěvníky výtah.

Věda, mušle a tradiční festival

Pokud se do Kielu chystáte a ještě nemáte přesně určený termín, pak máme pro vás několik podzimních tipů.

Na konci září (29. 9.) se v kielském CITTI parku (a také v dalších městech kielské oblasti – Eckenförde, Plönu, Preetzu a Rendsburgu) koná druhá Noc vědy regionu Kiel. Připraveny budou experimenty, prohlídky laboratoří, workshopy, výstavy, umělecká

představení a řada přednášek na téma výzkumu. Cílem Noci vědy je přispět k lepšímu vzájemnému poznávání lidí, hospodářství a vědy. Proto budou připraveny akce jak pro děti z mateřských škol, tak i větší žáky, studenty i dospělé, kteří mají zájem o vědu – setkání s vědci z regionu, návštěvy jejich laboratoří s možností náhledu „pod jejich ruce“. Kielská Noc vědy bude i součástí Evropské noci vědců, které se letos zúčastní 340 měst ve 27 zemích.

Týden mušlí – od 29. září do 8. října si v Kielu přijdou na své zejména milovníci mušlí a pokrmů z nich. V kielském přístavu se koná již 13. ročník kielského Týdne mušlí (Muschelwoche). Ve vyhříváném stanu, který bude centrem akce, budou špičkoví kuchaři již od poledne připravovat každý den čerstvě vylovené mořské pochoutky v tradičním zeleninovém vývaru s bílým vínem. A ten, kdo mušle zrovna „nemusí“, si bude moci vybrat ze široké nabídky pokrmů z mořských ryb – dorada, platýse, skotského lososa a dalších druhů podle denní nabídky. A to jak v úpravách špičkových kuchařů, tak i v malých „přístavních“ stáncích.

Kieler Honky-Tonk-Kneipenfestival – Ani letos nebude v Kielu chybět již tradiční Honky-Tonk-Kneipenfestival, jehož tradice se začala psát v roce 1993 ve Schweinfurtu a od té doby se rozšířila do řady německých měst (letos se koná v 16 městech), ale i do Švýcarska a Rakouska. Ideou festivalu je spojení různých lokalit ve městě, v nichž v jeden večer vystoupí muzikanti nejrůznějších žánrů. Hraje se tak blues, jazz, rock'n'roll, salsa, reggae, hip-hop, ale i swing, tango, folk a country nebo i tradiční „šlágry“ či melodie známé z kaváren.

A něco na Vánoce...

Na vánoční trhy jezdíme většinou do měst, která sousedí s našimi hranicemi, ale i když pojedete do Kielu, nebudete o velké vánoční trhy, tady i s příchutí moře, ošizení. Vánoční trhy, které se letos budou konat od 27. listopadu do 23. prosince, budou mít v Kielu čtyři centra. Na Radničním náměstí (Rathausplatz) přivítá návštěvníky Zimní vesnička, která bude sázet na

Neobvyklý pohled na věž radnice.
An unusual view of the town hall tower.

autentičnost, originalitu a vstřícnost k hostům. V chalupách v severském stylu a ve dvou velkých šencích budete moci poznat životní styl starého Kielu, ale i zvyky, řemesla, krajinu a moře. „Tradiční“ vánoční trh

(v pořadí již 45.) se bude konat na náměstí Holstenplatz, které obsadí 78 stánků trhovců a dva kolotoče. Stát tu bude 350 vánočních stromů a vše bude osvětlené 1350 metry světelných řetězů a girland. Vánoční punč se

Unikátní ponorka je častým cílem návštěvníků.
The unique U-boat attracts a lot of visitors.

bude podávat v hnědých šálcích s obrázkem kostela Maří Magdaleny.

Centrální tržiště na náměstí Asmus-Bremer-Platz bude v provozu až do posledního dne letošního roku (s výjimkou 25. a 26. prosince). K dostání tu budou tradiční „pevné i tekuté“ vánoční pochutiny.

V nejstarší části Kielu – na Starém trhu (Altmarkt) u kostela sv. Mikuláše (St Nikolai Kirche) – budou trhovci nabízet tradiční punč a jiné občerstvení, sladkosti a řemeslné výrobky.

Přístav a most Hörnbrücke

Samozřejmě že při prohlídce města nemůžete vynechat přístav, který je velmi významným centrem nejen osobní, ale také nákladní či trajektové dopravy. Opmenout tu ale nesmíte skládací most Hörnbrücke. Nabízíme několik zajímavostí o této stavbě. Třídílný skládací most pro pěší pojmenovaný po nejzazší části kielského přístavu Die Hörn byl postaven v roce 1997 a spojuje hlavní nádraží a centrum města na levém břehu „Hörnu“ se čtvrtí Gaarden, přístavem jacht Germania a „norským“ přístavem na břehu pravém.

Při regatě Kieler Woche je most jednou z hlavních spojnic jednotlivých center akce ležících kolem Hörnu, že i pěší provoz na něm je povolován buď v jednom, anebo ve druhém směru.

**Podívat se můžete i do útroby ponorky.
You can get inside the U-boat.**

Za běžného provozu se most zhruba 12x denně vždy na čtvrt hodiny „skládá“ tak, že jeho tři části vytvářejí písmeno N. Most je široký pět metrů a jeho skládací ocelová část je 25,6 metru dlouhá. Povrch byl původně dřevěný, ale v roce 2012 bylo dřevo nahrazeno neklouzavým plastovým povrchem. Náklady na výstavbu mostu činily 19,9 milionu marek, a nejen proto nebyl projekt veřejností příliš kladně přijímán. Navíc otevření mostu bylo několikrát odloženo a vedle něj byl za zhruba další milion marek postaven další – hydraulicky posuvný – most (který je nyní využíván jako náhrada při opravách nebo údržbě „velkého“ mostu). Technické problémy z počátku

provozu mu přinesly přezdívku „Klappt-Nix“, ale v současné době „klappe“ bez problémů a stal se jednou z hlavních turistických atrakcí Kielu.

Památník a ponorka U 995

Fanoušci lodní historie, a nejen oni, touží podívat se na unikátní ponorku U 995, která kotví u Kielu v městečku Laboe. Je to jediná ponorka typu VII C na světě, a proto je o to unikátnější. V roce 1965 ji prodalo norské námořnictvo za symbolickou jednu marku tehdejší Büsmarine. Poté byla opravena a v roce 1972 byla slavnostně zpřístupněna pro veřejnost. Nedávno se odtud vrátil český nadšenec Jan Šturma, a tak si poslechněme

jeho názor: *„Opravdu ta návštěva stojí za to, samozřejmě to ocení hlavně muži. A i kdybyste dorazili třeba vlakem do Kielu jenom za touto záležitostí, máte celý život na co vzpomínat. Kromě kapitánského můstku je celá ponorka přístupná, takže se dostanete do ubikací posádky a dalších zajímavých „místností“, které vám zkompletují předivo vašich znalostí o ponorkách. A nedaleký Námořní památník s dvaasedmdesátimetrovou rozhlednou je také pokladem historie.“*

Kielské šproty atd...

V Kielu můžete ochutnat mnoho lahůdek, ale neměli byste určitě vynechat tu prý nejtýpčtější a nejchutnější –

**Zajímavá stavba Domu opery.
Interesting building of the Opera House.**

Představujeme
primátora Kielu

Dr. Ulf Kämpfer

výběr ze životopisu

- 19. primátor zemského hlavního města Kiel;
- byl zvolen 23. března 2014 již v prvním kole přímé volby jako pátý přímo zvolený primátor v historii, když získal 63,1 % hlasů;
- narozen 16. června 1972 v Eutinu (městečku zhruba 50 km od Kielu);
- po maturitě na Gymnáziu Schloss Plön absolvoval (v letech 1991–1992) civilní službu v Hamburku (v oblasti péče o tělesné a duševně postižené);
- v letech 1993 až 1998 studoval právo a filozofii na univerzitách v Göttingenu a Gallwayi (Irsko);
- v letech 2000 až 2001 absolvoval stáž na Columbia University v New Yorku;
- v r. 2003 absolvoval v oboru ústavní právo na Humboldtově univerzitě v Berlíně;
- od r. 2008 do června 2012 působil jako soudee rodinného a civilního úseku a jako pohotovostní soudee a mediátor Městského soudu v Kielu a následně byl povolán k Zemskému soudu Šlesvicka;
- v letech 2012–2014 byl státním sekretářem a vedoucím úřadu ministerstva pro energetickou reformu, zemědělství a zemské prostory Spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko;

kielské šproty. A pak třeba také ryby ve všech podobách – lahůdkou je např. uzený úhoř.

**Text: Dan Noska, Aleš Pohořal
Foto: Barbara Westendorf,
Thomas Eisenkrätzer,
Sven Meier, Marco Knopp,
Jan Šturma a archiv
města Kiel**

CITY TAXI
EXCLUSIVE
2 CITY TAXI
257 257 257

Chcete dělat **taxi** kvalitně? Pojďte jezdit Mercedesem!

Vozy Mercedes-Benz od **11.000 Kč** měsíčně včetně DPH a taxi pojištění.
Žádný paušál za dispečink, pouze platba **20 Kč** za odjetou zakázku z dispečinku.
Závazek na **4 -12 měsíců**.
Nulové servisní náklady => **operativní leasing**.

KDYŽ ZA SPORTEM, TAK SE SIT TRAVEL

Sportovní zážitky, ať již pasivní nebo aktivní, budou ještě umocněny, zajistíte-li si cestu za nimi prostřednictvím produktů **SIT Travel**.

Vaše přání splníme do posledního detailu a kromě sportu ještě přidáme komplexní poznávání nových destinací a kultur.

Zajišťujeme aktivní účast na světových maratonech, kde pro vás připravíme kompletní servis od registrace až po doplňkový program, takže se můžete bez starostí soustředit jen na samotný sportovní výkon. Staňte se součástí světového sportovního dění.

SIT TRAVEL

Pro bližší informace a rezervace nás neváhejte kontaktovat:
tel.: 241 441 146
e-mail: info@sitravel.cz
www.sporttravel.cz

Terminal Station, Please Get Off the **Train**: You Are in the **City** on Water

The port city of Kiel is a terminal station of the Porta Bohemica train from Prague, and it can boast a lot of interesting places. We chose some of them (in collaboration with the press department of the town hall) that characterize the "City on Water" as it is sometimes called.

View from the height of 67 metres

The Kiel Town Hall is interesting – its tower resembles St Mark's Campanile, the bell tower of St Mark's Basilica in Venice. It was opened in a ceremony by

Emperor Wilhelm II in November 1911. Its predecessor had failed to meet the need of fast-growing port town, and therefore a new town hall was built on the outskirts of the city in 1907–11. It was a brand new building, and it was called the

"New Town Hall" a long time after its opening. However, what is called the "New Town Hall" today is a building where the Supreme Police Department used to be – most departments of the city administration were moved there in 2008. There is the glockenspiel in the belfry, and it sounds every quarter of an hour – and the melody continues by another part on the hour. The tower is 106 metres high, and you can get to the observation platform at 67 metres by a lift. You can see the city centre, the port, and the main railway station from there.

Science, mussels, and traditional festival

If you are planning a journey to Kiel, and you can decide about the exact dates, we have some autumn tips for you.

At the end of September (29th September), the Kiel CITTI park (and also other towns in the Kiel region – Eckenförde, Plön, Preetz, and Rendsburg) will host the second Night of Science of the Kiel region. You can look forward to experiments, lab tours, workshops, exhibitions, art performances, and lectures on research. The aim of the Night of Science is to promote better interaction among people, and getting to know economy and science. Therefore the events will be prepared for preschool children as well as older pupils,

students, and adults interested in science – meeting scientists from the region, going to their labs, and opportunities to gain practical knowledge. The Night of Science will be a part of the European Night of Science during which similar events will take place in 340 towns and cities of 27 countries.

Week of Mussels – particularly lovers of mussels and various meals made of them will definitely feel at home in Kiel from 29th September to 8th October as the 13th edition of the Kiel's Week of Mussels (Muschelwoche) will take place in the port. The core of the event will be in a heated tent where top chefs will make delicacies out of freshly brought mussels in traditional vegetable broth with white wine starting noon on each day of the week. Those who are not exactly fans of mussels can taste meals of sea fish – dorado, halibut, Scottish salmon, and other kinds according to daily offer. Everything will be made either by top chefs, or by chefs in little "port" kiosks.

Kieler Honky-Tonk-Kneipenfest – The traditional Honky-Tonk-Kneipenfest will take place in Kiel this year again. Its tradition dates back to 1993 when it started in Schweinfurt, and it has spread into other towns in Germany (16 this year), and in Switzerland and Austria as well. The idea of the festival is connecting various

Pohled na Kiel z ptačí perspektivy.
A bird's-eye view of Kiel.

Meet Lord Mayor of Kiel

Dr. Ulf Kämpfer

Brief bio

- 19th Lord Mayor of Kiel
- He was elected on 23rd March 2014, already in the first round of the direct vote as the fifth directly elected mayor in history (after getting 63.1% of votes)
- Born on 16th June 1972, in Eutin (town some 50 km from Kiel)
- After graduating from the Schloss Plön Gymnasium, he went through the civil service in the field of care for the physically and mentally handicapped (in 1991–92)
- He studied law and philosophy at Göttingen and Galway (Ireland) universities in 1993–98
- He went through further studies at Columbia University, New York in 2000–01
- He graduated with a doctorate from the branch of constitutional law from Humboldt University in 2003
- He worked as a judge of the family and civil section and as an emergency judge and mediator of the Kiel City Court from 2008 till June 2012, and he was appointed as an associate to the Higher Regional Court of Schleswig in June 2012
- From 2012 to 2014, he was the Secretary of State in the Ministry of Energy Transition, Agriculture, Environment and Rural Areas of Schleswig-Holstein

venues in the town where various musicians of all possible genres perform in the same night – you can hear anything from blues or jazz via rock'n'roll, salsa, reggae, hip hop to swing, tang, folk and country and traditional “evergreens” or café melodies.

And something for Christmas...

We usually go to Christmas markets to cities near the Czech border; but if you decide to go to Kiel, you will not miss the typical scent of the market, with the special addition of sea breeze there. Kiel Christmas markets will take place in

Kiel from 27th November to 23rd December, and there will be four centres of them. A winter village will be prepared in the Rathausplatz (Town Hall Square). Its major premises will be authenticity, originality, and friendliness to visitors. People will get to know the style of old Kiel, customs, crafts, landscape, and sea in Northern style cottages and two big inns. The “traditional” Christmas market (45th edition) will take place in the Holstenplatz (Holsten Square, and it will feature 78 stands and two merry-go-rounds. There will be 35 Christmas trees, and the square will be lit by 1,350 metres of light chains and festoonery. Christmas punch will be served in brown mugs with the decoration of St Mary Magdalene Church. The central market in the Asmum-Bremer-Platz will be open until the 31st December (with the exception of 25th and 26th December), and it will offer traditional Christmas meals and beverages. The oldest part of Kiel, Altmarkt (Old Market) at the St Nicolas Church will host stands with punch or other refreshments, sweets, and crafts.

The port and Hörnbrücke bridge

Of course, you cannot miss the port when you are wandering around the city – it is an important hub of both passenger and freight transport. You should not miss the Hörnbrücke folding bridge either. Let us give you some interesting information about the construction. The three-part folding pedestrian bridge was named after the most distant part of the Kiel port (Die Hörn). It was built in 1997, and it serves as a connection between the main railway station and the city centre of the left Hörn bank with the Gaarden quarter; Germania yacht port, and “Norwegian” port on the right bank. During the Kieler Woche regatta, the bridge is a major connection among various centres of the event along Die Hörn, and traffic on it is allowed only in one, or the other direction. When the operation is normal, it folds approximately 12 times a day for some 15 minutes and its three parts form the N letter. The bridge is 5 metres wide,

V přístavu jsou k vidění i rozmanité lodě. You can see various vessels in the port.

and its folding steel part is 25.6 metres long. Its surface was originally made of wood, but it made way to non-slippery plastic surface in 2012. The construction of the bridge cost DM 19.9 million, and therefore the project was not accepted well by the public. Moreover, its opening was delayed several times and another, hydraulic-driven bridge was built alongside (it is used as a substitute during repairs). Technical issues at the beginning of the operation led to nicknaming the bridge (“Klappt-Nix”), but it is working well at present, and it is one of the major lures for tourists.

Monument and the U955 U-boat

Not only those into the history of water transport long to see the unique U955 U-boat that is to be seen at the town of Laboe near Kiel. It is the only VII C type U-boat in the world which makes it doubly unique. It was purchased by late Büsmarine from the Norwegian Navy for a symbolic price

of DM 1. Then it was repaired, and made accessible to the public on 1972. Czech navy enthusiast Jan Šturma saw it a short time ago: *“The visit is certainly worth it, men will definitely appreciate it. Even if you go to Kiel by train only because of the U-boat, you will remember it for the rest of your life. The U-boat is fully open, bar the quarter deck, so you get to all interesting rooms on board – and the visit will complete your knowledge about U-boats. The nearby Navy monument with a 72-metre-high lookout tower is also a historic gem.”*

Kiel sprats and the like

You can taste a lot of special meals in Kiel, but you should definitely not miss the most typical and tastier one – Kiel sprats.. Various kinds of fish in all possible forms are also worth tasting – smoked eel is certainly a delicacy.

**Text: Dan Noska, Aleš Pohořal
Photos: Annika Loewe,
Martina Hansen**

Létající auta, plazmové pušky aneb Co nám slibovali filmaři

Pokud bychom se mohli spolehnout na předpovědi filmařů, tak už dávno máme kolonie na Marsu, auta létají před okny mrakodrapů a na očích máme brýle, se kterými se třeba při procházce v parku podíváme na zprávy, aniž si toho kdokoli všimne. Vlastně počkat, takové brýle ale už existují. Ne ve všem se totiž filmaři „sekli“, někdy to spíše vypadá, jako by si u psaní scénáře pomáhali s věšteckou koulí.

Moderní automobily

Auta volně poletující ve vzduchu si vysnili třeba již tvůrci Pátého elementu s Miou Jovovich v hlavní roli. Pravda, do naplnění jejich predikce ještě nějaký ten rok zbývá, protože film se odehrává v roce

2263, ale dnes už máme spíše blíže představám filmařů, kteří jako budoucnost viděli „autonomní“ auta. Auta, která se řídí sama, si vyzkoušela třeba Sandra Bullock v akčním snímku Demolition man, ale i Arnold Schwarzenegger coby Douglas Quaid ve filmu Total

Recall. Dnes už tuto technologii poměrně úspěšně zavádí Tesla, ale stále častěji s ní koketují i další výrobci.

Chytré brýle

Takové inteligentní oko nebo rovnou celé brýle byly již ve sci-fi filmech v 80. letech minulého století. Nejblíže realitě byly zřejmě brýle z Návratu do budoucnosti, které až nápadně připomínají

Kolonizovaný vesmír

Tak v tomto případě nás filmaři opravdu přecenili. Kolonizace vesmíru a ze všeho nejčastěji osídlování Měsíce anebo Marsu bylo hlavním motivem celé řady filmů, ale kdo by to byl řekl, že téměř v roce 2020 nebudeme o nic dál než v době natáčení Total Recall a dalších podobných klasik. I když se třeba přece jen dočkáme, protože ještě Barrack Obama

například Google glass, což jsou zatím asi nejrozšířenější inteligentní brýle. On takový Návrat do budoucnosti je vůbec z tohoto pohledu velmi povedený snímek a tvůrcům už se toho podařilo odhadnout mnohem více.

Drony

Už v roce 1984 se Terminátor musel potýkat s jedním obzvlášť záluďným nepřítelem – vojenskými drony. V první polovině 80. let to samozřejmě byla sci-fi technologie, ale dnes už je běžně využívá nejen armáda, ale i spousta dalších odvětví. Nežřídkou je využívají právě filmaři, meteorologové, ale stále častěji už si je lidé pořizují i jen tak pro zábavu. Americký Amazon také testuje doručování zásilek prostřednictvím dronů, a tak asi nejsme tak daleko toho, co viděl Marty McFly v Návratu do budoucnosti. Dron sloužil jako automatický „venčič“ psa a my jen dodejme, že takto si v roce 1984 představovali říjen 2015.

vyhlásil smělý plán, a to, že do roku 2030 Američané na Marsu přistanou. Je také pravda, že po „rudé planetě“ se už dnes prohánějí lidské sondy a rok 2084 se tedy od reality možná tolik lišit nebude.

Arnold Schwarzenegger prezidentem

Tak tady to filmařům nevyšlo. Ale je pravda, že k tomu moc nechybělo. V jedné ze scén snímku Demolition man, který se sice odehrává až v roce 2032, se totiž Sandra Bullock zmiňuje, že jedním z prezidentů byl právě Schwarzenegger. Nutno říct, že film se natáčel v roce 1993, tedy dávno před tím, než se bývalý kulturista vůbec dal na politickou dráhu. Komu však tato předtucha vyšla, jsou tvůrci Simpsonů. Ti už před několika lety předpověděli v Bílém domě Donalda Trumpa.

Text: dop
Foto: Pixabay.com

Flying Cars, Plasma Guns Or What Filmmakers Promised Us

If we were to rely on filmmakers' visions, there would be colonies on Mars, flying cars above streets, and we would wear glasses that would enable us to read news during a walk in the park without anyone noticing. Well, such glasses are already in shops. Not all filmmakers' ideas went astray; it sometimes seems that they used a crystal ball for their predictions.

Modern automobiles

Cars flying freely in the air were used already in *The Fifth Element* (featuring Mia Jovovich). In fact, there is enough time before this dream comes true as the film is set in 2263. Still, the idea of "autonomous" cars that has been used in some films is nearer. Self-driving cars were seen in *Demolition Man* (with

Sandra Bullock) or in *Total Recall* (Arnold Schwarzenegger as Douglas Quaid). This technology is being successfully implemented by Tesla, and tested by other producers, too.

Smart glasses

An intelligent eye or glasses were used in films already in the 1980s. The glasses from

Back to the Future were undoubtedly pretty near reality as they clearly resembled Google Glass, quite widespread intelligent glasses now. Actually, *Back to the Future* was pretty much packed with predictions that materialized later on.

Drones

It was already in 1984 when *Terminator* had to fight particularly mean villains – military drones. The technology was limited to the sci-fi realm in the early 1980s, but drones are used in the army and lots of other fields now. Even

Space colonies

Well, this idea was really over the top. Colonization of space, most often aimed at the Moon or Mars, was the topic of quite a few films, but we are not one iota further than at the time when *Total Recall* and other films on a similar note were made. Who knows, maybe we will see something like this in the end as Barack Obama announced a brave plan – the Americans should land on Mars by 2030! It is also true that some man-made vehicles are wandering on the "Red Planet" so the year of 2084 may be quite near the envisioned reality.

Arnold Schwarzenegger for president

Well, this was a filmmakers' fail indeed, but – to be honest – it was quite close. Sandra Bullock mentioned Arnold Schwarzenegger as a former US president in *Demolition Man* (set in 2032). It needs to be said that the film was shot in 1993 so a long time before the former culturist started his political career. On contrary, the *Simpsons* got it right! They predicted that Donald Trump would make it to the White House several years ago.

Text: dop
Photos: Pixabay.com

filmmakers or meteorologists make good use of them, and they are often used just for fun. Amazon (US) is testing using drones for shipments transport so it might not be that long before we see something that Marty McFly witnessed in *Back to the Future* – a drone was "walking" a dog. We can just add that this was how filmmakers envisioned October 2015 back in 1984.

Uhrančivý David Fray

„Kdybyste hudbu vytesali do mramoru, zemře. Jenom když věříte, že se může každou chvílí vytrazit – pak je živá,“ říká mladý francouzský klavírista David Fray, který dobývá světová pódia. Svůj český debut zažije 21. listopadu v Rudolfinu v rámci Klavírního festivalu Rudolfa Firkušného, který pořádá Pražské jaro.

Když roku 2008 získal cenu prestižního britského magazínu BBC Music v kategorii objev roku, mnoho recenzentů jeho interpretaci Bachovy hudby srovnávalo s dnes již legendárními nahrávkami Glenna Goulda. Avšak zatímco Gouldova interpretace je ostře artikulovaná, Fray si zakládá na ladnosti a zpěvnosti. Ostatně dokumentární film, který o něm toho roku natočila kulturní stanice ARTE, nese název *Swing, Sing, Think*. Tato tři slovesa – houpat se, zpívat a myslet – Frayovu osobnost i hru dokonale vystihují.

Avšak Bachova hudba není jeho jedinou láskou. V průběhu několika málo let vydal celou řadu alb s hudbou svého oblíbeného Mozarta, Schumanna, Schuberta nebo Bouleze. Tím dokázal, že pod jeho rukama v kráse rafinovaných detailů nevzkvétá jen hudba starších slohů, ale i hudba nanejvýš současná. „Přeji si, aby má diskografie odrážela, kdo jsem. Proto jsem kupříkladu natočil Schuberta, ...on totiž nastavuje zrcadlo lidské duši nejméně.“

Jeho nejnovější album vydané v únoru roku 2017 je věnováno Fryderyku Chopinovi. „Může to znít neuvěřitelně, ale Chopina jsem patnáct let na koncertě nehrál, vlastně vůbec na veřejnosti. Vnitřně jsem si ho zařadil na jakousi čekací listinu. Toužil jsem se k němu vrátit až ve chvíli, kdy si budu jist, že

jsem schopen ovládnout klavír jako skutečně lyrický nástroj, jenž se jeho hudbou pravdivě rozezpívá. U Chopina je to ale obzvláště těžký úkol – jeho svět je obří a zároveň jakoby někde v nitru skrytý.“ Na svůj pražský recitál zařadil ještě další velká jména klavírní literatury doby romantismu – Schumanna a Brahmsa.

Málokdo dokáže tak nadšeně vyprávět o atmosféře na koncertech jako David Fray. „Je to úplně jiný svět než nahrávání ve studiu. Samozřejmě musíte přijmout, že vám tu a tam uteče nějaká nota, ale v tom spočívá ono vzrušení. Když hraje tu nejtíší dynamiku a slyšíte, že obecnostvo téměř nedýchá, jak je do hudby ponořeno spolu s vámi, je to nádherné!“

Zamýšlí se také nad posláním klasické hudby v moderní společnosti. „V dnešní, hlučné době je takový koncert ideálním místem pro zklidnění, soustředění se, kterého bychom možná ani jinak nebyli schopni dosáhnout. Bez ticha na koncertech by nebyla hudba. Ale tím neříkám, že má být publikum paralyzované ztuhlostí ze strachu zakašlat.“ Nesmírně si zakládá také na zájmu mladého publika: „Atmosféru publika vytváří pestrá škála individuálních osobností, kam nepochybně patří mladí lidé! Ať nemají strach z ‚kazajky konvencí‘ a otevřou se zážitku, který jim žádný jiný žánr hudby nenabízí. To může být přece tak osvěžující!“

Kritici si často všimají Frayovy hudební vyspělosti. On sám na to odpovídá, že „...vyspělost nemusí být přímo úměrná věku. S postupujícími léty získáváte zkušenost, ale nikoli vyspělost. Pokud bych měl pojmenovat, co pro mě znamená vyspělost v hudbě,

terapii mi možná poskytuje velká zahrada, o kterou se starám v jihozápadní Francii. Žijeme ve společnosti, která očekává okamžité výsledky. V hudbě a na zahradě to ale tak nefunguje. Zasejete semínko a nemůžete si být jisti, zda vzejde a kdy vykvete...“

pak by to byla intuice či vědění, co se pod povrchem skladby opravdu skrývá.“

Frayova umělecká osobnost prošla od studijních let velkou proměnou. Jeho učitel, klavírista a vyhledávaný pedagog Pařížské konzervatoře Jacques Rouvier, před časem prohlásil: „Davida znám přes dvacet let. Řekl bych, že je přirozeným talentem. Když jsem ho poprvé poznal, připomínal mi – promiňte mi to přirovnání – nespoutaného psa, který se se vši vervou a nevyčerpateľnou energií vrhá všemi směry. Od té doby se ohromně proměnil. Skoro bych řekl, že se stal přesným opakem. Díky inteligenci a erudici se stal umělcem nesmírně kultivovaným, přesto však někde v jeho nitru to zvíře dál dříví.“ Před dvěma lety společně natočili čtyřruční skladbu Franze Schuberta, Fantazii f-moll a Allegro a-moll, dvě díla napsaná v posledním roce skladatelova života. Kritik Norman Lebrecht v recenzi alba uvedl: „Pokud hledáte okno do Schubertovy duše poeticky vyzdobené krystalky ledu, málokterý umělec nabízí lepší pohled.“

Slova jako „poetičnost“ nebo „křehkost“ snad nejlépe vystihují povahu dnešního Davida Fraye. „Chtěl bych být snad ještě trpělivější,“ dodává s úsměvem pro rozhovor publikovaný v newyorském deníku The Epoch Times a v nadsázce dodává: „Nejlepší

Hledat paralely hudby se světem flory ho baví. Když se ho zeptáte na vztah volnosti a svázanosti konvencemi v interpretaci klasické hudby, odpoví vám: „List stromu je volný ve svém pohybu, přesto je však pevně spjat s větví. S tou si dál pohrává vítr; ale přesto je pevně spjata s kmenem. A kmen ústí v kořeny, které jsou symbolem tradice. Tak vnímám spojitost volnosti a tradice při interpretaci klasické hudby. Z dálky může vše vypadat klidné a nehybné, když se však podíváte zblízka, uvidíte bujarou volnost, se kterou se chvějí jednotlivé listy.“

Přestože ročně odehraje více než padesát koncertů po celém světě, vždy si vyhradí čas, který může strávit se svou rodinou a milovanou přírodou. Je pyšný na šestiletou dceru s překrásnými velkýma očima, které podědila po obou rodičích. Jeho ženou je italská herečka a operní režisérka Chiara Muti, se kterou se seznámil, když spolupracoval s jejím otcem, dirigentem Riccardem Mutim.

Pokud chcete slyšet umělce, který slibně kráčí vzhůru po nesnadné cestě „k výšinám Parnasu“, nenechte si v rámci Klavírního festivalu Rudolfa Firkušného ujít jeho recitál 21. listopadu v pražském Rudolfinu.

Podrobnosti na: www.firkusny.cz

Text: Pavel Trojan jr.
Foto: Paulo Roversi

Mesmeric David Fray

"If you cast music into marble, it will die. Only if you believe that it can disappear any moment – then it is alive," says young French piano player David Fray who is doing well at all possible international stages. His Czech debut will be at Prague Rudolfinum on 21st November – he will perform during the Rudolf Firkušný's Piano Festival that is organized by Prague Spring.

When David Fray was voted the "Newcomer of the Year" by prestigious BBC Music Magazine in 2008, lots of reviewers compared his interpretation of J. S. Bach's music to the already legendary Glenn Gould's recordings. However, while Gould's interpretation is sharply articulated, Fray's style is fluid and melodious. By the way, the documentary about him by the ARTE cultural TV channel was called *Swing, Sing, Think*. These three verbs fully characterize Fray's personality and style.

Anyway, J. S. Bach's music is not his only love. He recorded quite a few albums with music of his beloved Mozart, Schumann, Schubert, and Boulez in just several years. This proved that he was able to add to flourishing not just of old-style music, but also of contemporary musical styles. "I want my records to reflect who I am. That was why I recorded Schumann, for example... the thing is he holds a mirror to human soul best of all."

His newest album is dedicated to Fryderyk Chopin, and it was released in February 2017. "It may sound unbelievable, but I didn't play Chopin in concert for 15 years. In fact, I never played his music

in public. I put it on my internal waiting list, and I longed to return to it only when I was sure that I would be able to master the piano as a really lyrical instrument that would truly sing Chopin's music out. Alas, it is a pretty difficult task with Chopin as his world is giant and seemingly hidden inside at the same time." David Fray put also other great names of the Romanticism era piano – Schumann and Brahms – on the playlist of his Prague recital.

There are not that many people who would talk about the atmosphere in concerts as enthusiastically as David Fray. "It is a completely different world compared to recoding in the studio. Of course, you need to accept that a note goes astray here and there, but this is a part of the excitement. If you are playing the quietest dynamics and perceive that the audience is almost not breathing as they follow suit and sink into the music, it is simply beautiful!"

He also contemplates on the topic of the mission of classical music in modern society. "Such a concert is an ideal place and time where and when you can calm down, and concentrate, which would probably be impossible in the middle of the

noisy atmosphere outside. There would be no music without the silence in concerts. Well, this is not to say that the audience should be paralyzed by stiffness due to the fear of coughing." He really enjoys the interest of young audiences. "The atmosphere in the audience is formed by a varied scale of individual personalities, and young people are certainly among them! Let them get rid of the straightjacket of conventions and open to experience that no other musical genre can offer them. It can be so refreshing indeed!"

Reviewers often notice how mature his music is. He remarks that "maturity does not necessarily have to be directly proportional with age. As you are growing older, you are gaining experience, but not maturity. If I were to describe what I considered as maturity in music, it would be intuition or knowledge what is hidden under the surface of a composition."

David Fray's artistic personality has undergone a huge change since his studies. His teacher, pianist and sought-after tutor at Paris conservatory – Jacques Rouvier – commented on that some time ago: "I have known David for over 20 years, and I would say he is a natural-born talent. When I first saw him, he reminded me of, excuse the words, please, an unchained dog who is trying to burst forth in any direction with all possible inexhaustible energy and drive. He has changed enormously since then. I would almost say that he is quite the opposite of the person he once was. Thanks to his intelligence and expertise, he is a very refined artist, even though the beast is still inside." They recorded Fantasia f-moll and

Allegro a-moll by Franz Schubert together two years ago. Normal Lebrecht wrote about the album in the review: "If you are looking for an insight into Schubert's soul, created poetically from crystals of ice, there are not many artists who could offer you something better."

David Fray's nature is best described by words like "poeticness" and "fragility". "I would like to be even more patient," he adds with a smile in an interview published by The Epoch Times. And he continues: "The best therapy is most probably my large garden in south-west France that I look after. We live in society that expects immediate results, but it never works in music or in the garden. You sow a seed, but you cannot be sure if it grows and when it blossoms out..."

He generally likes parallels with the world of plants. If you ask him how related are freedom and being bound by conventions in the interpretation of classical music, he replies: "A leaf is free in its movement, but it is truly bound to a branch. And the trunk has roots that symbolize tradition. This is how I perceive the connection of freedom and tradition when I am interpreting classical music. Everything may seem calm and immovable from afar, but if you come closer, you can see hilarious freedom as all single leaves tremble."

Even though he has some 50 concerts in various places in the world every year, he always devotes some time to his family and beloved nature. He is proud of his 6-year-old daughter with beautiful large eyes, just like her parents. His wife is Italian actor and theatre director Chiara Muti – they met when he collaborated with her father, conductor Riccardo Muti.

If you want to hear the artist who is right on course to reach the "heights of Parnas", do not miss his recital at Prague Rudolfinum on 21st November where he will perform during the Rudolf Firkušný's Piano Festival.

Details are available at www.firkusny.cz.

**Text: Pavel Trojan Jr.
Photos: Paulo Roversi**

FP
PRO
WWW.FPPRO.CZ

ROYAL CHRISTMAS GALA

CHRISTMAS CONCERT WITH

SARAH
BRIGHTMAN
GREGORIAN
NARCIS

+ SPECIAL GUESTS

SYMPHONY ORCHESTRA

16.12. PRAHA

WWW.ROYALCHRISTMASGALA.CZ

OSLNILI UŽ CELÝ SVĚT - LONDÝN I NEWYORK - NYNÍ POPRVÉ V ČR

FP
PRO
WWW.FPPRO.CZ

WINSTON RUDDLE'S
CIRCUS DER SINNE

MOTHER AFRICA

NEW STORIES FROM
KHAYELITSHA

14.+15.3. BRNO

16.+17.3. PRAHA

WWW.MOTHERAFRICA.CZ

Kombinuj žákovský průkaz a In Karta!

= až 55% sleva
na jízdenku do školy

* Akce platí od 15. 9. do 31. 10. 2017.

POZOR AKCE!

S průkazem ISIC nyní In Karta
s aplikací IN 25 na 3 roky
o 100 Kč levněji!*

www.cd.cz

 České dráhy
Národní dopravec

Závislost na jídle se zvládá hůře než na alkoholu

Julius Špičák je přednostou jedné z klinik vyhlášené nemocnice IKEM a obecně je považován za jednoho z největších odborníků v oboru gastroenterologie. Jak je to tedy s obezitou a proč přibývá fatálních onemocnění trávicího traktu? Jak je na tom české zdravotnictví a proč se vůbec lékař jeho kvalit rozhodne vstoupit do politiky? O tom všem se rozprávěl pro toto vydání Meridianu.

Jste přednostou kliniky v jedné z nejuznávanějších nemocnic v republice – pražském IKEM. Čím přesně se zabýváte?

Pro laika je název oboru poněkud nesrozumitelný – hepatogastroenterologie. Nicméně jde o jeden z nejobsáhlejších oborů, protože zahrnuje choroby celé trávicí trubice, jater a slinivky

břišní. Záněty, nádory, přesná diagnostika, medikamentózní a endoskopická léčba, příprava k transplantaci jater a sledování po ní.

Takže léčíte třeba i pacienty s rakovinou tlustého střeva. Slyšel jsem, že je to nemoc naší generace. Respektive, že počet nemocných stále roste, protože máme velmi špatné stravovací návyky. Je to opravdu tak jednoduché?

Ano, je to jednoduché. Obezita je skutečně fascinujícím exponenciálně narůstajícím problémem a rizikovým faktorem rakoviny jak tlustého střeva, tak i dalších orgánů – jícnu i prsu – a mnohých jiných chorob. Boj s obezitou je zdánlivě jednoduchý – dokázat si odepřít. Ovšem závislost na jídle se zvládá snad hůře než závislost na alkoholu.

Existuje nějaká jednoduchá poučka, kterou když se budu řídit, tak se na vaší kliniku s největší pravděpodobností nedostanu?

V podstatě existuje. Nekouřit, alkohol s mírou (maximálně do dvou dávek denně u mužů a u žen polovina), udržovat si váhu, mít dostatek pohybu, znát svůj individuální rizikový profil, který je dán dědičností, a podle toho přizpůsobovat preventivní vyšetření, například kolonoskopii jako prevenci rakoviny tlustého střeva. Rozdíl rizika v obou extrémních polohách může být snad i 70%.

Jak moc se váš obor za poslední léta vyvinul? Lze to vůbec srovnat s vašimi začátky, nebo už jde o úplně jinou medicínu?

Je to úplně jiný obor – diagnostika je díky moderním vyšetřovacím metodám poměrně snadná, existuje řada účinných léků a ani snít se nedalo o rozmachu endoskopie, která odebrala v oblasti břicha na 80 % invazivních zákroků chirurgii, ani snít se nedalo o transplantacích jakožto naprostém vrcholu medicíny. Co se nemění, je etický kodex,

empatie, potřeba zdravého rozumu.

Pozorujete i změnu v chování pacientů? Dá se říct, že jsou třeba dnes poctivější a víc dbají na prevenci? Nebo naopak si sami stanovují diagnózu podle toho, co najdou kupříkladu na internetu?

Přístup k prevenci je nedostatečný, kupodivu lidé spíše přijmou screeningové vyšetření, než by udělali něco se svou nadváhou. Internet nepochybně sledují a občas jim i sám poradím, ať se s ním poradí. Nicméně mě s ním nekonfrontují.

Předpokládám, že se člověk musí stále učit. Dá se to vůbec všechno dohromady stíhat? Praxe, vzdělávání, přednášky...?

Samozřejmě, stále se musíme dozvídat, přisun nových poznatků je nepřetržitý a někdy i lavinovitý. Jak i sem zasáhne internet dejme tomu za dvacet let, si nedovedu přesně představit.

A do toho teď kandidujete do Poslanecké sněmovny...

Je to tak.

Co vede lékaře, který je považován za špičku ve svém oboru, k tomu, že se chce dostat do Poslanecké sněmovny?

Jak člověk stoupá v kariéře, rozšiřuje se prostor, ve kterém se pohybuje a za který přebírá určitou zodpovědnost. Aby jej mohl ovlivňovat podle svých představ a třeba pomohl rozvíjet obor v celé šíři, těžko se to obejde bez politické angažovanosti.

Takže je to vůle něco změnit?

Určitě je to ta motivace. Ovšem v přiměřené míře, netrpím mesiášstvím.

Jak byste vlastně zhodnotil stav českého zdravotnictví?

Všeobecně vysoká dostupnost, patrně kolísavá kvalita,

nicméně v posledních letech navzdory prosperující ekonomice nevzkvétá.

Porovnejte naše zdravotnictví třeba s Německem, USA, Velkou Británií... Prostě se zeměmi, které nám jsou často dávány za vzor.

To je složité a ve zkratce až nemožné. Německo je na vrcholu jako ve všem, podle mě je však ještě výše Holandsko. Británii ani USA si za vzor dávat nemůžeme, systémy i tradice a očekávání jsou odlišné, charakterizuje je různá kvalita i dostupnost, někdy velmi nedostatečná. Věříte, že v Británii se třeba kolonoskopií provádí snad třikrát méně než u nás? V USA zase dvakrát více díky dokonalému lobbingu, a tedy samozřejmému proplácení pojišťovny.

Racionalizace investic, komunikace mezi jednotlivými institucemi – státními úřady, pojišťovny, organizacemi pracovníků, pacientů, jako jsou komora, lékařská společnost atd., platy zdravotníků, které mnohdy reálně stoupají méně než v jiných resortech – a všestranně povzbuzovat motivaci. Takže čtyři.

Stále se mluví o tom, že mladí lékaři odcházejí do zahraničí. Opravdu by je tu udržely vyšší platy, nebo je toho více, co je táhne pryč?

V oboru je novinkou posledních pěti sedmi let jakási plíživá apatie. Lidsky řečeno – vždyť stejně nic nemá cenu... Zejména trpíme odchodem těch aktivních, premiantů. Ti mají dnes opravdu ve světě na výběr. Marná sláva, respekt musím mít ke všem, ale

Existuje něco, co ze své praxe využijete?

Intenzita práce, schopnost pracovat pod tlakem, komunikace, manažering.

I na pracovišti musím být schopen kompromisu například při jednání s kolegy z jiných oborů. Politiku necítím jako cíl, ale jako prostředek. To je výhoda.

Text: dop
Foto: archiv prof. Špičáka

U jiných metod je to naopak. Na samém vrcholu jsme v rovnostářství a nízkém podílu přímých plateb, na opačném pólu v příjmech zdravotníků.

Pokud byste měl říct tři věci, na které byste se ve sněmovně chtěl zaměřit, které by to byly?

společnost posouvá dopředu elita a my se jí zbavujeme. Když adorujeme Čínu, tak Čína se takto nechová. Takže je to evergreen – ano platy a též přepracování systému vzdělávání sester i lékařů je nedostatečné.

Celý život lékařem a teď na jednu do politiky?

Práce lékaře je většinou o preciznosti, politika je často o kompromisech, které si doktor nemůže dovolit. Zvyknete si na to, že občas budete muset ustoupit ze svých požadavků? Jde to vůbec?

Prof. MUDr. Julius Špičák, CSc.,

se narodil v červnu roku 1952 v Praze a patří k předním českým gastroenterologům. Momentálně je přednostou Kliniky hepatogastroenterologie v IKEM. Konkrétně se zaměřuje na choroby dutiny břišní a hlavní náplní práce kliniky je tedy příprava pacientů před transplantací jater a jejich sledování po operaci. Celý program kliniky je ale velmi pestrý a zahrnuje od náročné diagnostiky a léčby nádorů až po léčbu obezity. „Jsem pyšný, že se nám podařilo vybudovat centrum respektované v celém světě, které pomáhá všem potřebným. Stejně tak jsem ale pyšný na svou rodinu, protože úspěšnou lékařkou je jak moje manželka, která mi je obrovskou oporou, tak i má dcera,“ říká Julius Špičák. Profesor Julius Špičák také kandiduje do Poslanecké sněmovny PČR za hnutí ANO 2011 a je na kandidátní listině ve Středočeském kraji.

Addiction on Food Is Handled Worse than Addiction on Alcohol

Prof. MUDr. Julius Špičák, CSc., is the director of the Hepatogastroenterology Department of the renowned IKEM hospital, and he is considered to be one of the best experts in the field of gastroenterology. Where is it at with obesity, and why fatal diseases of the digestive system are on the rise? What is the state of Czech healthcare, and why an excellent doctor decides to enter the world of politics? These are the topics that we have covered in the interview for this issue of our magazine.

You are a director of a department at one of the most renowned hospitals in the Czech Republic – IKEM in Prague. What exactly is the area of your expertise?

The name of the field is a little incomprehensible if you are not in the know – hepatogastroenterology – it is one of the most expansive fields as it covers diseases of the whole gastrointestinal tract, liver, and pancreas – inflammation, tumors, medication and endoscopic treatment, preparation for liver transplantations, and monitoring after that.

So you provide treatment to patients with colon cancer, for example. I have heard that it is a problem of our generation. The number of those with

this problem is increasing as we generally have really bad eating habits. Is it really that simple?

Yes, indeed. Obesity is an actually fascinating, and exponentially growing problem as well as a risk factor of colon cancer and cancer of other organs, too – gullet, breast. And also other diseases are in the

equation. Fighting obesity is seemingly easy – being able to refuse. However, addiction on food is handled probably worse than addiction on alcohol.

Is there a simple kind of advice to avoid getting to your department if I decide to follow it?

In fact, there is – do not smoke, drink alcohol moderately (maximum two doses a day with men, one half with women), keep your weight down, move enough, know your risk profile, which is given by heritability, and adjust preventive check-ups to that – for example colonoscopy as

It is completely different – diagnosing is quite easy thanks to modern diagnostic methods, there are lots of effective medicines, and the boom of colonoscopy, which removed about 80% of invasive surgeries from the belly area or transplantations as the very top of medicine, were not even dreamed of in the past. What remains unchanged is the code of ethics, empathy, necessity of common sense.

Can you see the difference in the approach by patients, too? Could it be said that they are more honest and do not neglect prevention so much? Or are the Internet-search-driven diagnoses more common?

The approach to prevention is definitely not sufficient. Quite surprisingly, people rather accept a screening check-up, but do not want to do anything with their weight. They undoubtedly search on the Internet, and I sometimes even direct them this way. However, they do not confront me with their findings.

I expect that you have to follow trends and learn new things. How can you manage all this – practical medicine, education, lectures...?

Of course, we have to learn new things all the time, the influx of new findings and pieces of knowledge never stops, sometimes it even

a prevention of colon cancer. The difference of risk in the extreme positions can be up to 70%.

How much has your field developed in the past years? Can it be compared to the time when you were at the beginning, or is it a complete different field of medicine?

comes in bursts. What will be the impact of the Internet in, say, 20 years, is absolutely beyond me.

And you are also running for a seat in the Parliament...

Yes, that is right.

What makes a doctor who is considered as a top expert in his field, run for a seat in the Parliament?

As a person rises in his career, the space of his operation and responsibility widens. And to be able to influence it according to his ideas, and develop his field in all aspects, it is hardly possible without political engagement.

but I think that the situation in the Netherlands is even better. We cannot use the UK or the USA as role models as the system and traditions are completely different. They are

institution communication (I mean among government authorities, insurance companies, professional organizations – like associations of healthcare professionals, patients, like the chamber, etc.), the salaries of healthcare professionals as they increase slower than in other resorts, and general support of motivation. Well, this makes even four points.

It is often discussed that young doctors leave abroad. Would just higher salaries help in this respect, or is the issue more complex?

The new situation in the field for the past five to seven years can be called creeping apathy. Simply put – nothing matters anyway... We particularly suffer when the active, most promising ones leave as they can really choose from lots of offers anywhere in the world. When the worst comes to the worst, the society is pushed forward by the elite, and we are getting rid of it! We adore China, but that country's approach is completely different. So – salaries are insufficient, but the same can be said about the revamp of the educational system for nurses and doctors.

You are heading into politics after being a doctor for your whole life. Is there anything from your professional life that you can make use of in the new role?

The intensity of work, ability to work under pressure, communication, and management.

The work of a doctor is mostly about precision while politics is about compromises that a doctor cannot afford. Do you think you will get used to the necessity of not being able to push your demands through? Is it possible at all?

Well, I have to be able to accept compromises at work, for instance when dealing with colleagues from other departments. I do not feel that politics is the target as I understand it as a means. And that is my advantage.

Text: dop

Photos: Prof. Špičák's archives

So is it about the will to change something?

It is certainly this kind of motivation. Only to some extent, though, I do not feel like a saviour of all and everything.

How would you assess the state of healthcare in the Czech Republic?

Generally high accessibility, probably variable quality, but it fails to flourish despite prosperous economy of late.

Can you compare our healthcare, say, to the situation in the UK, USA, or Germany – the countries that are often used as prime examples?

It is difficult and almost impossible in a few words. Germany is generally on top,

also characterized by variable quality and accessibility that is sometimes insufficient. Would you believe that the number of colonoscopies in the UK is three times lower than in the Czech Republic? On the other hand, the same number is twice as high in the USA due to perfect lobbying, and therefore obvious payments by health insurance companies. The situation is quite different in other methods. We are on top in equalitarianism and low percentage of direct payments, and we are at the bottom when it comes to salaries of healthcare professionals.

If you were to name three points that would be your priorities in the Parliament, which would they be?

The rationalization of investments, the inter-

Prof. MUDr. Julius Špičák, CSc.,

was born in Prague in June 1952, and he is a top Czech gastroenterologist. At the moment, he is the director of the Hepatogastroenterology Department of the IKEM hospital. He specialises in diseases of abdominal cavity, and the main focus of the department is preparation of patients before liver transplantation and monitoring them after the operation. The whole programme of the department is quite varied and includes demanding diagnostics and tumor treatment, but also obesity treatment. "I am proud that we have succeeded in building a centre that is respected in the whole world, and that helps all those in need. I am also proud of my family as both my wife, who supports me a lot, and my daughter are successful doctors, too," says Prof. Julius Špičák. He is also running for a seat in the Chamber of Deputies of the Parliament of the Czech Republic on the list of candidates in Central Bohemia of the ANO 2011 movement.

V Praze se bude psát tenisová historie

Český tenis zažil doma už mnoho velkých akcí. Za všechny připomeňme jen vítězná finále Davis cupu a Fed cupu v O₂ Areně. Ale to, co se chystá na podzim, bude opravdu unikátní. První ročník Laver cupu. Bližší podrobnosti nám poskytl Miroslav Černošek, majitel agentury Česká sportovní, která je spolu s O₂ Arenou lokálním promotérem této akce.

Jak významnou tenisovou akci je podle vás Laver cup?

„To ukáže budoucnost, i když já osobně věřím, že stojíme u počátku úžasné tenisové tradice. Bude krásné, když za mnoho desítek let, kdy proti sobě budou stát nejlepší tenisté světa, budou všichni vzpomínat na to, jak se celá tradice začala rodit v Česku v Praze, kde tehdy hráli Federer či Nadal a kapitány týmů byli Borg a McEnroe.“

Čím si Praha takovou poctu zasloužila?

„Svou připraveností. Je zde skvělá aréna, bez které by pochopitelně akce nebyla možná. Vedle ní pak máme portfolio akcí a projektů, a to nejen tenisových, které se povedly a které mají jméno. Vedle hokejových mistrovství světa se jen za Českou sportovní můžeme pochlubit zahajovacími zápasy NHL, basketbalovým Final four a velkými fedcupovými i daviscupovými finále. Na ta hleděl celý tenisový svět a díky

nim se Praha dostala u organizátorů mezi žhavé kandidáty a při dalších jednáních uspěla.“

Je pravda, že jedním z iniciátorů projektu byl Roger Federer?

Ano, stál u samého zrodu myšlenky. Dále to již byla práce jeho manažerské skupiny. Ale jak jsme ho měli možnost poznat třeba při jarní návštěvě Prahy, která měla za cíl přiblížit projekt celému světu, bylo vidět, jak mu na úspěchu akce záleží. Zajímal se o každý detail.“

Pamatoval si barážové utkání, ve kterém Švýcaři právě v O₂ Areně vypadli a český tým tam nastartoval svou spanilou jízdu za dvěma „salátovými míсами“?

„Samozřejmě, na to nemůže zapomenout nikdo, kdo tam osobně byl, byť v roli poraženého. A paradoxně to byl zřejmě i tento zápas, díky kterému se teď po 10 letech

v Praze Laver cup bude hrát. V hale byla tak úžasná tenisová atmosféra, že rozumím přání Rogera Federera, který ji chce zažít na vlastní kůži na straně vítězného týmu.“

Bude to skutečně velká tenisová bitva, nebude to jen exhibice na konci sezony?

„Nebojím se toho, očekávám atraktivní zápasy. Každý se bude chtít předvést, vždyť je to první ročník. Podívejte se na Ryder cup, který byl takovou inspirací. Myslím, že i ti, kteří o golfu nic nevědí, sledují zápolení Evropy proti Americe. No a pro golfisty je to otázka cti a prestiže hrát za svůj tým. Totéž očekávám od Laver cupu. V září v Praze, ale i v budoucích letech.“

Historicky první Laver cup se odehraje na jednom kurtu během tří dnů od 22. do 24. září v pražské O₂ Areně,

hráči týmu Evropy a týmu světa se utkají v singlech i čtyřhrách. Turnaj je pojmenován po tenisové legendě Australanu Rodu Laverovi, který jako jediný získal dvakrát kalendářní Grand Slam (jako amatér i jako profesionál) a svými výkony nastavil laťku světovému tenisu.

TÝM EVROPY

Kapitán: Björn Borg

Rafael Nadal, Roger Federer, Marin Cilic, Dominic Thiem

Dále nominoval kapitán týmu hráče: Tomáš Berdych a Alexander Zverev

TÝM SVĚTA

Kapitán: John McEnroe
Nick Kyrgios, Jack Sock, John Isner, Sam Querrey

Dále nominoval kapitán týmu hráče: Juan Martin del Potro a Denis Shapovalov

Švýcarský tenista Roger Federer (vlevo) s českou jedničkou Tomášem Berdychem.

Roger Federer from Switzerland (left) with Tomáš Berdych, Czech tennis player No. 1.

Promotér akce Miroslav Černošek.
Mr. Miroslav Černošek, event promoter.

Vizitky kapitánů

O největších hvězdách turnaje se objevuje spousta aktuálních informací, připomeňme si však ty, kteří byli v čele světových žebříčků a mají na svém kontě nepřekonatelné rekordy.

Evropa: Björn Borg
Narozen: 6. června 1956 v Södertälje, Švédsko
Národnost: švédská
Hra: pravák (obouruční bekhend)
Profesionál od: 1973
Ukončil kariéru: 1983
Dvouhra na Grand slamech (11 titulů)
Australian Open: 3. kolo (1974)
Roland Garros: šest vítězství (1974, 1975, 1978, 1979, 1980, 1981)
Wimbledon: pět vítězství (1976, 1977, 1978, 1979, 1980)
U.S. Open: finále (1976, 1978, 1980, 1981)
Vítězství v Davis cupu: jedno (1975)
Počet týdnů na pozici světové jedničky: 109

Neuvěřitelná bilance: Borgova procentuální úspěšnost 89,9 v grandslamových zápasech (141:16) je v otevřené éře tenisu nepřekonaná. Nikdo nemá lepší úspěšnost ve Wimbledonu (92,7) nebo v pětisetových zápasech (88,9). Třikrát vyhrál grandslamový turnaj, aniž ztratil jediný set. Jeho 41 wimbledonských výher v řadě zůstává taktéž rekordním zápisem.

Z Borgových citátů:

Vždycky si musíte najít cestu sami. Nikdo jiný ji za vás nenajde.

Exhibice na lodi mezi Federerem a Berdychem s kulisou Karlova mostu byla pozvánkou do Prahy.
An exhibition match on a boat between Federer and Berdych with Charles Bridge in the background served as an invitation to Prague.

Pokud se bojíš prohrát, pak si nezasloužíš vyhrát.

Mou nejsilnější stránkou je vytrvalost. Nikdy jsem se v zápase nevzdal.

Svět: John McEnroe
Narozen: 16. února 1959 ve Wiesbadenu, Německo
Národnost: americká
Hra: levák (jednoruční bekhend)
Profesionál od: 1978

Ukončil kariéru: 1992
Dvouhra na Grand slamech (sedm titulů)
Australian Open: semifinále (1983)
Roland Garros: finále (1984)
Wimbledon: tři vítězství (1981, 1983, 1984)
U.S. Open: čtyři vítězství (1979, 1980, 1981, 1984)
Vítězství v Davis cupu: pět (1978, 1979, 1981, 1982, 1992)
Počet týdnů na pozici světové jedničky: 170
Rekord: Celkový počet McEnroeových titulů ve dvouhře (77) a čtyřhře (72), což je rekord otevřené éry. Jeho deblová výjimečnost nemůže být přehlížena: strávil 270 týdnů na pozici světové jedničky ve čtyřhře a získal v ní devět grandslamových titulů – sedm s americkým kolegou Peterem Flemingem, což

z nich udělalo jednu z nejréspektovanějších dvojic všech dob. McEnroe získal také grandslamový titul ve smíšené čtyřhře – po boku Mary Carillové vyhrál v roce 1977 Roland Garros.

Johnovy citáty:

Důležité je se poučit z každé prohry.

Má nejsilnější stránka je ta, že nemám žádné slabé stránky.

Nechám za sebe mluvit raketu.

Text: Česká sportovní,
Aleš Pohořal
Foto: Pavel Lebeda,
Česká sportovní

Jedničkou evropského týmu bude Rafael Nadal ze Španělska.
Rafael Nadal from Spain will be No. 1 of Team Europe.

Prague Will Enter the History of Tennis

Czech tennis has hosted lots of great events – just remember the victorious Davis Cup and Fed Cup finals at the O₂ Arena. Still, the inaugural Laver Cup this autumn will be really unique. Mr. Miroslav Černošek, owner of the Česká sportovní agency that is the local promoter of the event together with the O₂ Arena, gave us some details.

How important is the Laver Cup?

Only the future will show, but I personally believe that we are right at the beginning of an amazing tennis tradition in the making. It will be beautiful when the best tennis players of the world clash in the future, after several decades, and everyone will remember that the tradition was born in Prague, the Czech Republic, the likes of Roger Federer and Rafael Nadal were playing and the team captains were Björn Borg and John McEnroe.

How did Prague gain such an honour?

It is well prepared – there is a superb arena here, and such an event would be impossible to organize without it. Apart from it, we can boast a portfolio of projects and events, not just tennis ones, that were successful and gained some renown. We can mention the ice hockey world championships, and Česká sportovní has been behind the NHL opening matches,

basketball Final Four, and great Davis Cup and Fed Cup finals – the whole world saw them,

and all this was exactly why Prague got on the shortlist and succeeded in negotiations.

Is it true that one of the project initiators was Roger Federer?

Yes, he was there when the whole idea was born – then it was the work of his management. Still, what we could see from him when he was in Prague in the spring when his stay was aimed at getting the message about the project to the whole world, it was clear that he took the event seriously and wanted it to be a success. He was interested in all details.

Did he remember the World Group play-offs when Switzerland lost at the O₂ Arena which kick-started the way of the Czech team to winning the “Salad Bowl” twice in a row?

Of course, nobody can forget that, even though as a loser. Paradoxically enough, it was probably also that match that contributed to getting the Laver Cup to Prague... after ten years! The atmosphere in the hall was simply stunning so I understand Roger Federer's wish to experience it once more, hopefully on the winning side this time.

It promises to be a real tennis battle, but the end of the season tiredness can take its toll and the whole thing can turn into exhibition matches...

I am not afraid of that, and I expect very attractive matches. All players will long to show their best, particularly as it is the inaugural edition of the event. Just look at the Ryder Cup that was a kind of inspiration for the Laver Cup. I think that the clash between Europe and the USA is attractive even for those who know next to nothing about golf. And golfers take it as a question of honour and prestige, and they do their best for their teams. I expect the same from the Laver Cup – not only in Prague in September, but in the following years, too.

The historically first Laver Cup will take place on a single court in three days, at the O₂ Arena in Prague, from 22nd to 24th September. Team Europe will clash with Team World both in singles and doubles. The event is named after Rod Laver from Australia, tennis legend, who was the only player to achieve a calendar-year Grand Slam twice (as an amateur and as a professional), and his performances serve as

Zřejmě nejpopulárnější světový tenista Roger Federer při pózování před neobvyklou exhibicí na lodi ve středu Prahy.

Probably the most popular tennis player in the world, Roger Federer, posing before an unusual exhibition match on board of a boat.

**Majitel společnosti Česká sportovní a promotér akce Miroslav Černošek.
Mr. Miroslav Černošek, owner of the Česká sportovní agency and event promoter.**

a difficult to achieve benchmark in international tennis.

TEAM EUROPE

Captain: Bjorn Borg
Rafael Nadal, Roger Federer,
Marin Cilic, Dominic Thiem

The team captain also nominated: Tomáš Berdych and Alexander Zverev

TEAM WORLD

Captain: John McEnroe
Nick Kyrgios, Jack Sock
John Isner, Sam Querrey

The team captain also nominated: Juan Martin del Potro and Denis Sharapov

Captains' bios

There is a lot of up-to-date information available about the top stars of the tournament, but let's introduce those who were on top of the rankings once, and who can boast difficult-to-beat records.

Team Europe: Björn Borg
Born: June 6, 1956 in Södertälje, Sweden
Nationality: Sweden
Played: Right-handed (two-handed backhand)
Turned pro: 1973
Retired: 1983
Grand Slam record in singles (11 titles)
Australian Open: Third round 1974

Roland Garros: Champion 1974, 1975, 1978, 1979, 1980, 1981
Wimbledon: Champion 1976, 1977, 1978, 1979, 1980
US Open: Finalist 1976, 1978, 1980, 1981
Davis Cup titles: 1 (1975)
Weeks at No.1: 109

Stunning win/lose ratio: Borg's match win percentage (89.9) at the majors (141-16), is unsurpassed in the Open Era. No player has a better record at Wimbledon (92.7) or a better five-set record (88.9). He won majors without dropping a set on three occasions, while his 41 consecutive Wimbledon wins remains a record at the Championships.

Borg's quotations:

You have to find it. No one else can find it for you.

If you're afraid of losing, then you aren't win.

My greatest point is my persistence. I never give up in a match.

Team World: Mc John McEnroe
Born: February 16, 1959 in Wiesbaden, Germany
Nationality: United States
Played: Left-handed (one-handed backhand)
Turned pro: 1978
Retired: 1992

Grand Slam record in singles (7 titles)
Australian Open: Semi-finalist 1983
Roland Garros: Finalist 1984
Wimbledon: Champion 1981, 1983, 1984

**Nick Kyrgios bude oporou týmu světa.
Team World will rely also on Nick Kyrgios.**

US Open: Champion 1979, 1980, 1981, 1984
Davis Cup titles: 5 (1978, 1979, 1981, 1982, 1992)
Weeks at No.1: 170
Unbeatable record:
The combined total of McEnroe's titles in singles (77) and doubles (72) is an Open Era record. McEnroe's doubles prowess cannot be ignored: he spent 270 weeks ranked as the doubles No.1, claiming nine majors in all – seven with fellow American Peter Fleming, making them one of the most formidable teams of all time – and won his first major title in mixed doubles alongside Mary Carillo at Roland Garros in 1977.

McEnroe's quotations:

The important thing is to learn a lesson every time you lose.

My greatest strength is that I have no weaknesses.

I'll let the racquet do the talking.

Text: Česká sportovní,
Aleš Pohořal
Photos: Pavel Lebeda,
Česká sportovní

Tradice a rychlost, to je SPEED PRESS Plus, a. s.

Společnost SPEED PRESS Plus, a. s., specializovaná na reklamní a dárkové předměty, vznikla v roce 1991 jako jedna z prvních firem, které se specializovaly na tehdy ještě neznámou oblast 3D reklamy. S jejím generálním ředitelem Ing. Miroslavem Hrdinou jsme hovořili i o aktuální situaci na trhu.

Jak se vaše firma vyvíjela?

Svou zpočátku chudou nabídku reklamních propisovaček a potisku reklamního textilu jsme rozšířili za 26,5 roku působení na českém trhu na 10 800 produktů ve svém každoročně vydávaném katalogu, který na 344 stranách obsahuje reálné základní ceny i možnosti potisku a na více než 65 000 produktů ve své databázi i výrobu reklamních předmětů na zakázku podle přání zákazníka.

Dekorační světlo Decorative bottle light

Jak vypadá v současné době situace na trhu?

Upřímně řečeno podnikání v naší oblasti hodně narušila krize, která rychle návyky klientů změnila. Fenomémem se stala cena, a to v takovém rozsahu, že prakticky ničilo marketingový dopad, který je nejdůležitější. Většinou jde o výrobky na podporu služeb a o výrobky zadavatele. Co je to však za podporu, když dostanete sice levný dárek, který ale moc nepoužíváte

**Bluetooth reproduktor s powerbankou
Wireless speaker with powerbank**

anebo ho případně hodíte rovnou do koše? S marketingovými pracovníky zadavatele jsme však vždy našli řešení. Přechodem k rozhodování na úseku

**Stabilizátor obrazu
Stabilizer with BT function**

centrálních nákupů začala celkem logicky hrát rozhodující roli cena.

Teď se ovšem hospodářská situace změnila – mění se však i přístup zainteresovaných?

Mění, ale velmi pomalu. Ta krize má až příliš dlouhý dozvuk a někdo ještě s cenou jako prioritou kalkuluje. Věřím, že se situace dostane do normálu a předměty na podporu prodeje a dárky budou sloužit tak, jak mají.

Vaše firma, ale krizi přežila...

Bylo a je to ještě velmi těžké, ale naše firma má výbornou pověst a dlouhodobé zázemí.

**Dobíjecí stanice
Car cup charger**

Samozřejmě že jsme tu připraveni nejen pro tuzemské, ale i pro zahraniční klienty, kteří jsou i v této době našimi zákazníky. Naši klienti nás také oceňují za naprostou transparentnost. Máme tedy nyní 87,5 % koncových klientů. Takové důvěry si opravdu ceníme.

**Text: redakce
Foto: archiv**

Sada mlýnků Salt and pepper mill set

Tradition and Speed: This Is **SPEED PRESS Plus**

The **SPEED PRESS Plus** company specializes in promotional and gift objects. It was established in 1991 as one of the first companies focused on the (then) little known area of 3D advertising. We spoke to its Director General – Miroslav Hrdina – about the current situation on the market.

How has your company grown?

Our range of promotional ballpoint pens and advertising printing on fabrics was quite simple and limited at the beginning, but it has grown to

Nápojová sada
Two-piece glass set

Sada kořenek
5-piece spice rack

The economic situation has changed – is the attitude of the stakeholders changing as well?

It is, but very slowly. The crisis has had a long aftermath, and

Nádoba na olej a ocet
Mouth-blown glass bowl for oil and vinegar

10,800 products over the past 26.5 years. Our 344-page catalogue contains real base prices as well as offers of printing on over 65,000 products from our database and making tailor-made advertising objects according to the customer's request.

What is the current situation on the market like?

Honestly, business in our field was greatly harmed by the crisis that changed our clients' habits. The price became such an important phenomenon that it basically destroyed the marketing impact, which is most important. These are mostly products to support services and products by the ordering party. Well, what kind of promotion is that if you get a cheap gift, but you seldom use it or get rid of it straightaway? Still, we have always found a solution with marketing people. And the price is the decisive factor as well because decision-making has shifted to the departments of centralized purchasing.

Lampa s bezdrátovým nabíjením
Desk lamp with wireless charging

some companies are still taking the price as the priority. I believe that the situation will get back to normal soon, and promotional objects as well as gifts will serve the purpose which they should serve.

However, your company survived the crisis...

It has been pretty tough, but we have an excellent reputation, and long-term background. Of course, we are always prepared to cooperate with both domestic and international clients – our customers. At present, 87.5% of our clients are end clients. And we really value such trust in our services.

Text: the editors
Photos: archives

Jak porazit Kasparova

Legendární velmistr Garry Kasparov se po dvanácti letech politického angažmá a šachového důchodu vrátil na šachový turnaj. V americkém St. Louisu se utkal se současnou světovou špičkou v rapid šachu a v bleskovém šachu a po pravdě se mu moc nedařilo. Pozice rozehrával dobře, ale tragicky chyboval v časových tísňích. Například v partii s nejlepším českým šachistou Davidem Navarou vyhrával, ale sérii slabých tahů výhru pouštěl a nakonec po hrubé chybě dokonce prohrál.

Dokázali byste zasadit Kasparovovi poslední úder stejně jako Navara?

Nejlepší český šachista David Navara vydal předloni skvělou knihu *Můj šachový svět* a nyní přichází její volné pokračování *Můj světový šach*. Obě knihy si můžete objednat prostřednictvím e-mailu: prazska.sachova@gmail.com (každá stojí 390 Kč a více informací o nich najdete na webu praguechess.cz). A než vám je pošták doručí, zkuste najít ještě jeden vítězný tah velmistra Navary.

Garry Kasparov

David Navara

Kasparov-Navara

Sinquefield cup 2017 - rapid

Bílými hrající velmistr Kasparov zahrál 49. Jc6+?? a myslil si, že po ústupu černého krále na d6 mu dá mat 50. Dd7#. Jenže tím spadol do Navarovy pasti. Najdete, jak český reprezentant dvěma tahy donutil legendu vzdát se?

(Řešení: 1. ...Dxc6+ 2. Dxc6 Vd6 a po výměně těžkých figur rozhodne černý f pěšec, který peláší k poli proměny.)

Kasparov vs Navara

Sinquefield Cup 2017 - rapid

Garry Kasparov with white pieces played 49.Nc6+??, and thought that he would checkmate the black king after its retreat to d6 - by 50. Qd7#. Alas, he fell into a trap! Can you find the way how the Czech player forced the legend to resign?

(Solution: 1. ...Qxc6+ 2. Qxc6 Rd6, and after the exchange of heavy figures, the black f pawn decides as it promotes quickly.)

How to Beat Garry Kasparov

Legendary grandmaster Garry Kasparov returned to a chess tournament after twelve years in politics and chess retirement. He clashed with the current top players in rapid chess and blitz chess at St. Louis - and he was actually not very successful. He started and got into positions well, but he failed tragically under time pressure. For example, he was heading to a win in the clash with David Navara (CR), but he finally lost it following a series of poor moves and a fatal mistake. Could you finish Kasparov off the same way as Navara did?

David Navara, the best Czech chess player, published an excellent book called *Můj šachový svět* (My Chess World) two years ago, and its sequel called *Můj světový šach* (My World Chess) has just hit the market. You can order both books via e-mail: prazska.sachova@gmail.com (each costs CZK 390, and more information is available at the praguechess.cz website). In the meantime, try to find one more winning move by grandmaster David Navara.

Text: Pavel Matocha
Photos: Wikipedia

David Navara

Hou Yifan

Navara-Hou Yi-fan

Biel 2017 - rapid

Bílý má nejen dva pěšce navíc, ale především může poslat černého krále pod gilotinu. Najdete to?

(Řešení: 1. Vd6. Kdyby se černý král mohl uhnout do autu, nějak cimrmanovsky na i-sloupec, dával by tím bílému nekrytelný mat. Jenže černý do autu nemůže, a tak se může nyní již jen vzdát, protože nemá jak zabránit matu, který sám dostane 2. Vxf6#. Odevzdání věže Vxh3+ by sice partii o pár tahů prodloužilo, ale nic by neřešilo. Mat by černá dostala tak jako tak.)

Navara vs Hou Yifan

Biel 2017 - rapid

The white only has two more pawns, but he can send the black king to the guillotine. Can you find the way?

(Solution: 1. Rd6. If the black king could head outside the board to the non-existent i-column, the black would checkmate the white immediately. Alas, the black cannot do it so she has to resign as there is no way how to evade the checkmate after 2. Rxf6#. Sacrificing the rook by Rxh3+ would prolong the game a little, but would be no solution at all. The black would be checkmated anyway.)

KAŽDÝ SI VYBERE!

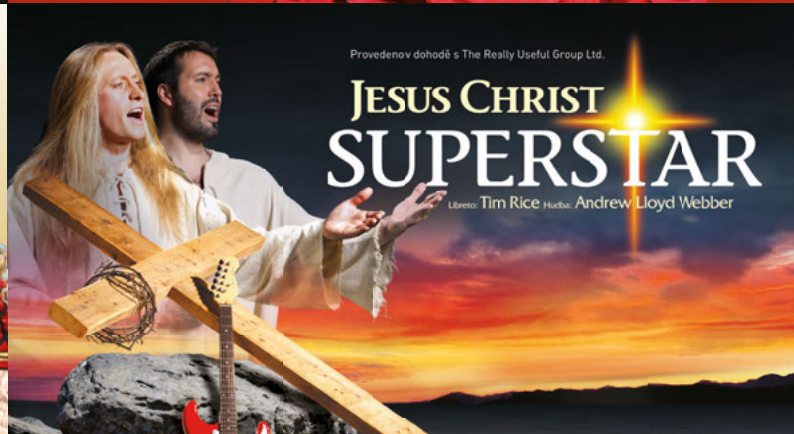
MUZIKÁLOVÁ KOMEDIE SESTRA V AKCI

PREMIÉRA
ŘÍJEN 2017

— V HLAVNÍ ROLI —
LUCIE BÍLÁ

SISTER ACT is presented through special arrangement with Music Theatre International (MTI). www.MTIShows.com

Hudební divadlo
Karlín

Vstupenky na www.hdk.cz nebo v pokladně divadla,
Křížkova 10, Praha 8, tel.: 221 868 666, obchodním odd.
tel.: 221 868 777, 888, 999, e-mail: objednavky@hdk.cz
a v síti TICKET ART vč. všech poboček CK Čedok.

www.hdk.cz

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

Generální partner muzikálu Čas růží

AGROFERT
Partner muzikálu Čas růží
SIGMA

Hlavní mediální partner

NOVA **BLESK** **Frekvence 1**

Partneři Hudebního divadla Karlín

Instinkt **EXKLUZIV** **space4you** **PARLAMENTNÍ** **kdykdy**
TICKET ART **WELLA** **DermaCol** **©formax** **sodastream** **VAJBAR RAKVICE**

Pět zemí, desítky zajímavostí

Uzbekistán, Tádžikistán, Kyrgyzstán, Kazachstán, Turkmenistán. Pět zemí, do kterých se tak často necestuje. Skrývají spousty památek a desítky zajímavostí, z nichž mnohé jsou pro Středoevropana překvapením. O některé z nich bychom se s vámi chtěli prostřednictvím vyprávění Jiřího Dragouna, který tyto státy krátce navštívil, podělit.

Vlak, který jezdí na minutu přesně

Upřímně řečeno jsem neměl představu o železniční dopravě v Kazachstánu a tak trochu jsem předpokládal, že to s vlaky bude všelijaké. Proto jsem byl příjemně překvapen nočním spojem z Almaty do Šymkentu. Už nádraží v Almaty na vás svou impozantností a čistotou zapůsobí a dojem by byl dokonalý až na to, že musíte jako na letišti procházet vy i vaše zavazadla skenery. Není to sice příjemné, ale vše probíhá rychle. Jeli jsme lůžkovým

vlakem, kde byly kabiny čisté a perfektně připravené, dá se jich i více spojit, takže když jede rodina anebo partička, je to výhodné. A tak jsme toho využili k večernímu posezení u piva. Ve vlaku je napsáno, že „umí“ až 200 kilometrů v hodině. Já osobně jsem zažil rychlost 150 km/h, ale samozřejmě jsem část cesty prospal. Vlak, který se skládal ze 24 vagonů, vyjel na minutu přesně a do cíle na minutu přesně dojel. Vše klapalo dokonale a byla to vítaná změna na cestě, kterou jsme převážně absolvovali autobusem.

Zajímavá stavba v Tádžickém Kujangu.
An interesting building at Kujang in Tajikistan

Zdlouhavý přechod hranic

My Evropané už jsme nyní zvyklí na bezproblémový přejezd hranic a někde je ani nezaznamenáte. Pokud pojedete například z Uzbekistánu do Turkmenistánu, musíte se připravit na mnohahodinovou proceduru. Napřed musíte projít takzvanou karanténou, kde vám změří teplotu, a pak postupně tak po osmi stech metrech projdete dalšími

Turkmenistán – věci k neuvěření

Když už jsem hovořil o překročení hranic do Turkmenistánu, začnu touto zemí, do které může vstoupit jen omezený počet turistů. A tady vás překvapí prostě všechno. Třeba v hlavním městě Ašchabádu je 543 budov z bílého mramoru. Jeli jsme výstavní osmiproudovou dálnicí, po které však kromě nás nejela žádná auta – abych byl úplně přesný, potkali jsme

Náměstí Chošt Imám v Taškentu.
Hast-Imam ensemble in Tashkent

stanovišti, ale už bez mikrobusu, který zůstává na místě. Cestu můžete absolvovat pěšky anebo jsou tu připravena auta, která vás za dolar na osobu provedou jednotlivými úseky. Nejvíce se zdržel náš lékař, kterému prohlíželi vybavení, ale nakonec se ukázalo, že příčinou tohoto zdržení bylo i to, že někdo z celníků měl problém s babičkou a potřeboval to prokonzultovat s odborníkem...

pouze jedno. Jsou tu výstavní budovy, ale v této části města nikdo nebydlí, alespoň jsme tam žádný život nezaznamenali. Hlavní město leží v poušti, ale je neuvěřitelně zelené. Prý tu je na 40 milionů stromů a keřůků s vlastní závlahou. Byli jsme i u nádherné mešity pro dvacet tisíc věřících, ale vše bylo prázdné a u velkých skleněných „kasiček“, do kterých návštěvníci vkládají bankovky například na opravu stavby, jich

bylo dohromady všehovšudy tak pět. Všude je tu přítomen Turkmenbaši (pozn. red.: – Saparmurat Atajevič Nijazov, původním jménem S. A. Annanijazov), tedy v překladu otec všech Turkmenů. První prezident Turkmenistánu, který získával ve volbách údajně až 99,5 % hlasů, má sochy po celém městě. Ta nejokázalejší je u památníku Nezávislosti. Je celá ze zlata a právě k ní přicházela i svatba, kterou jsme tu potkali. Bohužel jsme nezahledli nevěstu anebo spíše

Amudarjou a Syrdarjou, o kterých jsme se my trochu dříve narození učili v zeměpisu a teď jsem je měl možnost vidět na vlastní oči. Uzbekistán byl také zastávkou na někdejší známé Hedvábné stezce. V hlavním městě Taškentu je spousta zajímavostí – například náměstí Amira Timura, který byl veleben v souvislosti se získáním nezávislosti. Ovšem názory na něj se poměrně různí. Krásné místo je rovněž Buchara. Historické město, jehož jádro je od roku 1993 zapsáno na listině světového

právě z jehněčího masa. Mně osobně chutnala nejvíce dvě jídla – lagman a plov. Popíšu je spíše pro laiky. Lagman je polévka se špagetami, zeleninou, kousky hovězího masa a vynikajícím kořením. Podává se ve dvou formách. Buď tedy jako polévka, anebo bez vody jako „suché jídlo“. Plov jsme jedli v Taškentu v restauraci, která je na tato jídla zaměřena. Připadal nám tak trochu jako paela, ovšem bez mořských plodů. Základ tvoří rýže a hovězí maso, vše dokonale okořeněné. A jídlo ani pití nejsou nijak drahé, zvláště v Uzbekistánu bylo pro nás velmi levně. Jen pro malý příklad: třetina koly stojí v přepočtu na naše peníze šest korun; za to jí u nás nekoupíte ani v maloobchodě. V podobném duchu se nese i porovnání dalších cen.

který se mi už nikdy nenaskytne. A pokud někdo v Uzbekistánu chce ukázat, že je majetný, potom to ukazuje na svých ústech. Viděli jsme i 35letého muže, který měl svůj zdravý chrup kompletně nahrazen zlatými zuby, a to nejen on. Podařilo se mi pořídit i fotografii ženy, která právě tyto skutečnosti potvrzuje. Zajímavé je, že v Turkmenistánu Turkmenbaši nošení zlatých zubů zakázal.

V takovýchto jurtech se můžete ubytovat v Uzbekistánu u pouště Kyzylkum.
You can get accommodation in such yurtas at the Kyzylkum Desert in Uzbekistan.

její tvář – byla zahalena od hlavy až k patě. Pokud byste chtěli udělat něco pro svou kondici, mohli byste se projít po chodníku Zdraví, který tady Turkmenbaši dal vybudovat. Je celý osvětlený, měří 36 kilometrů a působí v noci jako řetízek omotaný kolem hlavního města. Mohl bych vyprávět i o dalších zajímavostech, jako je například chrám Štěstí, kde se svatby konají. Trvale mění barvy a oddává se tu asi i o půlnoci – alespoň my jsme v té době viděli svatebčany také přicházet. Město je hodně přesvícené a připomíná osvětlením Las Vegas. Třeba v parcích jsou lampy po pěti metrech a na každé lampě svítí čtyři svítilny...

Uzbekistán – nádherné stavby

Dalo by se toho napsat hodně i o dalších zemích, my jsme ale nejvíce času strávili v Uzbekistánu. Pokud byste ho srovnali s Kyrgyzstánem či Kazachstánem, potom je to země nádherných staveb ležící na území mezi řekami

dědictví UNESCO. Zajímavostí je zde ale mnohem víc. Třeba minaret Qualán je skvostem, který prý nepotřeboval 850 let vážnější opravu. V Uzbekistánu jsme se dostali i do pouště Kyzylkum, která tvoří 58 procent této země. Jakýmsi paradoxem ale je, že právě u této pouště se najednou objeví velká vodní plocha – jezero Ajdarkul, které je součástí tří umělé vytvořených jezer. Jeho rozloha je 3000 kilometrů čtverečních a my jsme měli možnost se po náročné cestě zchladit v jeho vodách.

Jídlo dobré, velmi kvalitní a mnohdy levné

Na zahraničních cestách se můžete setkat s problémy, a to zvláště, pokud konzumujete místní jídla. S ničím takovým se v uvedených zemích nesečkáte. Byli jsme v mnoha restauracích nejrůznějších kategorií, ale všude bylo jídlo čerstvé a nikdo z naší výpravy neměl žádné zažívací potíže. Chutnalo mi vše – od šašliku, kterých tady bylo neuvěřitelně mnoho druhů, ale nejlepší byl

Milí lidé i pocit bezpečí

Při cestě do těchto zemí se často skloňuje slovo bezpečnost. Jsou vydávána různá varování. Já však musím říci, že jsem tu měl větší pocit bezpečí než kdekoli v Evropě. Třeba v Buchaře jsem se procházel o půlnoci úzkými uličkami a ani mne nenapadlo, že by mne mohl někdo přepadnout anebo okrást. Podobně to bylo i jinde. A navíc všude k nám byli místní lidé velmi milí, ať už to bylo v Tádžikistánu, Kyrgyzstánu, Kazachstánu, či Turkmenistánu.

Čápi a zlaté zuby

Mezititulek vypadá tak trochu nesourodě, ale tyto věci jsou zde prostě k nepřehlédnutí. Představte si řadu tří set sloupů, z nichž na každém hnízdí čápi. To byl pohled,

Zlaté zuby jsou symbolem bohatství.
Golden teeth indicate wealth.

Zážitky z krátkého pobytu

Samozřejmě že si nečiním nárok na přesný popis všech zajímavostí, se kterými jsme se tu setkali, ale myslím si, že každého, kdo by podobný pobyt chtěl absolvovat, by určitě zaujal, a to zvláště, měli-li by tak erudovaného průvodce, jakého jsme měli my.

Text: Jiří Dragoun
Foto: autor

Five Countries, Dozens of Interesting Places

Uzbekistan, Tajikistan, Kyrgyzstan, Kazakhstan, Turkmenistan – five countries off the beaten track. However, they can boast lots of sights and dozens of interesting places that are a surprise for anyone from Central Europe. We would like to share some of them as seen by Jiří Dragoun who has paid a brief visit to those countries recently.

Train that is always on time

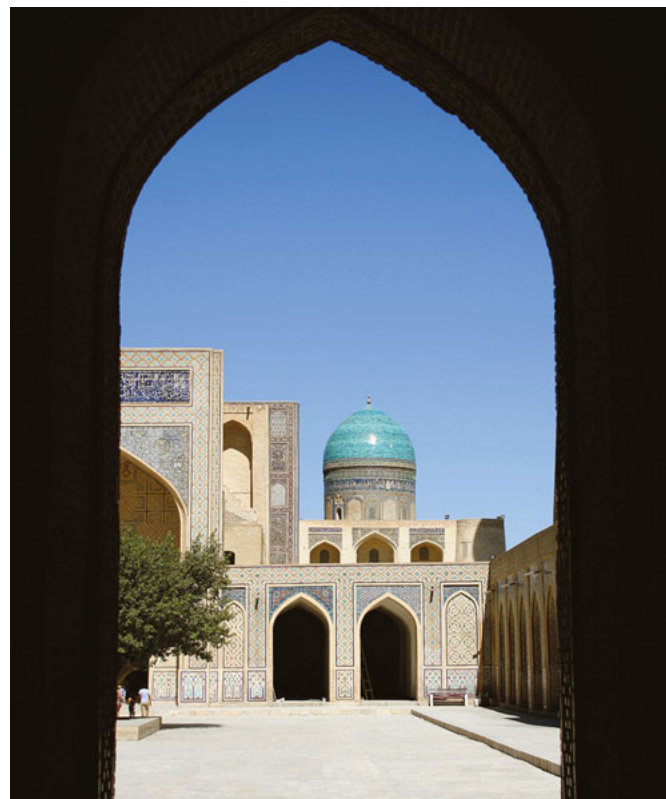
Honestly, I had no idea what railway transport would be like in Kazakhstan, and I expected that it would be far from ideal. Therefore I was pleasantly surprised by the night train from Almaty to Shymkent. Already the Almaty railway station is impressive as it is a stately building, and it is absolutely clean – the only drawback is that you need to have your luggage scanned just like at an airport, but luckily the procedure is pretty fast. We took a sleeper and the compartments were clean and perfectly prepared. They are also a good choice for a bigger group or family as several of them can be connected – we opted for it when we wanted to have some beers in the evening. A label on board states that the train is able to attain speed of up to 200 kmph. I experienced some 150 kmph, but I was asleep most of the journey, of course. The train set consisting of 24 cars was absolutely on time, both the departure and the arrival at the destination were not a minute late. Everything went to plan which was a welcome change

on our journey that was mostly by bus.

Lengthy border crossing

People who live in the Shengen Area and tend to travel inside it are used to crossing borders without a single problem, actually you don't even notice

Mešita a minaret v Buchaře A mosque and a minaret in Bukhara

**Vlak z Almaty do Shymkentu je připraven k odjezdu
The train from Almaty to Shymkent prepared for departure**

that you are crossing the border. However, if you are travelling, say, from Uzbekistan to Turkmenistan, a procedure taking several hours is a matter of course. First of all, you have to pass through a "quarantine" where your temperature is taken, and then you go through another checkpoint (after some 800 metres), but already on foot as the bus stays behind. If you don't want to go on foot, you can opt for a car that will take you through individual checkpoints for a dollar per person. In our case, the longest delay was because of a doctor on board as his tools and instruments had to be checked thoroughly (and also one of the customs officers had a problem with his grandma and wanted to consult it with an expert...).

Turkmenistan – unbelievable stuff

As I gave you an account about crossing the border on the way to Turkmenistan, I will go on with this country that allows only a limited number of tourists to visit its territory. In fact, simply everything is surprising over there. For instance, there are 543 buildings lined with white marble in the capital of Ashgabat. We drove on a superb eight-lane motorway, but there were no other cars in sight – well, to be quite exact, we saw one car during the whole journey! There are stately buildings there, but this part of the city is uninhabited, at least we didn't notice any sort of life in it. The capital is situated in a desert, but it is beautifully green. They say that there are some 40 million trees and shrubs, each of them with its own irrigation system. We were in front of a stunning mosque for 20,000 Muslims, but it was almost deserted – there were about five people at the big glass cashboxes where visitors put some money for the repairs of the building. Turkmenbashi (edit. note: Separmurat Atayevich Niyazov), the father of all Turkmens, is omnipresent. He was the first president of Turkmenistan, and he invariably got around 99.5 % of votes in the elections. And his statues are around the whole city – the most spectacular of them was erected at the Independence Monument (it is made of gold). When we were there, a wedding party was coming. Unfortunately, we saw very little of the bride, not even her face as she was fully

shrouded as is usual on Muslim weddings. And if you want to do something for your health, you can walk on the Pavement of Health that Turkmenbashi had built. It is fully lit, its length is 36 kilometres, and it looks like a necklet of the capital at night. I could go on and cover some other interesting stuff, for example the Palace of Happiness (Wedding Palace) where weddings take place. It continuously changes colours, and it seems that weddings are organized even at midnight – at least we saw a wedding party coming just before that time. The city is generally full of light, and it resembles Las Vegas in this respect. For instance, there are lamps on every five metres in parks, and each lamp has a set of four bulbs...

Takto úhledně nabízejí trhovci produkty na tržnici v Buchaře
A neat display of products at a market in Bukhara

interesting facts about the place. The Kaylan minaret is a gem, and it has not been in need of a major repair for 850 years! We also got to the Kyzylkum Desert which covers

best of them being the lamb one). Anyway, I liked lagman and plov best. Let me give you a layman's account of them. Lagman is a noodle soup with vegetables, pieces of beef, and outstanding spices. It is served in two forms – as a soup, and as “dry”, i.e. without water. We had plov at a restaurant in Tashkent that specializes in it. It reminds you of Spanish paella without seafood. Its core consists of rice and beef, and it is always exquisitely seasoned. Food and beverages are not expensive at all, with Uzbekistan being really a paradise for those who want to eat at very low prices. Just imagine: a glass of Coke (0.33 l) costs some CZK 6 (EUR 0.25)! And prices of everything else are of similar kind.

Friendly people and feeling safe

Safety is the word that is often discussed before travelling to these countries, and warnings are often issued. I have to say that I felt safer than anywhere

in Europe. In Bukhara, I went through narrow streets at midnight, and I didn't even think that I could be mugged. And the situation was the same elsewhere. Moreover, the locals were always friendly – in Tajikistan, Kyrgyzstan, and Turkmenistan.

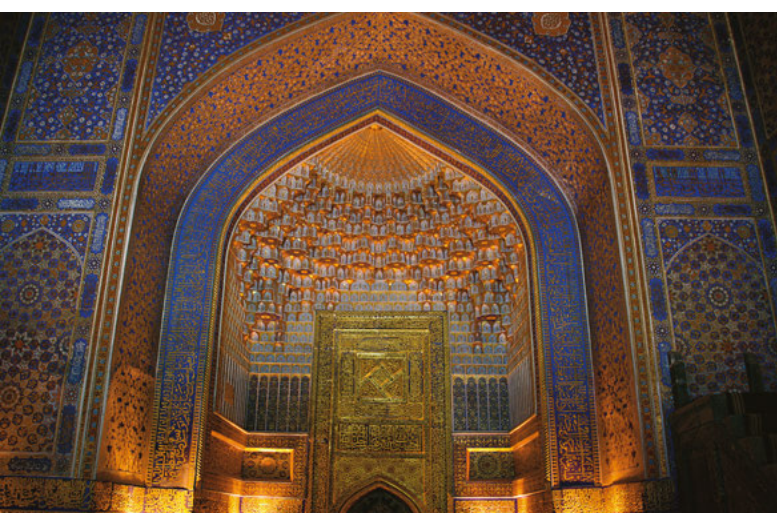
Storks and golden teeth

The above collocation looks a little weird, but both storks and golden teeth are simply something that strikes you as a characteristic feature of those countries. Just imagine a row of 300 columns and each of them with a storks' nest on top – it was a view that I will most probably never see again. And if someone in Uzbekistan wants to show his/her wealth, you can definitely see it in the mouth. We even saw a 35-year-old chap who had a full mouth of golden teeth instead of surely healthy ones. And it was not just him. I managed to take a photo of a woman that is a proof of this fact. What is interesting – Turkmenbashi forbade having golden teeth in the mouth.

Experiences from a short stay

I certainly cannot claim that all interesting things that we saw were described precisely. Still, I think that the short account may have raised some interest. If you decide to venture in this direction, you will almost sure like it, particularly if you discover the countries with a similarly knowledgeable guide as we had.

Text: Jiří Dragoun
Photos: author

Pohled do chrámu v Samarkandu
A look into the temple at Samarkand

Uzbekistan – stunning buildings

A lot could be written about other countries of the set, too, but we spent most of our time in Uzbekistan. Compared to Kyrgyzstan or Kazakhstan, it is a country of stunning buildings that lies between the Amu Darya River and Syr Darya River. By the way, Uzbekistan used to be a stop on the late, well-known Silk Way. The capital of Tashkent offers loads of interesting places – for instance the Amir Temur Square, the name of which is a tribute to a man behind gaining independence, even though opinions about him differ a lot. Bukhara is another beautiful place – the historic city, the core of which was inscribed on the UNESCO World Heritage List in 1993. However, there are a lot more

58% of the country's area. Paradoxically enough, there is a huge water surface just outside the desert – the Aydar Lake that is a part of a system of three man-made lakes. It covers the area of 3,000 square kilometres, and we could cool down in it after a demanding journey.

Food: tasty and of pretty good quality, mostly cheap

Travelling through foreign countries can often pose problems related to consuming local meals. Luckily, it is not a case in these countries. We ate at restaurants of various categories. The food was always fresh and none of us experienced any kinds of indigestion. I liked everything – for instance shashlik (and I had really a lot of its kinds, the

„Zastrčený“ Lenin. Tyto sochy jsou už většinou na málo frekventovaných místech jako je toto v Ašchabádu. Lenin off the beaten path. Such statues are often on less frequented places, like this one in Ashgabat.

Tři země za den vlakem i na kole

Možná že by se titulěk mohl zdát přehnaný. Ale skutečně: za jeden den můžete navštívit tři země, a to ještě opravdu za pár korun!

**Pohled na katedrálu v německém Görlitzu z polské strany.
A view of the Görlitz cathedral from the Polish side**

Hodně poznáte, hodně ušetříte

Vaše cesta může začínat třeba v Liberci, kam se dostanete vlakem či jinou dopravou odkudkoli. Cesta z Prahy trvá autem asi hodinku. V severočeském městě si zakoupíte celodenní jízdenku Euro-Nisa-Ticket, která stojí pro jednoho 160 korun, pro dvě a více osob 320 korun. Takže jedete-li v pěti, přijde vás denní jízdenka na 64 korun. Celodenní jízdenka na kolo pak stojí 90 korun a už se můžete vydat na cestu.

Nostalgie, památky i příroda

Pokud máte rádi nostalgii, už za hranicemi v německé Žitavě, kam dojedete i s kolem vlakem,

můžete „ochutnat“ jízdu s parní lokomotivou a historickými vagony. Vše je v rámci jízdenky. Kdybyste měli v Německu kupovat na tento vlak jízdenky za eura, vyšla by vás jedna cesta draž než celodenní jízdenka. A pak už můžete pokračovat po cyklostezkách, kamkoli se vám zamane, a když už vám dojdou síly, můžete nastoupit třeba znovu do vlaku a odtud dojedete do „dvojměstí“ Görlitz-Zgorzelec. Pak se po cyklostezce dostanete do nádherné přírody, kde na vás čeká spousta vřesovišť a rybníků. Dál můžete pokračovat třeba opět na kole anebo se po projížďce vrátit do Görlitzu. Je tu velké množství památek a zajímavostí. A až na vás přijde např. chuť, můžete si na německé straně zajít třeba

na dobrou kávu. Oběd si už ale můžete dát na polské straně. Stačí, když přejdete most, a například v restauraci U Jakuba (Przy Jakubie) se najíte v krásném prostředí poměrně levně a ochutnáte místní speciality.

Nejen pro české občany

Jízdenku Euro-Nisa-Ticket si můžete zakoupit nejen čeští občané – pro ty zahraniční, většinou německé či polské, je pak lákadlem cesta po českém území zakončená

**Parní vlak v Žitavě je atrakcí pro malé i velké.
Steam train at Zittau is an attraction for both children and adults.**

Doporučujeme, pokud tu budete na kole, nekonzumovat příliš mnoho vodky, neboť při cestě zpátky byste mohli mít nějaké množství alkoholu v krvi a to by vás stálo při silniční kontrole mnohonásobně více než ona celodenní jízdenka. Na konci tohoto vašeho putování nasednete třeba v Görlitzu s kolem do vlaku a vrátíte se zpět do Liberce.

Svoboda cestování

Variant tohoto cestování je ale velké množství a s jízdenkou jste opravdu svobodní; můžete kdykoli z vlaku či jiného dopravního prostředku vystoupit, projet se na kole a zase pokračovat dál vlakem. To je velká výhoda – prostě si lístek jednou koupíte a už si nemusíte dělat jiné starosti.

někde v hospůdce třeba svíčkovou.

Konkrétní nabídka – Berzdorfské jezero

Jak už jsme uvedli můžete si vybrat ze spousty možností. Populární cyklotrasou je ta, která vede kolem Berzdorfského jezera, které leží mezi již zmiňovanými městy Žitava a Görlitzem. Tohle jezero vzniklo rekultivací a zatopením bývalého dolu. Najdete tu i muzeum těžební techniky. Není to problém ani pro ty, kdo nejezdí na kole příliš často. A nejen v létě je tu hezky, i podzim tu má své kouzlo.

Text: alp

Foto: miš a archiv

Můžete projet i Skalní alejí u Žitavy. You can go through the Rock Alley at Zittau

Three Countries in a Single Day by train and on Bike

The headline may look like an exaggeration, but indeed – you can visit three countries in a single day, and on a shoestring at that!

Oybin vás přivítá zajímavými skalními útvary.
Oybin will welcome you by interesting rock formations.

Get to know a lot, save a pretty penny

You can set off for your journey, say, in Liberec where you can get by train from everywhere – which applies to other means of transport as well (it takes about an hour by car from Prague). In the city in North Bohemia, you can buy a day ticket called Euro-Nisa-Ticket which costs CZK 160 (for a single person) or CZK 320 (for two or more people), i.e. if there are five of you, the actual cost per person is a mere 64 crowns. A day ticket for a bike costs CZK 90. And the journey can begin.

Nostalgia, sights, and nature

If you are into remembering the old times, you can

Fotografie téměř 30 let stará dokazuje, že Oybinská úzkorozchodka byla i za dob NDR turistickou atrakcí.
The photo taken almost 30 years ago proves that the narrow-gauge line was a tourist attraction in the GDR even then.

experience the journey by a train consisting of a steam locomotive and historic wagons. You can hop on the train right after crossing the border, at Zittau in Germany.

Jeden z nejstarších domů v polském Zgorzelci, v jehož útrokách se skrývá restaurace U Jakuba s tradičními polskými pokrmy.
One of the oldest buildings in Zgorzelec is the place where the Przi Jakubie restaurant operates.

And if you were to buy the tickets in Germany, a single journey would cost you more than the day ticket. However, even this experience is included in the price of the day ticket purchased in the Czech Republic. Then you can continue on cycling routes wherever you wish, and if you feel tired, you can board the train again and continue to Görlitz-Zgorzelec. Another cycling route will take you to the middle of beautiful nature – you will find yourselves surrounded by moorlands and lakes. You can decide whether to go further on a bike, or to return to Görlitz where there are lots of interesting sights. And if you feel like sitting down and relaxing a little, you can have delicious coffee on the German side of the town, and lunch on the Polish one. Just cross the bridge and you can taste local specialties in the cosy interior of the Przi

you way more than the price of the day ticket if the police decided to check you on the way back. And at the end of your day out, you can board the train at Görlitz (or elsewhere) and return to Liberec.

Freedom of travelling

There are lots of alternatives how to use the day ticket, and they all have one thing in common – you are absolutely free, you can hop off the train (or any other means of transport) at any time, cycle a little, and hop on the train again. This is a huge advantage – once you buy your ticket, you do not have to care about anything.

Not just for Czech citizens

The Euro-Nisa-Ticket is available for everyone, not just Czech citizens. Foreigners, mostly Poles and Germans, can go through the Czech countryside and have a tasty meal in a Czech restaurant.

A particular find – Lake Berzdorf

As it has been mentioned, there are lots of alternatives. A popular cycling route leads along Lake Berzdorf that lies between Zittau and Görlitz. The lake originated as result of recultivation – by flooding a former lignite mine. The Museum of Mining Technology is another lure. And the region is not only for seasoned cyclists as virtually everyone can enjoy it, especially in the summer, and during the magic autumn months, too.

Text: alp

Photos: miš, Bohumír Golda

Opět zaznějí Tóny nad městy

Mezinárodní hudební festival Tóny nad městy se uskuteční už po šestnácté na čtyřech místech České republiky. Vystoupí na něm umělci z mnoha zemí. O podrobnostech jsme hovořili s uměleckou ředitelkou festivalu Editou Randovou.

Tones Above Towns Will Sound Again

The Tones Above Towns international music festival will take place in four places of the Czech Republic – we can look forward to its 16th edition this year, and artists from lots of countries will perform during the event. We talked with Ms. Edita Randová, art director of the festival, about details.

Could you introduce the festival in a few words?

There will be five concerts altogether. The first one in

Mariánské Lázně (Marienbad) on 13th October, and the second one in Ústí nad Orlicí four days later. On 4th November, Atrium in the

Mohla byste nám přiblížit tento festival?

Uskuteční se pět koncertů. Začíná se v Mariánských Lázních 13. října, o čtyři dny později je plánován koncert v Ústí nad Orlicí, 4. 11. je koncert v Praze v žižkovském Atriu, 14. 11. je na programu další pražský koncert v kostele sv. Šimona a Judy a končíme v Děčíně 22. 11.

Jste na tomto festivalu vlastně ve dvojroli. Nejen v té ředitelské, ale také sama vystupujete...

Vystoupím spolu s dalšími umělci nejen z České republiky, ale také z Itálie, USA, Ruska

a Ukrajiny. Kdybych měla uvést dvě konkrétní jména, pak jsou to například dirigenti Vito Clemente z Itálie a Philip Simmons z USA.

Když už jsme se zmínili o vás, dost času vám zabere studium na vysoké škole, což nebývá zas tak běžné ve vašem oboru...

Snažím se nejen koncertovat, ale i se vzdělávat. Vloni jsem ukončila bakalářské studium na Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v oboru mezinárodních vztahů a diplomacie a dále pokračuji v magisterském studiu. Ovšem koncertní činnost doma i v zahraničí nezanedbávám. Budu mít velkou řadu vystoupení. Tím letošním posledním bude koncert v Chicagu v předvánočním čase 17. prosince. Navíc mám i další zajímavou náplň času. Budu například v porotě soutěže Muž roku a čeká mne také kandidatura do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Text: alp

Foto: Archiv Edity Randové

Žižkov quarter of Prague will host the first concert in the capital of the Czech Republic, and another Prague concert will be at the St Simon and Jude Church on 14th November. The final performance will be in Děčín on 22nd November.

You are actually in a dual role at this festival – as a director, and as a singer, too...

I will perform together with other artists from the Czech Republic, Italy, the USA, Russia, and Ukraine. If I were to point out two names, I would opt for conductors Vito Clemente from

Italy and Philip Simmons from the USA.

Talking about yourself, studying at a college definitely takes a lot of your time, which is not quite usual in your field...

I am trying to do my best in both – concerts and study. I graduated from the bachelor's branch of International relations and diplomacy at the College of International and Public Relations in Prague, and I am studying in the master's branch now. However, I am not neglecting my concert activities either – I will have a lot of performances. This year's last concert will be the one in Chicago, just before Christmas, on 17th December. Moreover, I am pursuing some other interesting activities as I will be in the Man of the Year jury, and I am running for a seat in the Chamber of Deputies of the Parliament of the Czech Republic.

Text: alp

Photos: Edita Randová's archives

GRANDHOTEL
PUPP

GRANDHOTEL
PUPP

GRANDHOTEL
PUPP

GRANDHOTEL
PUPP

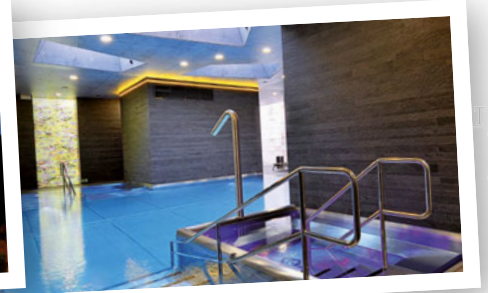
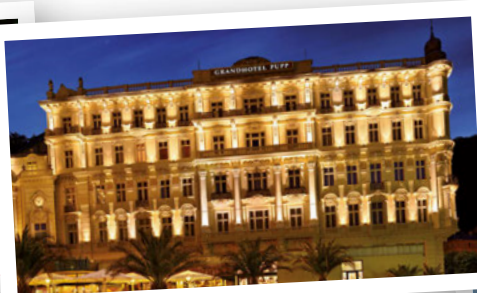
GRANDHOTEL
PUPP

KARLOVY VARY - CZECH REPUBLIC

WWW.PUPP.CZ

GRANDHOTEL
PUPP

GRANDHOTEL
PUPP

WELCOME AT THE HOTEL WITH TRADITION SINCE 1701 • IF YOU WANT A CHANCE TO SEE A STAR

As well as the movie stars

we offer you comfortable accommodation, hospitality at each of our restaurants and bars and the first-class treatment in Pupp Royal Spa.

Representative lounges for your event with a unique atmosphere, honeymoon stays, theme packages with varied accompanying program in attractive spa town of Karlovy Vary

In the footsteps of Agent 007

GRANDHOTEL PUPP Karlovy Vary, a.s. • Mírové náměstí 2 • 360 01 Karlovy Vary
Tel.: +420 353 109 111 • Fax: +420 353 224 032 • pupp@pupp.cz • www.pupp.cz

www.pupp.cz

SVĚTLO V OBRAZE ČESKÝ IMPRESIONISMUS

INSPIRACE BLÍZKÉ I VZDÁLENÉ

 Správa
Pražského
hradu

JÍZDÁRNA PRAŽSKÉHO HRADU 6. ŘÍJEN 2017 — 7. LEDEN 2018

VÝSTAVA SE KONÁ POD ZÁŠTITOU PANA MILOŠE ZEMANA, PREZIDENTA ČESKÉ REPUBLIKY.

Výstavu pořádá Správa Pražského hradu a Spolek výtvarných umělců Mánes.

partneři výstavy

generální mediální partner

mafra

mediální skupina

Partner výstavních a kulturních
projektů na Pražském hradě

mediální partneři

XANTYPA

SVĚT ŽENY

marianne

Venkov & styl